

עיר וקדיש מן שמיא נחית

זיא תשבת מפי זרעו

ספר
זוהר תהלים
מחולק ל-12 חודש

בוזוהר דא יפקון מן גלותא

חודש סיון

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

חוברת מספר 190

**עֲתִיד לָתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן – סֵדֶר הַמִּשְׁפָּט וְהַעֲדוֹת וְהַעוֹנִשִּׁים עַל
הַעוֹנוֹת מִרְגַע הַפְּטִירָה עַד שְׂמוֹאֵי לִקְבֵר**

לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי וְגו' (קג, א): [זוהר ח"ג פ' נשא (דף קכ"ו.)] **רַבִּי אֲבָא**
פָּתַח, (תהלים קג) **לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֵת ה' וְכָל קְרָבֵי אֵת**
שָׁם קָדְשׁוֹ. כִּמָּה יֵשׁ לוֹ לְאָדָם לְהִסְתַּכֵּל וּלְדַעַת בַּעֲבוּדַת רַבּוֹנוֹ,
שֶׁהָרִי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם הִפְרוּז קוּרָא וְאוֹמֵר: (משלי א) **עַד מָתִי**
פָּתִים תֵּאָהָבוּ פָתִי וְגו'. (ירמיה ג) **שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹכְבִים אֲרָפָה**
מְשׁוֹבְתֵיכֶם. וְאֵין מִי שְׁיִרְפֶּין אֲזַנָּיו. הַתּוֹרָה מְכַרִּיזָה לִפְנֵיהֶם,
וְאֵין מִי שְׁיִשְׁגִּית. בֹּא רֹאֵה, בֶּן אָדָם הוֹלֵךְ בַּעֲוֹלָם הַזֶּה וְחוֹשֵׁב
שְׁשָׁלוּ הוּא תָמִיד וַיִּשְׁאַר בְּתוֹכּוֹ לְדוּרֵי דוּרוֹת. עַד שֶׁהוּא הוֹלֵךְ
בַּעֲוֹלָם, נּוֹתֵנִים אוֹתוֹ בְּקוּלָר. עַד שֶׁהוּא יוֹשֵׁב, דְּנִים אוֹתוֹ

זוהר תהלים

בְּמוֹשֵׁב הַדִּינִים עִם שְׂאֵר בְּנֵי הַדִּין. אִם נִמְצָא לוֹ סִנְגוֹר - הָרִי
נִצּוֹל מִהֶדֶין. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (אִיּוֹב לג) אִם יֵשׁ עָלָיו מֶלֶאךָ מְלִיץ
אֶחָד מִנֵּי אֵלֶיךָ לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנֶנּוּ וַיֹּאמֶר וְגו'. מִי הוּא
הַסִּנְגוֹר? אֵלֶּה מַעֲשִׂים כְּשֶׁרִים שְׁעוֹמְדִים עַל הָאָדָם בְּשַׁעֲה
שֶׁמִּצְטָרֵךְ לָהֶם. וְאִם לֹא יִמָּצֵא עָלָיו סִנְגוֹר - הָרִי הֵתַחִיב
מִהֶדֶין לְהִסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם. בְּאוֹתָהּ שַׁעֲה כְּשֶׁשׁוֹכֵב בְּקוֹלֶר
הַמֶּלֶךְ, עַד שֶׁמֵּרִים עֵינָיו, רוֹאֶה שְׂבָאִים אֵלָיו שְׁנַיִם שְׂכוֹתָבִים
לְפָנָיו כֹּל מֵה שֶׁעָשָׂה בָּעוֹלָם זֶהָ, וְכֹל מֵה שֶׁהוֹצִיא מִפִּיו,
וְנוֹתֵן דִּין (חֲשׁוֹבוֹן) עַל הַכֹּל וְכוֹתְבִים לְפָנָיו. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (עֲמוֹס ד)
כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבֹרֵא רוּחַ וּמַגִּיד לְאָדָם מֵה שְׁחוּ וְגו'. וְהוּא
מוֹדָה עֲלֵיהֶם.

מָה הַטַּעַם? מַשׁוּם שְׁאוֹתוֹ מַעֲשֶׂה שְׁעָשָׂה, עוֹלָה וְעוֹמֵד עָלָיו
לְהַעֲדִיד בּוֹ, וְעוֹמְדִים לְהַעֲדִיד עָלָיו, וְכֹלָם יוֹרְדִים וְנִרְשָׁמִים
לְפָנָיו וְעוֹמְדִים לְפָנָיו, וְלֹא עוֹבְרִים מִמֶּנּוּ עַד שְׁעָה שְׁנֹדוֹן בָּהֶם
בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. בֹּא רֹאֵה, כָּל אוֹתָם דְּבָרִים שְׁעָשָׂה בֶּן אָדָם
בְּעוֹלָם הַזֶּה, כָּלֵם זְמִינִים וְעוֹמְדִים לְהַעֲדִיד בּוֹ, וְלֹא נֶאֱבְדּוּ
מִמֶּנּוּ. וּבְשַׁעָה שְׁמוֹצִיאִים אוֹתוֹ לְקַבֵּר, כָּלֵם מְזַדְּמָנִים
וְהוֹלְכִים לְפָנָיו. וּשְׁלֹשָׁה כְּרוּזִים מַכְרִיזִים, אֶחָד לְפָנָיו, וְאֶחָד
מִיָּמִינוֹ, וְאֶחָד מִשְּׂמָאלוֹ, וְאוֹמְרִים: זֶה פְּלוֹנִי שְׁמַרְד בְּרַבּוֹנוֹ,
מָרַד לְמַעַלָּה, מָרַד לְמַטָּה, מָרַד בַּתּוֹרָה, מָרַד בַּמַּצּוּוֹתָיו. רְאוּ
מַעֲשֵׂיו! רְאוּ דְבָרָיו! טוֹב לוֹ שְׁלֹא נִבְרָא! עַד שְׁמַגִּיעַ לְקַבֵּר,
כָּל הַמַּתִּים רוֹגְזִים עָלָיו מִמְּקוֹמָם וְאוֹמְרִים: אוֹי אוֹי שְׁזָה
נִקְבֵּר בַּתּוֹכֵנוּ! מַעֲשֵׂיו וּדְבָרָיו מְקַדִּימִים וְנִכְנָסִים לְקַבֵּר,

— ❧ — זוהר תהלים ❧ —

וְעוֹמְדִים עַל אוֹתוֹ גּוֹף, וְרוּחוֹ הוֹלֶכֶת וְשֹׁטָה וּמִתְאַבֶּלֶת עַל
הַגּוֹף. כִּיּוֹן שֶׁהָאָדָם נִטְמָן בְּבֵית הַקְּבֻרוֹת, דּוּמָ"ה מְקַדִּים
וְיוֹצֵא תַחַת יָדָיו שְׁלֹשָׁה בְּתֵי דִינִים שְׁמֻמִּים עַל דִּין הַקְּבֵר,
וְשְׁלֹשָׁה שְׂרִבִּיטֵי אֵשׁ בִּיּוֹדֵיהֶם, וְדָנִים רוּחַ וְנֶפֶשׁ כְּאַחַד. אוֹי עַל
אוֹתוֹ הַדִּין! אוֹי עַל מַעֲשָׂיו! בְּשַׁעַה שֶׁהוּא תְּפֹס בְּקוֹלֵר הַמֶּלֶךְ
וְנִדּוֹן דִּינוֹ וְנִשְׁלָם, שְׁלֵא נִמְצָא עָלָיו סִגְנוֹר, וְשׁוֹטֵר הַמֶּלֶךְ
נוֹחַת, וְעוֹמֵד לִפְנֵי לְרֹגְלָיו, וְחֹרֵב שְׁנוֹנָה אַחַת בִּידוֹ.

מְרִים הָאִישׁ אֶת עֵינָיו, וְרוֹאֶה כְּתִלֵי הַבַּיִת לוֹהֵטִים בְּאֵשׁ (הַזִּוִּי)
מִמֶּנּוּ. וּבֵין כֵּךְ רוֹאֶה אוֹתוֹ לִפְנֵי כָּלוּ מְלֵא עֵינָיו,
לְבוֹשׁוֹ אֵשׁ לוֹהֵט לִפְנֵי הָאָדָם. כֵּךְ הוּא וְדָאִי, שֶׁהָרִי כְּמָה בְּנֵי
אָדָם רָאוּ מִלְּאָךְ בְּשׁוֹק וְעַמְדוֹ לִפְנֵי, וְשָׁאַר בְּנֵי אָדָם לֹא רָאוּ
אוֹתוֹ. וְאִם תֹּאמַר, הָרִי כְּתוּב (תהלים קד) עֲשֵׂה מִלְּאָכָיו רוּחוֹת
וְגו', אֵיךְ יָכוֹל לְהִרְאוֹת בְּאַרְץ? אֵלָּא דָּבָר זֶה כֵּךְ בְּאַרוּהוֹ:
שְׁכִינֵן שִׁיּוּרֵד מִלְּאָךְ לְאַרְץ, מִתְּלַבֵּשׁ בְּגוֹף, וְנִרְאֶה לְמִי שֶׁנִּרְאֶה
בְּאוֹתוֹ לְבוֹשׁ שֶׁהוּא לְבוֹשׁ בּוֹ. וְאִם לֹא, לֹא יָכוֹל הָעוֹלָם
לְסַבֵּלוֹ וּלְהִרְאוֹת בּוֹ. כֹּל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן זֶה שְׁכַל בְּנֵי הָעוֹלָם
צָרִיכִים אוֹתוֹ. שְׁלֹשׁ טְפוֹת בְּחִרְבּוֹ, וְהָרִי בְּאַרוּהוֹ הַחֲבָרִים.
כִּיּוֹן שֶׁרוֹאֶהוּ, מְזַדְעָזַע כָּל גּוֹפּוֹ וְרוּחוֹ, וְלִבּוֹ לֹא שׁוֹכֵךְ, מִשּׁוֹם
שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ שֶׁל כָּל הַגּוֹף. וְרוּחוֹ הוֹלֶכֶת בְּכָל אֵיבָרֵי הַגּוֹף,
וְנִפְרֶדֶת מֵהֶם, כְּמוֹ בֶּן אָדָם שֶׁנִּפְרָד מִחֲבֵירוֹ לְלֶכֶת לְמָקוֹם
אַחֵר. אֲזִי הוּא אוֹמֵר אוֹי עַל מָה שֶׁעָשָׂה - וְלֹא עוֹזֵר לוֹ, אֵלָּא
אִם הַקָּדִים רְפוּאָת הַתְּשׁוּבָה עַד שֶׁלֹּא הִגִּיעָה אוֹתָהּ שְׁעָה.
פּוֹחֵד אוֹתוֹ הָאִישׁ וְרוֹצֵה לְהִסְתַּתֵּר וְלֹא יָכוֹל. כִּיּוֹן שֶׁרוֹאֶה

— זוהר תהלים —

שְׁאִינוּ יָכוֹל, הוּא פוֹתַח עֵינָיו, וַיֵּשׁ לוֹ לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ, וּמִסְתַּכֵּל בּוֹ בְּעֵינָיִם פְּקוּחוֹת. וְאֵז הוּא מוֹסֵר עֲצָמוֹ וְנִפְשׁוֹ. וְאוֹתָהּ שָׁעָה הוּא זְמַן דִּין הַגָּדוֹל שֶׁהָאָדָם נִדוֹן בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵז הָרוּחַ הוֹלֵכֶת בְּכָל הָאֵיבָרִים שֶׁל הַגּוֹף וְנִפְרֶדֶת מֵהֶם, וּמְשׁוֹטְטֶת בְּכָל הָאֵיבָרִים וּמְזַעְזַעֶת לְכָל הַצְדָּדִים, וְכָל אֵיבָרֵי הַגּוֹף כָּלֵם מְזַדְעָזְעִים.

צִרִּיךְ הָאָדָם כִּשְׁהוּא נִמְצָא בְּעוֹלָם הַזֶּה לִירָא מִרְבוּנוֹ וּלְהִסְתַּכֵּל בְּכָל יוֹם יוֹם בְּמַעֲשָׁיו

כְּשִׁמְגִיעָה הָרוּחַ לְכָל אֵיבָר וְאֵיבָר וְנִפְרֶדֶת מִמֶּנּוּ, נוֹפֶלֶת זִיעָה עַל אוֹתוֹ אֵיבָר, וְהָרוּחַ מִסְתַּלְקֶת מִמֶּנּוּ, וּמִיד מֵת אוֹתוֹ אֵיבָר, וְכֵן בְּכָלֵם. כִּיֵּן שִׁמְגִיעָה הָרוּחַ לְצִאֲתָהּ שֶׁהִרִי נִפְרָדָה מִכָּל הַגּוֹף, אֵז הַשְּׂכִינָה עוֹמֶדֶת עָלָיו, וּמִיד פּוֹרַחַת מִהַגּוֹף. אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל מִי שֶׁנִּדְבֵּק בָּהּ! אוֹי לְאוֹתָם רְשָׁעִים שֶׁרְחוּקִים מִמֶּנָּה וְלֹא מִתְדַבְּקִים בָּהּ! וְכִמָּה בְּתֵי דִינִים עוֹבֵר הָאִישׁ כְּשִׁיּוֹצֵא מִהָעוֹלָם הַזֶּה? אֶחָד – אוֹתוֹ דִּין עָלָיוֹן שֶׁאִמְרָנוּ כְּשִׁיּוֹצֵאת הָרוּחַ מִהַגּוֹף. וְאֶחָד דִּין, כְּשִׁמְעָשִׂיו וּדְבָרָיו הוֹלְכִים לְפָנָיו וְהַפְּרוּזִים מְכִרְיוֹזִים עָלָיו. וְאֶחָד דִּין כְּשֶׁנִּכְנָס לְקִבְר. וְאֶחָד דִּין הַקִּבְר. וְאֶחָד דִּין הַתּוֹלַעַת. וְאֶחָד דִּין הַגִּיהֶנֶם. וְאֶחָד דִּין הָרוּחַ שֶׁהוֹלֵכֶת וּמְשׁוֹטְטֶת בְּעוֹלָם וְלֹא מוֹצֵאת מָקוֹם עַד שִׁישְׁתַּלְמוּ מַעֲשָׂיו. וְדֹאֵי שֶׁבָּעָה עֲדָנִים יַחְלְפוּ עָלָיו. בְּגִלָּל זֶה צִרִּיךְ הָאָדָם כִּשְׁהוּא נִמְצָא בְּעוֹלָם הַזֶּה לִירָא מִרְבוּנוֹ וּלְהִסְתַּכֵּל בְּכָל יוֹם יוֹם בְּמַעֲשָׁיו, וַיֵּשׁבוּ מֵהֶם לְפָנָיו רְבוּנוֹ. כִּשְׁהִסְתַּכֵּל דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּאוֹתָם דִּינֵי הָאָדָם

וְאֵל תִּשְׁכַּחֵי כָּל גְּמוּלָיו: ג הַפִּלַח לְכָל עֲוֹנֵי הָרָפָא
 לְכָל תַּחֲלָאִיכִי: ד הַגּוֹאֵל מִנִּשְׁחַת חַיִּיכִי הַמַּעֲטָרְכִי חֶסֶד
 וְרַחֲמִים: ה הַמַּשְׁבִּיעַ בַּמִּזְבֵּחַ עֲדֹךָ תַּתְּחַדֵּשׁ בְּנִשְׁר
 נַעֲוָרֵיכִי: ו עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל
 עֲשׂוּקִים: ז יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו:
 ח רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד: ט לֹא
 לִנְצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִשׁוּר: י לֹא בַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ
 וְלֹא כְעֹנֵנֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ: יא כִּי בִגְבוּהַ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ
 גָּבַר חֶסֶדוֹ עַל יִרְאָיו: יב בְּרַחֵק מִזֶּרֶחַ מִמַּעַרְבַּת הָרְחִיק
 מִמֶּנּוּ אֶת פִּשְׁעֵינוּ: יג בְּרַחֵם אֵב עַל בָּנִים רַחֵם יְהוָה
 עַל יִרְאָיו: יד כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר
 אָנַחְנוּ: טו אָנוּשׁ בַּחֲצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יִצִּיץ: טז כִּי

— זוהר תהלים —

כְּשֶׁמֶסְתֵּלֵק מִהָעוֹלָם הַזֶּה, הַקָּדִים וְאָמַר, (תהלים קג) בְּרָכִי נַפְשִׁי
 אֶת ה', עַד שֶׁלֹּא תֵצֵא מִהָעוֹלָם, כָּעֵת שֶׁאֵת נִמְצָאת עִם הַגּוֹף.
 וְכָל קָרְבִי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ, אַתֶּם הָאֵיכָרִים שֶׁמִּשְׁתַּתְּפִים בְּרוּחַ,
 כָּעֵת שֶׁהִיא נִמְצָאת אִתְּכֶם, הַקָּדִימוֹ לְבָרֶךְ אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ
 עַד שֶׁלֹּא יִגִּיעַ זְמַן שֶׁלֹּא תוּכְלוּ לְבָרְכוֹ וּלְהוֹדוֹת עֲלֵיכֶם.

בְּכָל יוֹם מֵתִים אֵלָּה אֲנָשִׁים וּמִתְחַדָּשִׁים בְּבִרְיָאָה אֵלָּה

אָנוּשׁ בַּחֲצִיר יָמָיו וְגו' (קג, טו): [זוהר ח"ג (דף רטז): זוהר תורה] אָנוּשׁ
 בַּחֲצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יִצִּיץ. בו נאמר נער הייתי

רוח עברה בו ואיננו ולא יפירנו עוד מקומו: י וְחָסֵד

— זוהר תהלים —

גם זקנתי, ואח"כ (איוב לג) יושב לימי עלומי, שהעץ שנחתכו ענפים הישנים שלו יצמחו כמקדם בשרשיו ויחזרו לגדל בעולם כמקדם, מתו זקנים וחוזרים לעולם הזה ילדים, וזהו הסוד שמחדש הקב"ה בכל יום תמיד מעשה בראשית, שמתים אלף בכל יום ומתחדשים אלף בכל יום.

אדם נתחדש וחוזר ונולד כמקדם

אָנוֹשׁ כְּחָצִיר יָמָיו וְגו' (קג, טו): [זוהר ח"ג (דף ר"ז): זוהר תורה] אמר רבי אבא כך הוא בודאי אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ שנתחדש וחוזר ונולד כמקדם, אבל מהו זה שכתוב אחריו כי רוח עברה בו ואיננו, אלא זה הוא רוח העליון הנסתר והנעלם מהכל שכולל לרוח האדם בתוכו, ואז ואיננוקלי זה הוא הסוד של חנוך שנאמר בו ואיננו כי לקח אתו אלהים, זה אלהים עליון, רוח העליון רוח הנסתר

זיו הזוהר

קלח. כאן יבאר סוד גדול בענין מיתת הצדיקים שהיא כעין מיתת נשיקה, כמו למשל שלהבת הנר בהתקרב אליה אבוקה יפרח השלהבת מן הנר אל האבוקה להתכלל בתוכה, כן הוא מיתת הצדיקים שנתגלה אל נשמתם ברגע האחרון הארת רוחא עלאה טמירא שהוא אור השכינה, ואז תפרח מדי נשמת הצדיק שהיא רוחא זעירא מן הגוף ונכלל באור רוחא עלאה אור השכינה, ויש בזה כמה וכמה מדרגות, כי לא התגלות רוחא עלאה שוה לכל, כי זה לפי ערך מדרגת נשמת הצדיק, וכן הי' בחנוך שאליו נתגלה הארה מן שכינתא עלאה טמירא

— זוהר תהלים —

והנעלם, ולא יכירנו עוד מקומו, שהרי נכלל רוח מצער ברוח העליון, מה כתוב אחריו, וחסד ה' מעולם ועד עולם, שמכניס אותו כהן הגדול לתוך קדש הקדשים קלט ונוטל אותו ומולידו כמקדם, ונתחדש כנשר נעוריו, שהוא חוזר להיות נער.

צִרְיָן לַעֲשׂוֹת לוֹ שְׁנוּי מְקוֹם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה

פִּי רוּחַ עֲבֶרָה וְגו' (קג, טז): [זוהר ח"ג פ' פנחס רעיא מהימנא (דף רי"ט.)]
ובחבור ראשון אמר ה'רוּעָה הַנֶּאֱמָן, מְנוּרָה הַקְדוּשָׁה,
יִפָּה אֲמָרוּ רַבִּי אֲבָא וְרַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי, אֲבָל (תהלים קג) פִּי
רוּחַ עֲבֶרָה בּוֹ וְאֵינְנוּ - כָּאֵן צִרְיָן לַפֶּתַח בְּדַבְרִים, מַה זֶה
עֲבֶרָה בּוֹ? זֶה עֲבֶרָה וְזַעַם וְצָרָה, אֶחָד מֵאוֹתָם מְלָאכִים רָעִים.
שְׁמֵשׁוֹם שְׁלֹא יָדְעוּ בּוֹ אוֹתָם בְּעֲלֵי חֲטָאִים, צִרְיָן לַעֲשׂוֹת לוֹ
שְׁנוּי מְקוֹם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה, כְּמוֹ אֲבָרְהָם,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (בראשית יב) לֶךְ לְךָ מֵאֶרֶץ צָרְךָ וּמִמּוֹלֶדְתְּךָ - הֲרִי שְׁנוּי

זיו הזהר

גניזא מכלא, היינו מעולם הבינה, ודי בזה למבין: קלט. זה סוד השני
שמיכאל כהנא רבא ששרשו חסד ה' מכניס להנשמה בהמקום שנקרא
קדש קדשים ומקריבה על המזבח כמו קרבן, ועי"ז מקבלת הנשמה
משם אור חדש, ואח"כ לוקח אותה משם ומולידה כמקדם, וזהו מעולם
ועד עולם, וענין ההולדה הוא כי שם במקום קדש הקדשים היא בבחי'
ביטול, וההולדה היא התחדשות ושותה כמקדם ביתר שאת ויתר עז,
ולפעמים עפ"י גזרה העליונה לטובת העולם תחזור ותבוא לעולם הזה
להוולד בגוף וחוזרת להיות נער, אבל נשמת חנוך לאחר שנלקחה
ממקום קדש הקדשים נתחדש כחו להיות מלאך עליון גדול ונורא מאד
הנקרא נער מטט' כידוע:

— זוהר תהלים —

מקום. (שם יז) ולא יקרא עוד את שמך אברהם והיה שמך אברהם - הרי שנוי השם. שנוי מעשה - שהשתנה ממעשים רעים שעשה בתחלה למעשים טובים. הוא משל לרוח של אותו שמת בלא בנים. כמו זה עושה הקדוש ברוך הוא לאדם כשגרש אותו מאותו עולם, והביאו לעולם הזה, והרי נתבאר למעלה. משנה פניו ותשלחו (איוב יד). ומשום זה כי רוח עברה בו. אחד מאותם מלאכים רעים, כשרואה אותו משנה בזמן שנפגש (בו) עמו, שואלים אותו שאר המשחיתים עליו: זהו בעל חובך? הוא עונה להם ואומר: איננו. כשמתגרש ממקומו וננטע במקום אחר, נאמר בו ולא יפירנו עוד מקומו, בגלל (ויקרא יד) שעפר אחר יקח וטח את הבית. וזהו סוד ונתן את הבית את אבניו ואת עצי - אותם עצמות וגידים ובשר שהיה, חזר לעפר. מה כתוב בו? (ישעיה סה) ונחש עפר לחמו, משום שהיה מנגע. ואחר כך, ועפר אחר יקח וטח את הבית, ובונה לו עצמות וגידים ומתחדש, כמו בית ישן שעושים אותו חדש, ודאי שהוא מתחדש. ומה שאמר ולא יפירנו עוד מקומו - על רוח, שנכללה רוח קטנה ברוח עליונה. זהו משל לאילן שלא עושה פרות, לוקחים ענפים שלו ומרכיבים אותו בענף של עץ אחר עליון (זהבד) שעושה פרות, ונכלל זה בזה ועושה פרות. באותו זמן נאמר בו, ולא יפירנו עוד מקומו.

נמצא שכל מי שיש בו יראת חטא ישנו בכלן ומי שאינו ירא שמים אין בו לא ענוה ולא חסידות

והסדר ה' מעולם וגו' (קג, יז): [זוהר ח"ג פ' נשא (דף קמ"ה.)] דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו וגו'. רבי יצחק פתח

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

וְאָמַר, (תהלים קג) וְחֶסֶד ה' מַעֲוֹלִים וְעַד עֹלָם עַל יִרְאָיו וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים. כַּמָּה גְדוּלָּה הִירָאָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁבְכָלֵל הִירָאָה עֲנוּה, וּבְכָלֵל הָעֲנוּה חֲסִידוֹת. נִמְצָא שֶׁכָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ יֵרָאֵת חֲטָא, יִשְׁנֶה בְּכֶלֶן. וּמִי שֶׁאִינוֹ יֵרָא שָׁמַיִם, אֵין בּוֹ לֹא עֲנוּה וְלֹא חֲסִידוֹת. לְמַדְנוּ, מִי שֶׁיֵּצֵא מִן הִירָאָה וְנִתְלַבֵּשׁ בַּעֲנוּה – עֲנוּה עֲדִיף, וְנִכְלָל בְּכָלֵם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (משלי כח) עֲקֹב עֲנוּה יֵרָאֵת ה'. כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ יֵרָאֵת שָׁמַיִם, זֹכֶה לַעֲנוּה. כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ עֲנוּה, זֹכֶה לְחֲסִידוֹת. וְכָל מִי שֵׁישׁ בּוֹ יֵרָאֵת שָׁמַיִם, זֹכֶה לְכָלֵם. לַעֲנוּה – שְׁכָתוֹב עֲקֹב עֲנוּה יֵרָאֵת ה'. לְחֲסִידוֹת – שְׁכָתוֹב (תהלים קג) וְחֶסֶד ה' מַעֲוֹלִים וְעַד עֹלָם עַל יִרְאָיו. לְמַדְנוּ, כָּל אָדָם שֵׁישׁ בּוֹ חֲסִידוֹת, נִקְרָא מְלֹאךְ ה' צְבָאוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (מלאכי ב) כִּי שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מְלֹאךְ ה' צְבָאוֹת הוּא. מִפְּנֵי מָה זֹכֶה כֹהֵן לְהִקְרָא מְלֹאךְ ה' צְבָאוֹת? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מָה מְלֹאךְ ה' צְבָאוֹת כֹהֵן לְמַעְלָה, אֵף כֹהֵן מְלֹאךְ ה' צְבָאוֹת לְמַטָּה.

וּמִי הוּא מְלֹאךְ ה' צְבָאוֹת לְמַעְלָה? (דניאל יב) זֶה מִיכָאֵל הַשָּׁר הַגָּדוֹל, שֶׁבָּא מִחֶסֶד שֶׁל מַעְלָה, וְהוּא כֹהֵן גָּדוֹל שֶׁל מַעְלָה. כְּבִיכּוֹל כֹהֵן גָּדוֹל שֶׁלְמַטָּה נִקְרָא מְלֹאךְ ה' צְבָאוֹת, מִשּׁוּם שֶׁבָּא מִצַּד הַחֶסֶד. מֵהוּ חֶסֶד? רַחֲמִים תוֹךְ רַחֲמִים. וּמִשּׁוּם כֹּךְ כֹהֵן לֹא נִמְצָא מִצַּד הַדִּין. מָה הַטַּעַם זֹכֶה כֹהֵן לְחֶסֶד? בְּגִלָּל הִירָאָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים קג) וְחֶסֶד ה' מַעֲוֹלִים וְעַד עֹלָם עַל יִרְאָיו. מֵהוּ עֹלָם וְעֹלָם? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּמוֹ שֶׁהִתְקַן בַּחֲדָר הַקָּדוֹשׁ, עֹלָם אֶחָד, וְעֹלָם שְׁנָיִם. אָמַר רַבִּי

— זוהר תהלים —

חַיִּיא, אִם כֵּן, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם צָרִיךְ לוֹ לִהְיוֹת! אָמַר לוֹ, שְׁנֵי עוֹלָמוֹת הֵם, וְחֲזָרוּ לִהְיוֹת אֶחָד. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי יִצְחָק, עַד מָתִי תִסָּתֵם דְּבָרֶיךָ? מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם כָּלֵל שֶׁל סוּד עֲלִיּוֹן, אָדָם שְׁלֹמֶעֱלָה וְאָדָם שְׁלֹמֶטָה, וְהִינוּ עוֹלָם וְעוֹלָם. וְכָתוּב יָמֵי עוֹלָם, וְכָתוּב שָׁנוֹת עוֹלָם, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ בַּחֲדָר הַקְּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן. עַל יִרְאָיו – שֶׁכָּל מִי שֶׁהוּא רָא חֲטָא, נִקְרָא אָדָם. מָתִי? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, שֵׁשׁ בּוֹ יִרְאֶה, עֲנוּהָ, חֲסִידוֹת, כָּלֵל שֶׁל הַכֹּל. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָרִי שְׁנִינוּ, אָדָם כָּלֵל זָכָר וְנִקְבָּה. אָמַר לוֹ, וְדַאי כֵּן זֶה בְּכָלֵל שֶׁל אָדָם, שְׁמִי שְׁמַתְחִבֵּר זָכָר וְנִקְבָּה, נִקְרָא אָדָם, וְאִזּוֹ יִרְאֵה חֲטָא. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׁשׁוּרָה בּוֹ עֲנוּהָ. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שְׁשׁוּרָה בּוֹ חֶסֶד. וְמִי שֶׁלֹּא נִמְצָא זָכָר וְנִקְבָּה, אֵין בּוֹ לֹא יִרְאֶה וְלֹא עֲנוּהָ וְלֹא חֲסִידוֹת. וּמִשּׁוֹם כֵּן נִקְרָא אָדָם כָּלֵל הַכֹּל. וְכִיּוֹן שֶׁנִּקְרָא אָדָם, שׁוּרָה בּוֹ חֶסֶד, שְׁכָתוּב (שם פט) אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה וְגו'. וְלֹא יָכוֹל לְהִבְנוֹת אִם לֹא נִמְצָא זָכָר וְנִקְבָּה.

וְכָתוּב (תהלים קג) וְחֶסֶד ה' מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו. יִרְאָיו – כָּלֵל שֶׁל אָדָם. דְּבָר אַחֵר וְחֶסֶד ה' מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם – אֵלֶּה אוֹתָם כִּהְנִים שֶׁבָּאוּ מֵצַד הַחֶסֶד, וְיִרְשׁוּ יִרְשָׁה זוֹ שִׁירְדָה מֵעוֹלָם שְׁלֹמֶעֱלָה לְעוֹלָם שְׁלֹמֶטָה. עַל יִרְאָיו – כִּהְנִים שְׁלֹמֶטָה, שְׁכָתוּב (ויקרא טז) וְכִפֹּר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ, לְהִתְכַּלֵּל בְּכָלֵל שֶׁל אָדָם. (שם) וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים, מִשּׁוֹם שִׁזְכָּה לְבָנֵי בָנִים. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם כֵּן, מִהוּ וְצִדְקָתוֹ? וְחֶסְדּוֹ הִיא צָרִיךְ לוֹ לִהְיוֹת! אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הִינוּ סוּד

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו וְצַדִּיקָתוֹ לְבָנֵי
בָּנִים: יח לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזֹכְרֵי פִקְדָּיו לַעֲשׂוֹתָם:
יט יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם חָכִין בְּסֵאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
מְשָׁלָה: כ בָּרְכוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּאֲכִיו גְּבִירֵי כַח עֲשֵׂי

— ❧ — זוהר תהלים ❧ —

שְׁשֻׁנֵינוּ בְּזֹאת, (בראשית ב) כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת. וְכָתוּב לְזֹאת
יִקְרָא אִשָּׁה. וְזֹאת נִכְלָלָה בְּאִישׁ, שְׁהֵינּוּ חֶסֶד, וְזֹאת נִקְבְּהָ.
חֶסֶד זָכָר. וּמִשׁוּם כֵּךְ זָכָר שָׂבָא מִצַּד הַלְבֵן הַזֶּה, נִקְרָא חֶסֶד.
וְזֹאת נִקְרָאת צַדִּיק, שְׂבָאָה מִצַּד אָדָם, וּמִשׁוּם כֵּךְ נִקְרָאת
אִשָּׁה. וְהֵינּוּ מֵה שְׂכָתוֹב וְצַדִּיקָתוֹ. מֵה זֶה וְצַדִּיקָתוֹ? צַדִּיקָתוֹ
שֶׁל חֶסֶד, בֵּת זִוְגוֹ, לְהִתְבַּשֵּׁם זֶה בְּזֶה. וּמִשׁוּם כֵּךְ לְמַדְנֵנוּ, כָּל
כַּהֵן שְׂאִין לוֹ בֵּת זִוְג, אֲסוּר בַּעֲבוּדָה, שְׂכָתוֹב וְכֹפֶר בַּעֲדוֹ
וּבַעֲד בֵּיתוֹ.

אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל מִכָּל שְׂאָר הָעַמִּים שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁהִקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם מִכָּל שְׂאָר הָעַמִּים וַעֲשָׂה אוֹתָם
חֻלְקוֹ וְנִחְלָתוֹ

בָּרְכוּ ה' מִלְּאֲכִיו וְגו' (קג, כ): [זוהר ח"א פ' לך לך סתרי תורה (דף טז, טז)]
בַּעֲדָם הוֹלְכִים, פֶּתַח רַבִּי חֲזִיָּא וְאַמֵּר, (שם קג) בָּרְכוּ ה'
מִלְּאֲכִיו גְּבִירֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ וְגו'. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל מִכָּל שְׂאָר
הָעַמִּים שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם מִכָּל
שְׂאָר הָעַמִּים וַעֲשָׂה אוֹתָם חֻלְקוֹ וְנִחְלָתוֹ, וְעַל כֵּן נִתֵּן לָהֶם
תּוֹרָה קְדוּשָׁה, מִשׁוּם שֶׁכָּלֶם הָיוּ בְּרִצּוֹן אֶחָד עַל הָר סִינַי

דְּבָרוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ: כֹּא בָּרְכוּ יְהוָה ^{אֱתֵנָה} כָּל
צְבָאוֹ מִשְׁרָתָיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ: כֹּב בָּרְכוּ יְהוָה ^{אֱתֵנָה} כָּל
מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מְבַשְׁלָתוֹ בָּרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת
יְהוָה ^{אֱתֵנָה}:

— זוהר תהלים —

והקדימו עשיה לשמיעה. כיון שהקדימו עשיה לשמיעה, קרא הקדוש ברוך הוא לפמליה שלו. אמר להם, עד כאן אתם הייתם יחידים לפני בעולם, מכאן והלאה הנה בני בארץ חברים עמם בכל. אין לכם רשות לקדש את שמי עד שישראל יתחברו עמכם בארץ, וכלכם תהיו יחד חברים לקדש את שמי, משום שהקדימו עשיה לשמיעה כמו שעושים המלאכים העליונים ברקיע, שכתוב ברכו ה' מלאכיו גברי כח עש"י דברו לשמ"ע בקול דברו. עשי דברו בהתחלה, ואחר כך לשמע.

דבר אחר, ברכו ה' מלאכיו - אלו אותם הצדיקים בארץ שהם חשובים לפני הקדוש ברוך הוא כמלאכים העליונים ברקיע, משום שהם גבורי כח שמתגברים על יצרם כגבור טוב שמתגבר על שונאו. לשמע בקול דברו - שזוכים בכל יום לשמע קול מלמעלה בשעה שמצטרפים. כעת מי יכול לעמד עם אותם שהם קדושים עליונים? אשרי אותם שיכולים לעמד לפניהם. אשרי אותם שיכולים [למי שיוכל] להנצל מלפניהם. השגחתו של הקדוש ברוך הוא עליהם בכל יום. איך אנו יכולים להפגס לפניהם? ועל זה כתוב (שם

בְּרָכוּ ה' מְלֹאכֵיו וּגּו' (קג, ב): [זוהר ח"ג פ' בלק (דף ק"ז:)] פֶּתַח רַבִּי
אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים קג) בְּרָכוּ ה' מְלֹאכֵיו גְּבִירֵי כֹחַ וּגּו'.

יְדוּד הַמֶּלֶךְ הַזְמִין לְבָרֵךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַזְמִין אֶת כָּחוֹת
הַשָּׁמַיִם, שֶׁהֵם כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת וּשְׁאֵר חַיִּלוֹת, וְשִׁתְּףָהוּ אֶת נִשְׁמָתוֹ
אִתָּם לְבָרֵךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שִׁכְתוּב בְּרָכוּ ה' כָּל
מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מְמִשְׁלָתוֹ בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת ה'. חֲתַם בְּנַפְשׁוֹ כָּל
הַבְּרָכוֹת. הַזְמִין מְלֹאכֵי מְרוֹם לְבָרְכוֹ, שִׁכְתוּב בְּרָכוּ ה' מְלֹאכֵיו
וּגּו', וְעַד שֶׁלֹּא בָּאוּ יִשְׂרָאֵל מְלֹאכֵי מְרוֹם הָיוּ עוֹשִׂים וּמַשְׁלֵמִים
עֲשִׂיָּה. כִּיּוֹן שֶׁבָּאוּ יִשְׂרָאֵל וְעָמְדוּ עַל הַר סִינַי וְאָמְרוּ נַעֲשֶׂה
וְנִשְׁמָע, לְקַחוּ עֲשִׂיָּה מִמְּלֹאכֵי הַשָּׁרָת, נִכְלְלוּ בְּדַבְּרוֹ. וּמֵאֵז
עֲשִׂיָּה הִיָּתָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְבָדֵם, וּמִלֹּאכִים קְדוֹשִׁים לְבָדֵם.
יִשְׂרָאֵל גּוֹמְרִים וּמַשְׁלִימִים עֲשִׂיָּה, וְלָכֵן גְּבִירֵי כֹחַ עָשִׂי דְּבָרוֹ
בְּתַחֲלָה, וְאַחֵר כָּךְ לִשְׁמָע. אֲשֶׁרִיֵּהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁלְּקַחוּ מֵהֶם עֲשִׂיָּה
וְהַתְּקִימָה בָּהֶם. אָמַר אוֹתוֹ תִּינוּק, שְׁמֹר עֲצֻמְךָ וְהִצַּלַח בְּכַלֶּיךָ.
וְכִי שָׁבַח זֶה בְּלִבְדּוֹ לְקַחוּ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אַחֵר? אָמַר, שָׁבַח זֶה
מִצָּאֵנוּ, וְלֹא אַחֵר. אָמַר אוֹתוֹ תִּינוּק, כִּיּוֹן שֶׁחִרְבְּךָ לֹא הִצְלִיחָה,
אוֹ שְׂאִינְךָ מִנְּעֻנְעָה פְּרָאוּי, הַשָּׂאֵר הַחֲרִיב לְמִי שְׁעוֹרְךָ קָרֵב.

בְּזִמְנֵי שִׂישְׁיִי אֶל מִקְדָּשִׁים לְמִטָּה. וְעַד שִׂישְׁיִי אֶל לֹא מִקְדָּשִׁים
לְמִטָּה הֵם אֵינִם אוֹמְרִים קִדְשָׁה

שֶׁבַח עֲלִיּוֹן שְׁלֹא נִמְסַר לְמַלְאָכִים עֲלִיּוֹנִים לְבָדֶם, אֶלָּא יַחַד עִם יִשְׂרָאֵל, מִיְהוּ? קִדּוּשׁ. בְּרַכָּה נִמְסְרָה לָהֶם לְבָדֶם

תהלים ספר רביעי | כ לחודש | מזמור קג

— זוהר תהלים —

נֶאֱמַר בָּרְכוּ ה'. אֲנוּ שְׂיוֹשְׁבִים לְמַטָּה, מִדּוּעַ בָּרְכוּ אֶת ה'? מִשּׁוּם שֶׁאֲנוּ צְרִיכִים לְמַשֵּׁךְ עָלֵינוּ אֶת הָאֵת הַזֹּאת, וּבָהּ נִפְנָס לְמַלְךְ לְרֹאוֹת פָּנָיו. וְלָכֵן אָמַר דָּוִד, (תהלים יז) אֲנִי בִצְדָק אֶחְזֶה פָּנֶיךָ. אֲנִי בִצְדָק בּוֹדָאִי. וְלָכֵן רֵאשִׁית הַתְּפִלָּה - בָּרְכוּ אֶת ה', לְמַשֵּׁךְ עַל רֵאשֵׁינוּ הָאֵת הַזֹּאת. וְכִיּוֹן שֶׁאֲנוּ מוֹשְׁכִים עָלֵינוּ אֶת הַ"אֵת" הַזֹּאת, יֵשׁ לָנוּ לומר תְּפִלָּה וְלִשְׁבַּח. וְלָכֵן אֶסּוּר לְבַרֵּךְ אָדָם עַד שֶׁלֹּא יִתְפַּלֵּל הָאָדָם תְּפִלָּתוֹ וְיִמְשֹׁךְ אֶת הַ"אֵת" הַזֹּאת עַל רֵאשׁוֹ. וְאִם יִקְדִּים וְיִבְרַךְ לְאָדָם בַּתְּחִלָּה, הֲרֵי הִמְשִׁיךְ לְאוֹתוֹ אָדָם בְּמָה עַל רֵאשׁוֹ בְּמָקוֹם הַ"אֵת" הַזֹּאת.

וְלָכֵן לְמַלְאָכִים הָעֲלִיּוֹנִים כְּתוּב בָּרְכוּ ה', וְאֲנוּ אֶת ה', לְתוֹסַפָּת. אָמַר אוֹתוֹ תִּינוּק, וְדָאִי הֲרִי יִדְעָתִי שְׁכָלִי הִקְרַב שָׁלֶךְ הֵם טוֹבִים, (אם תזכר) הַזִּכֵּר בָּהֶם וְאֵל תִּשְׁכַּחם, וְדָאִי גְבוּרַת הָאָדָם שְׁעוֹרֵךְ קָרַב בְּרִמָּח, וְחָרַב הִיא. אָכֵל מַה זֶה גְּבִירִי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֲרִי אֲמַרְתִּי. אָמַר אוֹתוֹ תִּינוּק, הֲרִי יִדְעָתִי שְׁכָל זְרוּעָךְ נִחְלַשׁ, כַּעַת הוּא זְמַן שֶׁלֹּא לְהִמָּתִין, אֲלֵא לְהִלָּקוֹת בְּבִלִּיסְטָאוֹת אַבְן אַחַר אַבְן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל א יז) בְּקִלְעַ וּבִאֲבָן. בְּבִהִילוֹת זֶה אַחַר זֶה. שְׂמַח רַבִּי אֶלְעָזָר, וְשְׂמַחוּ רַבִּי אַבָּא וְהַחֲבָרִים. פָּתַח אוֹתוֹ תִּינוּק וְאָמַר, (שיר השירים א) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנִאֲוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְגו'. אֵל תִּרְאֵנִי שֶׁאֲנִי שְׁחוּרָחֶרֶת וְגו'. דְּבָרִים הִלְלוּ הֲרִי פִּרְשׁוּהָ. אָכֵל בְּשַׁעָה שֶׁהִיא בְּתוֹךְ אֶהְבָּה רַבָּה לְאַהוּבָה, מִתּוֹךְ דִּחְקָה לְאַהְבָּה שֶׁלֹּא יְכוּלָה לְסַבֵּל מִקְטִינָה עֲצָמָה בְּקִטְּנָן רַב עַד שֶׁלֹּא נִרְאָה (את) מִמֶּנָּה, רַק קִטְנוֹת שֶׁל נִקְדָּה אַחַת, (ומהי, איהי י'). וְאִזּוֹ

❧ ————— ❧ זוהר תהלים ❧ ————— ❧

כְּמוֹ זֶה לְמִטָּה - בְּזִמְנֵי שְׁהִרְשָׁעִים בְּדוֹר, הִיא מִתְכַּסֶּה
וּמִקְטִינָה עֲצָמָה עַד שֶׁלֹּא נִרְאִית מִכָּל דְּמִיּוּתֶיהָ, פָּרִט
לְנִקְדָּה אַחַת. וּכְשֶׁבָּאִים גְּבֵרֵי כַח וְצַדִּיקֵי אֱמֶת, כְּבִיכּוֹל
עוֹשִׂים אֶת הַדָּבָר הַזֶּה, וּמוֹאֲרֵת לְאֵט לְאֵט, וְנַעֲשִׂית בְּדַמוּתָהּ,
בִּיפְיָהּ, ה' כְּמִקְדָּם. בָּאוּ הַחֲבֵרִים וּנְשָׁקוּהוּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
אֵלֶּמְלֵא יִחְזַקְאֵל הַנְּבִיא אָמַר אֶת זֶה, תְּמִיחָהּ הִיָּתָה בְּעוֹלָם.
לְקַחוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וּנְשָׁקוּ כְּמִקְדָּם. אָמַר אוֹתוֹ תִּינוּק, אֲנִי
אֲבִרָךְ. אָמְרוּ לוֹ, אַתָּה בְּרוּךְ, וְלֶךְ נֹאֶה לְבִרְךְ. אָמַר, כִּמָּה
קְדוּשִׁים אַתֶּם, כִּמָּה בְּרָכוֹת מְזֻמָּנוֹת לָכֶם מֵאֵם הַקְּדוּשָׁה,
מִשּׁוּם שֶׁלֹּא מְנַעַתוּנִי לְבִרְךְ.

כא לחודש

קִדְ א בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
 גְּדֻלַּת מַאֲד הוֹד וְהָדָר לְבָשֶׁת: הקדוה בעל חסודות
בעל חסודות כולם

שימוש תהלים

למי שקונה ומוכר

בצאת ישראל (קיד, א): [שימוש תהלים לפרק קיד] למאן דזבין ומזבין.
 כתוב בחנותא. ותצליח. ושם שלו הוא א"ה.

זוהר תהלים

השם עבים רכובו - זה מיכאל וגבריאל אלה הם עבים

ה' אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד וגו' (קד, א): [זוהר ח"ב פ' משפטים
 (דף צ"ח.נ)] פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים קד) ה' אֱלֹהֵי גְדֻלַּת
 מַאֲד הוֹד וְהָדָר לְבָשֶׁת. ה' אֱלֹהֵי - זו רֵאשִׁית הָאֱמוּנָה,
 עֲלִית הַמַּחֲשָׁבָה וְהָעוֹלָם הַבָּא, סוּד אֶחָד בְּלֹא פְרוּד.
 גְּדֻלַּת - זו הָרֵאשִׁית, הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן וְאוֹתָם יָמִים עֲתִיקִים,
 צַד הַיָּמִין. מַאֲד - זֶהוּ צַד הַשְּׂמָאל. הוֹד וְהָדָר לְבָשֶׁת
 - אֵלּוּ שְׁנֵי בְדֵי עֲרֻבוֹת. עַד כָּאן, פִּינּוֹן שֶׁהִגִּיעַ לְתוֹךְ
 עֵץ הַחַיִּים, נִטְמָן וְלֹא הִתְעַלָּה לְהִיּוֹת בְּמַנְיֵן מְשׁוּם
 אוֹתוֹ מַאֲד. מַה זֶה מַאֲד? הַשְּׂמָאל, שְׁכָל הָעֲנָפִים
 שְׁלֵמָטָה וּבְכָלל עָנָף מֵר אֶחָד. וְלָכֵן נִטְמָן אוֹתוֹ עֵץ
 הַחַיִּים וְלֹא רָצָה לְהִיּוֹת בְּמַנְיֵן הַזֶּה, עַד שֶׁחֲזַר כְּמוֹ
 מִקְדָּם וְשָׁבַח בְּגוֹן אַחֵר. וְאָמַר, עָטָה אוֹר פְּשִׁלְמָה -
 זוֹ רֵאשִׁיתוֹ (של האור) שֶׁל הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן. נוֹטָה שְׁמִיָּם
 - כָּאֵן נִכְלָל הַשְּׂמָאל, וְלֹא אָמַר מַאֲד, נִכְלָל הַשְּׂמָאל

ב עוֹטָה אֹר בְּשִׁלְמָה נוֹטָה שָׁמַיִם בִּירֵיעָה:

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

בִּימִין לְהִיּוֹת מֵאִיר בְּכָלֶל שֶׁל שָׁמַיִם. הַמִּקְרָה בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו – כָּאֵן יוֹצֵא בְּשִׁמְחָה אוֹתוֹ עֵץ הַחַיִּים, הַנֶּהָר שִׁיּוּצָא מֵעֵדֶן, וְנִשְׁרָשׁוּ בוֹ בְּמִימָיו אוֹתָם שְׁנֵי בְּדֵי עֲרֻבוֹת, שֶׁהֵם גְּדִלִים בְּמִימָיו. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (אוֹתוֹ אֵילֵן הַחַיִּים, וְנִשְׁרָשׁוּ בוֹ אוֹתָם שְׁנֵי בְּדֵי עֲרֻבוֹת, שֶׁהֵם גְּדִלִים בְּמִימָיו, וְאוֹתוֹ נִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן, וְזֶהוּ) (תהלים קד) הַמִּקְרָה בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו. מִי הֵם עֲלִיּוֹתָיו? אֵלּוּ בְּדֵי עֲרֻבוֹת.

וְזֶהוּ שְׁכָתוֹב (יִרְמְיָה יז) וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו. וְזֶהוּ סוֹד הַכְּתוֹב (תהלים מז) נִהַר פִּלְגִּיו יִשְׁמְחוּ עִיר אֱלֹהִים. מִי הֵם פִּלְגִּיו? אֵלּוּ הֵם שְׂרָשָׁיו, וְכֵן נִקְרָאִים. עֲלִיּוֹתָיו, שְׂרָשָׁיו, פִּלְגִּיו – כָּלֶם נִשְׁרָשׁוּ בְּאוֹתָם הַמַּיִם שֶׁל אוֹתוֹ נִהַר. הַשֵּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ – זֶה מִיכָאֵל וְגַבְרִיאֵל, אֱלֹהֵם הֵם עֲבִים. הַמִּהְלֵךְ עַל פְּנֵי רוּחַ, לְתֵת רְפוּאָה לְעוֹלָם, וְזֶהוּ רַפְאֵל. מִכָּאֵן וְהִלָּאָה עֲשֵׂה מְלָאכָיו רוּחוֹת וְגו'. זֶקֶן זֶקֶן, אִם כָּל אֱלֹהֵי יְדֻעָתָ, אָמַר וְאֵל תִּפְחֹד, אָמַר דְּבָרֶיךָ וַיֵּאִירוּ דְּבָרֵי פִיךָ! שְׂמְחוּ הַחֲבֵרִים, וְהָיוּ מְקַשְׁיבִים בְּשִׁמְחָה לְדְבָרָיו הַקְּדוּשִׁים. אָמַר, אֵי זֶקֶן, אֵי זֶקֶן, בְּמָה הַכִּנְסֶתָ אֶת עֲצָמְךָ, נִכְנַסְתָּ לָּיִם הַגְּדוֹל? יֵשׁ לָךְ לְשׁוּטֵט וְלִצְאָת מָשָׁם.

עוֹטָה אֹר בְּשִׁלְמָה – הֵינוּ אֹר הַגְּנוּז שֶׁגְּנוּז לְעֵתִיד לְבוֹא

עוֹטָה אֹר בְּשִׁלְמָה וְגו' (קד, ב): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף לא:)] וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר. [וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, לְמִי הוּא אוֹמֵר? אֵינוּ

— זוהר תהלים —

אומר אלא לאחרים, יהי אור לעולם הזה, ויהי אור לעולם הבא. וְזֶהוּ הָאוֹר שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתְחִלָּה, וְהוּא אֹר הָעֵינַי, וְהוּא אֹר שֶׁהִרְאָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם הָרָאשׁוֹן וְהָיָה רוֹאֶה בּוֹ מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף הָעוֹלָם, וְהוּא אֹר שֶׁהִרְאָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדוֹד, וְהָיָה מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר (תהלים לא) מֶה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאֶיךָ. וְהוּא הָאוֹר שֶׁהִרְאָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַמַּשֶּׁה וְרָאָה בּוֹ מַגְלַעַד וְעַד דָּן.

וּבַשְּׁעָה שֶׁרָאָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיעַמְדוֹ שְׁלֹשָׁה דוֹרוֹת שֶׁל רְשָׁעִים, וְהֵם, דוֹר אֲנוֹשׁ, דוֹר הַמְּבוּל, וְדוֹר הַפְּלָגָה – גָּנַז אוֹתוֹ כְּדִי שְׁלֹא יִשְׁתַּמְּשׁוּ בּוֹ, וְנָתַן אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַמַּשֶּׁה וְהִשְׁתַּמְּשׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים שֶׁנִּשְׁאַרְוּ לוֹ מִיּוֹם עֲבוּרוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות ב) וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים. וְאַחֲרֵי שְׁלֹשָׁה יָרְחִים נִכְנַס לַפָּנִי פְרַעֲה, לָקַח אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁעָמַד עַל הַר סִינַי לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, וְהִתְחַזֵּר לוֹ אוֹתוֹ הָאוֹר וְהִשְׁתַּמְּשׁ בּוֹ כָּל יָמָיו. וְלֹא יָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקָרֵב אֵלָיו, עַד שֶׁנָּתַן מִסּוּהָ עַל פָּנָיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם לד) וַיִּירָאוּ מִגִּשֶׁת אֵלָיו. וְהִתְעַטֵּף בּוֹ כְּטָלִית. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים קד) עֲטָה אֹר כְּשִׁלְמָה.

תְּשַׁעָה רְקִיעִים הֵם וּשְׁכִינָה הִיא עֲשִׂירִית

עֲטָה אֹר כְּשִׁלְמָה (קד, ב): [זוהר ח"ב פ' תרומה (דף קס"ד:)] רַבִּי חֲזִיָּא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קד) עֲטָה אֹר כְּשִׁלְמָה נוֹטָה שָׁמַיִם פִּירִיעָה. פָּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ, שֶׁכְּשֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הִתְעַטֵּף בְּאוֹתוֹ אֹר קְדָמוֹן וּבָרָא בּוֹ שָׁמַיִם. וּבֹא רָאָה,

מִהָרְקִיעַ הַזֶּה וְהִלָּאָה אֵין מִי שְׂיַדַע וַיִּשְׁגִּית, וַיֵּשׁ לְאָדָם לְסֵתָם פִּיּוֹ וְלֹא לְדַבֵּר וּלְהִתְבּוֹנֵן בְּהַשְׁכֵּל. מִי שְׂיִסְתַּכַּל חוּזֵר לְאַחֹר, שְׂאִין מִי שְׂיִכּוֹל לְדַעַת. עֲשֹׂר יִרְעוּת הֵן, שֶׁהֵם עֲשֹׂרָה רְקִיעִים. וּמִי הֵם יִרְעוּת הַמִּשְׁכָּן שֶׁהֵן עֲשֹׂר וְעוֹמְדוֹת לְהוֹדֵעַ לְחֻכְמֵי הַלֵּב? מִי שְׂיַדַע בָּהֶן, מִסְתַּכַּל בְּחֻכְמָה רַבָּה וּבִסּוּדוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וּמִסְתַּכַּל לְמַעֲלָה בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד נִדְבֵּק בּוֹ, פָּרַט לִשְׁנֵי אֵלֶּה שְׁעוֹמְדִים בְּיָמִין וּבִשְׂמָאל, וְהֵם גְּנוּזִים עִם הַשְּׂכִינָה. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, תִּשְׁעָה רְקִיעִים הֵם, וּשְׂכִינָה הִיא עֲשִׁירִית. שְׂאֵם תֹּאמַר בְּשָׁבִיל שְׂכָתוֹב עֲשֹׂר – הוּא חוּץ מִהַשְּׂכִינָה. אִם כֵּן, הַשְּׂכִינָה הִיא אַחַת עֲשֹׂרָה שְׁעוֹמְדָת עַל עֹשֶׂר. אֲלֹא וּדְאִי שִׁתְּשַׁע הֵן, וְהֵם תִּשְׁעָה

זוהר תהלים

יָמִים שְׁבִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה לַיּוֹם הַכַּפּוּרִים, וְהִיא הָעֲשִׂירִית. כְּמוֹ זֶה
הַמִּשְׁכָּן הוּא עֶשֶׂר יָרִיעוֹת.

אָנוּ פֿרוּשֵׁי הָעוֹלָם: וּמִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּלְפַעֲמִים
אֵינָנו אוֹכְלִים רַק מַעֲשֵׂי הַבֶּרֶךְ

עֲמָה אֹר כְּשִׁלְמָה (קד, ב): [זוהר חדש פ' בראשית (דף יב:)] **רַבִּי חֲזַקְיָה**
אמר, אֲנִי הֵייתִי בְּמִקְוֹת הָעֶרְבִיִּים, וְרָאִיתִי גְבָרִים שֶׁהִיוּ
מִסְתַּתְרִים בֵּין הַהָרִים בְּמַעְרָה, וּבָאוּ מֵעֶרֶב שָׁבַת לְעֶרֶב שָׁבַת
לְבַתְּיָהֶם. אֲמַרְתִּי לָהֶם: מַה זֶּה מַה שָּׂאתֶם עוֹשִׂים? אָמְרוּ לִי:
אֲנוּ פְרוּשֵׁי הָעוֹלָם, וּמִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּלְפַעְעָמִים
אֵינָנו אוֹכְלִים, רַק מַעֲשֵׂי הַבֶּרֶךְ. אֲמַרְתִּי לָהֶם: וּשְׂאֵר הַפְּעָמִים,
בְּמָה אַתֶּם מִתְפַּרְנְסִים? אָמְרוּ לִי: אֲנוּ מֵצָאֵנוּ בַּמִּדְבָּר עֵצִים
שֶׁמֶצְמִיחִים בְּאֵלּוֹד, וְאֲנוּ אוֹכְלִים אוֹתָם. כְּשֶׁמֵּאִירָה לָנוּ
הַשְּׂמוּעָה, מֵרַב שִׂמְחָה מִשְׁתַּמְטִים מֵעַמָּנוּ, וּמִבְּשָׁלִים אוֹתָם
וְאוֹכְלִים, וְאוֹתוֹ הַיּוֹם נֶחֱשֵׁב לָנוּ שֶׁהוּא כִּי טוֹב. וּבְזִמָּן שֶׁלֹּא
צוֹמְחִים אוֹתָם הָעֵצִים, אֲנוּ אוֹכְלִים עֲשָׂבִים שֶׁאֲנוּ מוֹצְאִים,
וּמִבְּשָׁלִים אוֹתָם וְאוֹכְלִים. אֲמַרְתִּי לָהֶם: יֵהִי חֲלָקִי עִמָּכֶם לְעוֹלָם
הַבָּא, אֲשֶׁרִיכֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָכֶם לְעוֹלָם הַבָּא. כָּעַת יִדְעַתִּי
שֶׁלֹּא תִהְיוּ בְּבוֹשָׁה כְּשִׁיבֹא מִשָּׁה לְתַבְעֵ אֶת עֲלֻבּוֹן הַתּוֹרָה.
אֲמַרְתִּי לָהֶם: בְּנִי, חַיִּיכֶם, הַיּוֹם הַזֶּה אֵיזָה חֲדוּשׁ הַתַּחֲדֵּשׁ לָכֶם?
אָמְרוּ לִי הַפְּסוּק הַזֶּה: (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יֵהִי אֹר וַיְהִי
אֹר. וְשָׁנָה רַבִּי פְרוֹסְפֵּדָאִי, גְּדוֹל הַתּוֹסֶפֶת מֵהָאֹר,
שֶׁהִיָּה אֹר שֶׁלֹּא הָיָה כְּמוֹהוּ, זֶהוּ הוּא אֹר הַשֶּׁכֶּל הַגְּדוֹל
שֶׁנִּתְהַוָּה מֵאֹר זֵיו הוֹדוֹ, וְזֶהוּ הָעוֹמֵד מֵאַחֲרֵי הַפְּרָגוֹד.

עֲטָה אֹר פְּשִׁלְמָה (קד, ב): [וזהר חדש מדרש רות (דף צג.)] **וְאָמַר רַבִּי שְׁמֵלַי, כְּשֶׁבָרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הַכְּנִיס אֹר בְּאֹר, וְהִלְבִּישׁ זֶה בְּזֶה, וּבָרָא שְׁמַיִם, שְׁכָתוֹב (שם קד) עֲטָה אֹר פְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם פִּירִיעָה. וְהָאֹר הִזֶּה נִקְרָא אֹר לְבוּשׁוֹ. הָאֹר הָרִאשׁוֹן שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בּוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאוֹתוֹ**

ג. הַמְקַרְה בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו הַשֵּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ הַמְחַלֵּף עַל
כַּנְפֵי רוּחַ:

— זוהר תהלים —

הָאוֹר הַתַּפְשֵׁט בְּהוֹד וְהֶדֶר, וְנִבְרָא הָעוֹלָם, שְׁכָתוֹב הוֹד וְהֶדֶר
לְבָשֶׁת כּו', נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה.

הַשֵּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ - רַבִּי יִיסָא הִזְקֵן חֵלֶק עֲבִים ע"ב י"ם
הַמְקַרְה בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו וְגו' (קד, ג): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף לב.)] רַבִּי
אָבָא פִתַּח, (תהלים קד) הַמְקַרְה בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו וְגו'.
בְּמִים - אֵלּוּ מִים עֲלִיּוֹנִים שֶׁל הַכֹּל שֶׁבָּהֶם תִּקֵּן בֵּית, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(משלי כד) בְּחִכְמָה יִבְנֶה בֵּית וּבִתְבוּנָה יִתְכַוֵּן. הַשֵּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ
- רַבִּי יִיסָא הִזְקֵן חֵלֶק עֲבִים ע"ב י"ם. עַב שֶׁהוּא חֶשֶׁךְ, שְׁמָאֵל
שְׁעוּמָד עַל יָם זֶה. הַמְחַלֵּף עַל כַּנְפֵי רוּחַ - זוֹ רוּחַ שֶׁל הַמְקַדָּשׁ
הָעֲלִיּוֹן, וְזֶה סוּד (שמות כה) שְׁנַיִם כְּרָבִים זָהָב. כָּתוּב (תהלים יח)
וַיִּרְכַּב עַל כְּרוֹב וַיַּעֲף וַיֵּדָא עַל כַּנְפֵי רוּחַ. וַיִּרְכַּב עַל כְּרוֹב אֶחָד,
אֲחֵר כֶּף נִגְלָה עַל כַּנְפֵי רוּחַ. וְעַד שֶׁזֶה מִתְעוֹרֵר, לֹא מִתְגַּלָּה כְּזֶה.

כְּשֶׁבְּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם הוֹצִיא אוֹתוֹ מִתּוֹךְ מִים
הַמְקַרְה בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו וְגו' (קד, ג): [זוהר פ' ויקרא (דף לב.)] רַבִּי
יְהוֹדָה פִתַּח, (תהלים קד) הַמְקַרְה בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו וְגו'.

כְּשֶׁבְּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הוֹצִיא אוֹתוֹ מִתּוֹךְ
מִים, וְסִדֵּר אוֹתוֹ עַל הַמִּים. מָה עָשָׂה? חֵלֶק אֶת הַמִּים לְשָׁנִים,
מַחְצִית לְמַטָּה וּמַחְצִית לְמַעְלָה, וְעָשָׂה מֵהֶם מַעֲשִׂים.
מִהַמְחָצִית הַתַּחְתּוֹנָה עָשָׂה וְתִקֵּן אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְסִדֵּר אוֹתוֹ

ד עֲשֵׂה מְלָאכְיוֹ רוּחוֹת מִשְׁרָתָיו אֵשׁ לֵהֱטֹ:

— זוהר תהלים —

שְׁנַת־תֵּקֶן כְּנֶגֶד (המזבח) הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן, וּמִשּׁוּם כֵּךְ הֵם נִהְיִים מִמֶּנּוּ, וְהֵם קָרְבִּים לְכָאן. וְעֵשֶׂן אַחֵר עוֹלָה, וְהָרִי בְּאַרְנֹנִי, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, הָרָצוֹן שֶׁל הַכֹּל שְׁעוֹלָה לְמַעַלָּה, שֶׁהוּא נִחַת רוּחַ לְמֶלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

הָרִי נִתְבָּאֵר שֶׁבְּמִזְבֵּחַ עוֹלָה וְנִרְאָה אוֹרִיא"ל, כִּמוּ מִרְאָה שֶׁל אֲרִיָּה חֶזֶק רוֹבֵץ עַל טְרָפוֹ, וְהָיוּ הַכֹּהֲנִים וַיִּשְׂרָאֵלִים רוֹאִים וּשְׂמִיחִים, שֶׁהָיוּ יוֹדְעִים שֶׁהַתְּקַבֵּל בְּרָצוֹן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, וְאֵשׁ אַחֶרֶת עֲלִיּוֹנָה קְדוֹשָׁה יוֹרֶדֶת כְּנֶגֶד הָאֵשׁ הַתַּחְתּוֹנָה, וְאִזּוֹ אָדָם הוֹלֵךְ (יֵרָא) וּמִזְדַּעְזַע לִפְנֵי אֲדוֹנוֹ וּשְׁבִי בְּתִשּׁוּבָה שְׁלֵמָה. לְמֶלֶךְ שֶׁשָּׁלְחוּ לוֹ דוֹרוֹן, וְהָיָה מְקַבֵּל לִפְנָיו. אָמַר לְעַבְדּוֹ, לֵךְ וְטַל אֶת הַדּוֹרוֹן הַזֶּה שֶׁהֵבִיאוּ לִי. כֵּךְ אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאוֹרִיאֵל, לֵךְ וְקַבֵּל אֶת הַדּוֹרוֹן שֶׁבְּנֵי מְקַרְיָבִים לִפְנָיו. כִּמָּה שְׂמִיחָה נִמְצָאת בְּכָל, כִּמָּה הַתְּבַשְׁמוֹת נִמְצָאת בְּכָל, כִּשֶּׁהִכְהֵן וְהִלּוּי וְאוֹתוֹ שֶׁמְקַרְיָב קָרְבָן מְכוּנִים לְהַקְרִיב קָרְבָן כְּרָאוּי בִּיחּוּד שְׁלָם.

עֲשֵׂה מְלָאכְיוֹ רוּחוֹת - מִשּׁוּם שֶׁכָּל יוֹם וְיוֹם עוֹשֶׂה

עֲשֵׂה מְלָאכְיוֹ רוּחוֹת וְגו' (קד, ד): [זוהר ח"ב פ' שמות (דף י.)] וַיִּקֶּם מֶלֶךְ חֲדָשׁ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בְּכָל יוֹם עוֹשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלָאכִים שְׁלוּחִים עַל הָעוֹלָם, שֶׁכְּתוּב (תהלים קד) עֲשֵׂה מְלָאכְיוֹ רוּחוֹת. עֲשֵׂה לֹא כְּתוּב, אֲלֵא עוֹשֶׂה, מִשּׁוּם שֶׁכָּל יוֹם וְיוֹם עוֹשֶׂה. וּבְאוֹתוֹ זְמַן הַתְּמַנָּה מְמַנָּה אֶחָד עַל מַצְרִים, וְזֶהוּ שֶׁכְּתוּב וַיִּקֶּם מֶלֶךְ חֲדָשׁ, חֲדָשׁ וְדָאִי.

— זוהר תהלים —

כְּשֶׁעוֹשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דִּין בְּפִמְלִיא שֶׁל מַעֲלָה מַעֲבִיר אוֹתָם בְּאוֹתוֹ נִהַר דִּינֹור וּמַעֲבִירָם מִשְׁלֹטוֹנָם

עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת וּגּו' (קד, ד): [זוהר ח"ב פ' שמות (דף י"ט:)] אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּשֶׁעוֹשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דִּין בְּפִמְלִיא שֶׁל מַעֲלָה, אוֹתוֹ דִּין מָה יִהְיֶה? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מַעֲבִיר אוֹתָם בְּאוֹתוֹ נִהַר דִּינֹור, וּמַעֲבִירָם מִשְׁלֹטוֹנָם, וּמִמָּנָה שְׁלִיטִים אֲחֵרִים שֶׁל שָׁאָר עַמִּים. אָמַר לוֹ, וַהֲרִי כְּתוּב מִשְׁרַתִּיו אֵשׁ לֵהֵט? אָמַר לוֹ, יֵשׁ אֵשׁ קָשָׁה מֵאֵשׁ, וַיֵּשׁ אֵשׁ שְׂדוּחָה אֵשׁ.

עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת - אֵלּוּ הַמַּלְאָכִים שְׁעוּמָדִים בַּחוּץ מִשְׁרַתִּיו אֵשׁ לֵהֵט - אֵלּוּ מַלְאָכִים שְׁעוּמָדִים בְּפָנִים

עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת וּגּו' (קד, ד): [זוהר ח"ב פ' תרומה (דף קע"ג.)] סוֹד לַחֲכָמִים, מַלְאָכִים עֲלִיוֹנִים וַיִּשְׂרָאֵל לְמַטָּה, כָּלָם דּוּחָקִים בְּאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר. כְּשֶׁרוֹצִים הַמַּלְאָכִים הָעֲלִיוֹנִים לְהִתְיַחַד עִם רַבּוֹנָם, לֹא יְכוּלִים, עַד שְׂדוּחִים אוֹתוֹ הַחוּצָה. מָה עוֹשִׂים? יוֹרְדִים שָׁשִׁים רַבּוּא שֶׁל מַלְאָכִים קְדוּשִׁים וּמַפִּילִים שְׁנָה עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. כִּיּוֹן שֶׁהִיא יוֹרְדָת, שְׂדוּחִים אוֹתָהּ הַחוּצָה, וְנוֹתְנִים לָהּ כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה בְּאוֹתָהּ שְׁנָה, אָז הִיא שׁוֹלֶטֶת עֲלֵיהֶם וּמַקְבִּילִים מִמֶּנּוּ טְמָאָה, פָּרֹט לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְבִדָּה שֶׁשָּׁם אֵינָה שׁוֹלֶטֶת. כִּיּוֹן שֶׁנִּפְרְדָּה מֵהֶם, הֵם נִכְנָסִים לְרַבּוֹנָם, וּמִשְׁבָּחִים וּמוֹדִים לְפָנָיו. כְּמוֹ זֶה יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה לֹא יְכוּלִים לְהִתְיַחַד עִם רַבּוֹנָם עַד שְׂדוּחִים אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר מֵהֶם, וְנוֹתְנִים לוֹ חֶלֶק בָּמָה שִׁיתַּעֲסֶק, וְאַחֵר כֶּף הֵם מִתְקַרְבִּים

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

לְרַבּוֹנָם, וְלֹא נִמְצָא מְקַטְרֵג לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. וְאִם תֹּאמַר, מִי־לָא לְמַטָּה, אָבֵל לְמַעַלָּה מָה הַקְטְרוּג שָׁם? אֲלֹא לְמַעַלָּה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא רוּחַ טְמֵאָה וְהֵם רוּחוֹת קְדוֹשׁוֹת, עַד שֶׁמִּשְׁלָחִים רוּחַ טְמֵאָה מִבִּינֵיהֶם לֹא יְכוּלִים לִקְרֹב אֶל רַבּוֹנָם, שֶׁהִרִי קִדְּשָׁה בְּתוֹךְ טְמֵאָה לֹא מִתְעַרְבוֹת לְעוֹלָמִים. וְכֵן כְּמוֹ זֶה יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה לֹא מִתְעַרְבִים בְּאַמּוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת שֶׁל הָעוֹלָם. וּשְׁנֵי צַדִּידִים, עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, כְּשֶׁרוֹצִים לִקְרֹב לְמֶלֶךְ הַקְדוּשׁ, דּוֹחִים אוֹתָהּ הַחוּצָה. וְלִכֵּן כְּשֶׁנִּכְנָס הַלֵּילָה, וּמִלֵּאכִים קְדוֹשִׁים עֲלִיוֹנִים כְּשֶׁמִּסְתַּדְּרִים שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת לִקְרֹב (לשׁבַח) לְרַבּוֹנָם, דּוֹחִים אֶת אוֹתוֹ צֶדֶת הַחוּצָה בְּרֹאשׁוֹנָה, וְאַחֵר כִּף נִכְנָסִים לְקִדְּשׁ. (ועל זה, כשנכנס הלילה, כל רוחות רעות ומינים רעים ורוחות טמאה נדחות לחוץ, ושמשי המלך נכנסים לתוך הקדשה).

לְמֶלֶךְ שֶׁהָיוּ לוֹ אֲבָנִים יְקָרוֹת בְּתִבָּה אַחַת חֲקוּקָה בְּהִיכָלוֹ, וְאוֹתוֹ מֶלֶךְ הָיָה חָכֵם, וְכִדֵּי שֶׁלֹּא יִתְקַרֵּב כָּל מִי שְׂרוּצָה לְאוֹתָהּ תִּבָּה שֶׁל אֲבָנִים יְקָרוֹת וּמִרְגְּלִיּוֹת שֶׁל שָׁם, נָטַל בְּחִכְמָתוֹ נָחַשׁ חֲזָק אֶחָד וְכָרַךְ אוֹתוֹ סָבִיב אוֹתָהּ תִּבָּה. כָּל מִי שְׂרוּצָה לְהוֹשִׁיט יָדוֹ לְתִבָּה, הָרִי הַנָּחַשׁ קוֹפֵץ עָלָיו וְהוֹרְגוֹ. אֲהוּב אֶחָד הָיָה לְמֶלֶךְ. אָמַר לוֹ הַמֶּלֶךְ, כָּל פַּעַם שֶׁאַתָּה רוֹצֶה לְהִכָּנֵס וּלְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתִבָּה, תַּעֲשֶׂה כֵךְ וְכֵךְ לְאוֹתוֹ נָחַשׁ, וְתַפְתַּח אֶת הַתִּבָּה וְתִשְׁתַּמֵּשׁ בַּגִּנְזִים שְׁלִי. כֵךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כֵךְ נָחַשׁ סָבִיב הַקְדְּשָׁה, בָּאִים מִלֵּאכִים עֲלִיוֹנִים לְתוֹךְ הַקְדְּשָׁה – הָרִי הַנָּחַשׁ שָׁם, וּפּוֹחֲדִים לְהִטְמֵא בּוֹ. (ואם תֹּאמַר, זֶה כֹּלֵם אֵשׁ, וְאֵשׁ לֹא מִקְבֶּלֶת טְמֵאָה) בֹּא וּרְאֵה, כְּתוּב (תהלים קד)

— זוהר תהלים —

עֲשֵׂה מְלָאכְיוֹ רוּחוֹת מְשֻׁרְתֵּיוֹ אֵשׁ לֵהֵט. עֲשֵׂה מְלָאכְיוֹ רוּחוֹת – אֵלוֹ הַמְּלָאכִים שְׁעוֹמְדִים בַּחוּץ. מְשֻׁרְתֵּיוֹ אֵשׁ לֵהֵט – אֵלוֹ מְלָאכִים שְׁעוֹמְדִים בַּפְּנִים. הוּא רוּחַ טְמָאָה, וְהֵם רוּחַ. רוּחַ עִם רוּחַ לֹא נִכְנָסוֹת זֶה בְּזֶה. רוּחַ טְמָאָה בְּרוּחַ קִדְשָׁה לֹא מִתְעַרְבוֹת זֶה בְּזֶה. וּמִשּׁוֹם כֵּן אוֹתָם שֶׁנִּקְרְאוּ רוּחַ לֹא יְכוּלִים לְהִכָּנֵס לַפְּנִים מִשּׁוֹם אוֹתָהּ רוּחַ טְמָאָה. אוֹתָם שֶׁבַּפְּנִים הֵם אֵשׁ, וְאוֹתָהּ אֵשׁ דּוֹחָה אֶת אוֹתָהּ רוּחַ טְמָאָה שֶׁלֹּא נִכְנָסֶת לַפְּנִים. וּמִשּׁוֹם כֵּן הַכֹּל דּוֹחִים אֶת הַטְּמָאָה הַחוּצָה שֶׁלֹּא תִתְעַרֵּב עִמָּם, וְלִכֵּן הַמְּלָאכִים הָעֲלִיוֹנִים מְשַׁבְּחִים אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אַחֵר שְׁדוּחִים אֶת הַטְּמָאָה הַחוּצָה.

**הַמְּלָאכִים בְּשַׁעוֹשִׁים שְׁלִיחוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵין יוֹרְדִים לַמָּטָה
עַד שְׁמֵתִלְבָּשִׁים בְּלָבוֹשׁ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה**

עֲשֵׂה מְלָאכְיוֹ רוּחוֹת וּגּו' (קד, ד): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף רכ"ט:)]
בֹּא וּרְאֵה, אֵין נִשְׁמָה עוֹלָה לְהִרְאוֹת לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ
הַקָּדוֹשׁ עַד שֶׁזּוֹכָה לְהִתְלַבֵּשׁ בְּלָבוֹשׁ שֶׁל מַעְלָה לְהִרְאוֹת שָׁם.
וְכֵן כִּמוֹ זֶה לֹא יוֹרֶדֶת לַמָּטָה עַד שְׁמֵתִלְבָּשֶׁת בְּלָבוֹשׁ שֶׁל
הָעוֹלָם הַזֶּה. כִּמוֹ כֵּן הַמְּלָאכִים הַקָּדוֹשִׁים שֶׁלִּמְעָלָה, שֶׁכְּתוּב
בָּהֶם (תהלים קב) עֲשֵׂה מְלָאכְיוֹ רוּחוֹת מְשֻׁרְתֵּיוֹ אֵשׁ לֵהֵט,
כְּשֶׁעוֹשִׂים שְׁלִיחוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין יוֹרְדִים לַמָּטָה עַד
שְׁמֵתִלְבָּשִׁים בְּלָבוֹשׁ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהַכֹּל הוּא כִּמוֹ שְׁאוֹתוֹ
מִקּוֹם שֶׁהוֹלֵךְ לְשָׁם. וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ שֶׁנִּשְׁמָה לֹא עוֹלָה אֶלָּא
בְּלָבוֹשׁ שְׁמַאִיר.

— זוהר תהלים —

**שְׁנו רַבּוּתֵינוּ: כָּל יוֹם וַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה מַלְאָכִים
קְדוּשִׁים וְאֵלוֹ הֵם - נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים**

עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת וּגּוֹ' (קד, ד): [זוהר חדש פ' בראשית (דף י"ג.)]
שְׁנו רַבּוּתֵינוּ, כָּל יוֹם וַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה
מַלְאָכִים קְדוּשִׁים, וְאֵלוֹ הֵם נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
(תהלים קד, ד) עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֲשֶׁר לֵהט. עֲשֵׂה לֹא
נֶאֱמַר, אֲלֵא עוֹשֶׂה, מִשְׁמַע שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם. אָמַר רַבִּי
אֲבָהוּ, לֹא יִקְשֶׁה לָךְ זֶה, שֶׁהֲרִי יֵשׁ מַלְאָכִים שְׁנֹכְרָאוּ מִכֶּסֶּא
הַכְּבוֹד, וְהֵם שְׁלוּחִים מִמָּנִים בְּשְׁלִיחוֹתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. אִם שָׁאָר הַמַּלְאָכִים שֶׁהֵיוּ מִכֶּסֶּא הַכְּבוֹד כֶּךָ, נִשְׁמוֹת
הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵיוּ מִשָּׁם וְקִיְמוּ אֶת הַתּוֹרָה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה
שְׁעוֹשֶׂה אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַלְאָכִים עֲלִיוֹנִים קְדוּשִׁים.

**יֵשׁ מַלְאָכִים שֶׁהֵם מְרוּחַ וַיֵּשׁ מַלְאָכִים שֶׁהֵם מֵאֵשׁ זֶה נוֹתֵן
מִשְׁלוֹ לַחֲבֵרוֹ**

עֲשֵׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת וּגּוֹ' (קד, ד): [זוהר חדש מדרש רות (דף צ"ט.)] רַבִּי
קִיסְמָא בַּר רַבִּי יִנְאִי פָתַח, (תהלים קד) עֲשֵׂה מַלְאָכָיו
רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֲשֶׁר לֵהט. יֵשׁ מַלְאָכִים שֶׁהֵם מְרוּחַ, וַיֵּשׁ
מַלְאָכִים שֶׁהֵם מֵאֵשׁ, זֶה נוֹתֵן מִשְׁלוֹ לַחֲבֵרוֹ, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ
שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם. וְעַל זֶה, אוֹתָם שְׁיֹרְדִים, מִשְׁנֵי הַיְסוּדוֹת הָאֵלֶּה
יֹרְדִים. כְּשִׁיֹרְדִים, מִתְּלַבָּשִׁים יוֹתֵר בְּאוֹר הָעוֹלָם הַזֶּה,
וּמִתְגַּלְמִים. אוֹתָם שֶׁהִתְעַרְבוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה, מִתְּלַבָּשִׁים בַּיְסוּדוֹת
הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא יְכוּלִים לִפְרוֹחַ וּלְשׁוֹב לְמִקְוָם, וּמִתְעַכְּבִים

— זוהר תהלים —

כָּאן. כִּיּוֹן שְׁמַתְעַכְבִּים כָּאן שְׂבָעָה יָמִים זֶה אַחֲרֵי זֶה, לֹא חוֹזְרִים לְשֵׁם. וְעַל זֶה וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם וְגו'.

מֵה זֶה כִּי טֹבֵת הָנָה? שֶׁהִיא מֵאִיר הַיָּפִי שֶׁלָּהֵן כְּמוֹ אוֹר עֲלִיוֹן.

כִּיּוֹן שֶׁהוֹלִידוּ בָּנִים, לָקַח אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַכְּנִיס אוֹתָם בְּהָרֵי הַחֶשֶׁךְ, שֶׁנִּקְרָאִים הָרֵי קֶדֶם, וְקָשָׁר אוֹתָם בְּשִׁלְשָׁלוֹת שֶׁל בְּרוּזִל. וְאוֹתָן הַשִּׁלְשָׁלוֹת מְשַׁקְעוֹת עַד לְתוֹךְ הַתְּהוֹם הַגָּדוֹלָה, וְשֵׁם מְלָמְדִים כְּשֵׁפִים לְבְנֵי הָאָדָם. בְּלַעַם נָטַל מִשֵּׁם אֶת כְּשָׁפָיו, וְלָמַד מֵהֶם, בְּאוֹתָם הֶהָרִים. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (במדבר כג) מִן אֲרָם יִנְחֲנוּ בְּלֶק מֶלֶךְ מוֹאָב מֵהָרֵי קֶדֶם. וּמִשֵּׁם הַתַּעֲטָרוּ כָּל יוֹדְעֵי הַכְּשָׁפִים שְׂבָעוּלָם. וּמִתּוֹךְ שֶׁהָיוּ מְקַטְרְגִים עַל רַבּוֹנָם בְּרֵאשׁוֹנָה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה, הֵם מְקַטְרְגִים לְרַבּוֹנָם בְּמָה? בְּאוֹתָם הַכְּשָׁפִים, שֶׁמְכַחֲשִׁים פְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה. וְאַלְמָלָא אוֹתָן הַשִּׁלְשָׁלוֹת הַמְשַׁקְעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוֹם הַגָּדוֹלָה וְאַחֲזִיזִים בָּהֶם בְּתַפְסָה רַבָּה, הָיוּ מַחְרִיבִים אֶת הָעוֹלָם, וְהָעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל לְסַבֵּל. וְשֵׁם, בְּאוֹתָם הָרֵי הַחֶשֶׁךְ, יוֹנְקִים מִצַּד הַצָּפוֹן, שֶׁהָרֵי מֵאוֹתוֹ הַצֵּד כָּל אוֹתָם הַמֵּינִים מִתְעוֹרְרִים בָּעוֹלָם.

רְאִינוּ בְּסִפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים וּבְסִפְרוֹ שֶׁל אָדָם שֶׁכָּךְ מוֹחֲלָקִים כָּל הָאֲרָצוֹת הִלְלוּ שֶׁכֵּלָם נִמְצָאִים לְמִטָּה כְּמוֹ אוֹתָם הִרְקִיעִים שֶׁלְּמַעֲלָה

עֲשֵׂה מִלְּאָכֵיו רֹחוֹת מִשְׁרָתָיו אֵשׁ לֵהֵט (קד, ד): [זוהר ח"ג פ' ויקרא (דף ט:)] אִם זָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוּ. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְגו'. בֹּא רְאֵה,

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

בְּשֶׁעָה שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם - בָּרָא שְׁבָעָה
 רְקִיעִים לְמַעְלָה, בָּרָא שְׁבַע אֲרָצוֹת לְמַטָּה, שְׁבָעָה יָמִים,
 שְׁבָעָה נְהָרוֹת, שְׁבָעָה יָמִים, שְׁבָעָה שָׁבוּעוֹת, שְׁבַע שָׁנִים,
 שְׁבַע פְּעָמִים. שְׁבָעָה אֲלִפֵּי שָׁנִים יִהְיֶה הָעוֹלָם, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּשִׁבְעֵי שָׁל הַכֹּל. שְׁבָעָה שְׁחָקִים (רְקִיעִים) לְמַעְלָה, וּבְכָל
 אֶחָד וְאֶחָד כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת וְשִׁמְשֵׁים וְשִׁמְשָׁמַיִם בְּכָל רְקִיעַ
 וְרְקִיעַ. וּבְכָל־מֵאֱלוֹ, מְרַכְּבוֹת אֱלֹהֵי עַל אֱלֹהֵי, לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם
 עַל מַלְכוּת רַבּוֹנָם, וּבְכָל הָרְקִיעִים יֵשׁ מְרַכְּבוֹת וְשִׁמְשֵׁים
 מִשָּׁנִים זֶה מִזֶּה אֱלֹהֵי עַל אֱלֹהֵי, מֵהֶם בְּשֵׁשׁ כְּנָפִים, וּמֵהֶם
 בְּאַרְבַּע כְּנָפִים. מֵהֶם בְּאַרְבַּע פָּנִים, וּמֵהֶם בְּשִׁנֵּי פָנִים, וּמֵהֶם
 בְּאַחַת. מֵהֶם אֵשׁ לוֹהֵט, וּמֵהֶם מַיִם. מֵהֶם רוּחַ. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב
 (תהלים קד) עוֹשֶׂה מְלֶאכֶיו רוּחוֹת מְשִׁרְתָּיו אֵשׁ לֵהֵט. וְכָל
 הָרְקִיעִים אֱלֹהֵי עַל אֱלֹהֵי כְּגִלְדֵי בְּצָלִים, אֱלֹהֵי לְמַטָּה וְאֱלֹהֵי
 לְמַעְלָה. וְכָל רְקִיעַ וְרְקִיעַ הוֹלֵךְ וְרוֹעֵשׁ מְאִימַת רַבּוֹנָם. עַל
 פִּי נּוֹסְעִים, וְעַל פִּי עוֹמְדִים. וּמַעַל לְכָל־הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שֶׁנוֹשֵׂא הַכֹּל בְּחִילוֹ וְתַקְפוֹ. כִּמוֹ כֵּן שְׁבַע אֲרָצוֹת לְמַטָּה,
 וְכָל־בֵּישׁוֹב, פָּרֹט שְׂאֵלָה עֲלִיוֹנִים וְאֵלָה תַּחְתּוֹנִים. וְאַרְץ
 יִשְׂרָאֵל עֲלִיוֹנָה מֵהַכֹּל, וִירוּשָׁלַיִם עֲלִיוֹנָה מְכָל יִשׁוּב.

וְחִבְרִינוּ יוֹשְׁבֵי הַדְּרוֹם רָאוּ בְּסִפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים וּבְסִפְרוֹ שֶׁל
 אָדָם, שֶׁכֵּן מַחְלָקִים כָּל הָאֲרָצוֹת הָלָלוּ, שְׁכָל־ם
 נִמְצָאִים לְמַטָּה כִּמוֹ אוֹתָם הָרְקִיעִים שְׁלִמַעְלָה, אֱלֹהֵי עַל אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי עַל אֱלֹהֵי, וּבֵין כָּל אֶרֶץ וְאַרְץ רְקִיעַ מְפָרִיד בֵּין זֶה
 לָזֶה, וְלִכֵּן כָּל הָאֲרָצוֹת מְפָרְשׁוֹת בְּשִׁמּוֹת, וּבִינֵיהֶן גֵּן עֵדֶן

— זוהר תהלים —

וַיִּגִּיהֶנּוּ, וַיֵּשׁ בִּינִיָּהֶן בְּרִיּוֹת מְשָׁנוֹת אֵלּוּ מֵאֲלוּ, כְּמוֹ
שְׁלֹמֶעֱלָה, מֵהֶן בִּשְׁתֵּי פָנִים וּמֵהֶן בְּאַרְבַּע וּמֵהֶן בְּאַחַת,
וּמֵרָאָה שֶׁל אֱלֹה אֵינּוּ כְּאֵלָה. וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם יֵצְאוּ מֵאָדָם, (אֵינּוּ כֵךְ, שְׁלֵא) וְכִי יֵרֵד אָדָם הָרָאשׁוֹן
לְכָל הָאָרְצוֹת וְהוֹלִיד בָּנִים? וְכַמָּה נָשִׁים הָיוּ לוֹ? אֵלֶּא אָדָם
לֹא נִמְצָא אֵלֶּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה מִכָּלֶם, שְׁנִקְרָא תַּבֵּל,
כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, שְׁכַתוֹב (מִשְׁלִי ח) (מִשְׁחָקָת בַּתְּבֵּל אֲרָצוֹ) וַיֵּצֵאוּ לְתַבֵּל
אֲרָצוֹ. וְהַתַּבֵּל הַזֶּה אַחֲזָה בְּרַקִּיעַ שְׁלֹמֶעֱלָה וְנִאֲחָזָת בְּשֵׁם
הָעֲלִיּוֹן. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (תַּהֲלִים ט) וְהוּא יִשְׁפֹּט תַּבֵּל בְּצִדִּיק.
בְּצִדִּיק וְדָאִי. מִשּׁוּם כֵּךְ בְּנֵי שֶׁל אָדָם נִמְצָאִים בְּאֶרֶץ
הָעֲלִיּוֹנָה הַזֶּה שְׁנִקְרָא תַּבֵּל. וְהֵם עֲלִיּוֹנִים עַל הַכֹּל, כְּמוֹ
שְׁלֹמֶעֱלָה.

מָה הִטָּעִם? כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה לְכָל הָרַקִּיעִים יֵשׁ רַקִּיעַ עֲלִיּוֹן
מִכָּלֶם, וְלִמְעֵלָה נִמְצָא כֶּסֶא שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
כְּמוֹ שְׁנֵאמַר כְּמֵרָאָה אֲבָן סְפִיר דְּמוֹת כֶּסֶא וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶא
דְּמוֹת כְּמֵרָאָה אָדָם עָלָיו מְלִמְעֵלָה. אֲפִי כָּאֵן בַּתַּבֵּל הַזֶּה נִמְצָא
הַמֶּלֶךְ שֶׁל הַכֹּל, וּמִיָּהוּ? אָדָם, מָה שְׁלֵא נִמְצָא בְּכָל
הַתַּחְתּוֹנִים. וְאוֹתָם תַּחְתּוֹנִים מְאִיפָה בָּאוּ? אֵלֶּא מֵהָאֲדִים
(מִעֲשֵׁן) שֶׁל הָאֶרֶץ וְהִסְיוֹעַ שֶׁל הָרַקִּיעַ שְׁלֹמֶעֱלָה, יוֹצְאִים בְּרִיּוֹת
מְשָׁנוֹת אֵלּוּ מֵאֲלוּ, מֵהֶם בְּלִבוֹשִׁים, מֵהֶם בְּקִלְפוֹת, כְּתוּלָעִים
הֵלְלוּ שְׁנִמְצָאוֹת בְּאֶרֶץ, מֵהֶן בְּקִלְפוֹת אֲדָמוֹת, שְׁחוּרוֹת
וּלְבָנוֹת, וּמֵהֶן מִכָּל הַגּוֹנִים. כֵּךְ כָּל הַבְּרִיּוֹת כְּמוֹ כֵּן, וְלֹא
נִמְצָאִים בְּקִיּוֹם, רַק עֶשֶׂר שָׁנִים (או יוֹתֵר. ס"א מַעֲט אוּ פָחוֹת מַעֲט).

ה יסד ארץ על מבוניה כל תמוט עולם ועד:
ו תהום בלבוש בפיתו על הרים יעמדו מים:
ז מן גערתך ינוסון מן קול רעמד יחפזון: ח יעלו
הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם:
ט גבול שמת כל יעברון כל ישובון לבסות הארץ:

— ❧ — זוהר תהלים ❧ —

כשהארץ מתמוטטת אינה מתמוטטת אלא ממקום ארץ
ישראל שהוא מקום העולם

מן גערתך ינוסון וגו' (קד, ז): [נפסוק ד' זוהר חדש מדרש רות (דף
צג.)] בשעה שנקפאה הארץ מתחת המים, מה כתוב?
(בראשית א) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
ותראה היבשה. כיון שראו המים יבשה, היו עולים
ונגבהים לכסותה כבראשונה, עד שגער בהם הקדוש ברוך
הוא ונסו, שכתוב (תהלים קד) מן גערתך ינוסון. ואף על
פי שהיו נסים, לא היו משתככים. מה הטעם? מפני שהיו
מכסים עליה בתחלה, ועכשו נסים מפניה. מה עשה
הקדוש ברוך הוא? נטל כמין צרור של חרש, וחקק בו
שמו של שבעים ושנים שמות והשליך לתוך המים,
ועמדו מיד ונשתככו. ובאיזה מקום עמדו? בציון, שכתוב
(שם ג) מציון מכלל יפי, זה שמו של הקדוש ברוך הוא.
וכשהארץ מתמוטטת, אינה מתמוטטת אלא ממקום זה,
שהוא מקום העולם.

י המַשְׁלַח מַעֲנִינִים בְּנַחֲלִים בֵּין הָרִים יַחֲלֹכּוּ:

— זוהר תהלים —

הַמַּשְׁלַח מַעֲנִינִים בְּנַחֲלִים - יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי - פְּסוּקִים
אֱלוֹ אֱמָרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ

הַמַּשְׁלַח מַעֲנִינִים בְּנַחֲלִים וְגו' (קד, י): [זוהר ח"ג פ' חקת (דף קפ"א.)]

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאֱמָר, (תהלים קד) הַמַּשְׁלַח מַעֲנִינִים
בְּנַחֲלִים וְגו'. יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי וְגו'. פְּסוּקִים אֱלוֹ אֱמָרָם דָּוִד
הַמֶּלֶךְ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וַיֵּשׁ לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶם. בָּא וּרְאֵה, בְּשַׁעֲה
שְׁחֻכְמָה עֲלִיוֹנָה מְכָה בַחֲקִיקוֹת, אֵף עַל גֵּב שֶׁהִיא נִסְתָּרֶת בְּכָל
הַצְדָּדִים, נִפְתָּח וְשׁוֹפֵעַ מִמֶּנָּה נָהָר אֶחָד מְלֵא (וממלא לשערים)
בְּשַׁעֲרֵים עֲלִיוֹנִים. כַּמְבוּעַ וּמִקּוֹר שֶׁל מִים שֶׁמִּמֶּלֵא כְּלֵי גְדוֹל
מִמֶּנּוּ, וּמִשֶּׁם נִמְשָׁכִים מְבוּעִים שֶׁל נַחֲלִים וְנִהְרֹת בְּכָל צֶדֶ - כִּךְ
זֶה, בְּשִׁבְלֵי דְקִיק אֶחָד שֶׁלֹא נֹדַע, מוֹשֵׁךְ וְשׁוֹפֵעַ אוֹתוֹ נָהָר
שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא וּמִמֶּלֵא לְאוֹתוֹ נַחַל עֶמֶק, וּמִשֶּׁם נִמְשָׁכִים מְבוּעִים
וְנַחֲלִים וּמִתְמַלְאִים מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב הַמַּשְׁלַח מַעֲנִינִים בְּנַחֲלִים
וְגו'. אֵלֶּה נִהְרֹת עֲלִיוֹנֵי קֹדֶשׁ שֶׁל אֶפְרַסְמוֹן זך, וְכֻלָּם מְשָׁקִים
כָּאֶחָד מֵאוֹתָהּ נִבְיַעַת הַנַּחַל הָעֲלִיוֹן הַקָּדוֹשׁ שֶׁיוֹצֵא וְשׁוֹפֵעַ. אַחֵר
כִּךְ, יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי, הֵינּוּ שְׁכָתוֹב (בראשיתב) וּמִשֶּׁם יִפְרֹד וְהָיָה
לְאַרְבַּעַה רְאשִׁים. אַרְבַּעַה רְאשִׁים אֵלֶּה הֵם חֵיתוֹ שְׂדֵי, כָּלֵל כָּל
אוֹתָן מְרַכְּבוֹת וְכָל אוֹתָם חֵילוֹת שְׂשָׁדֵי אַחוּזָה בָּהֶם. אֵל תִּקְרִי
שְׂדֵי אֵלֹא שְׂדֵי, שֶׁהוּא נוֹטֵל וּמַשְׁלִים אֶת הַשֵּׁם מִסוּד הָעוֹלָם.

יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם - אֵלֶּה אוֹתָם שְׁכָתוֹב בָּהֶם (יחזקאל א)

וְהָאוֹפְנִים יִנְשְׂאוּ לְעַמְתָּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפְנִים. מִי
הַחַיָּה? אֵלֹא אֱלוֹ חֵיתוֹ שְׂדֵי, אַרְבַּע הֵן, וְכָל אַחַת וְאַחַת לְצַד

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

אֶחָד שֶׁל הָעוֹלָם. וְאוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא חַיָּה, וְאוֹפְנִים מוֹל כָּל אֶחָד
וְאַחֵד. וְלֹא הוֹלְכִים אֶלָּא מְרוֹחַ אוֹתָהּ חַיָּה שֶׁהוֹלֶכֶת עֲלֵיהֶם,
וְכַאֲשֶׁר אֵלֶּה מְשָׁקִים מֵאוֹתָהּ הַשְּׂקָאָה עֲלִיוֹנָה, כָּל שְׂאֵר הַחַיִּילוֹת
הָאַחֲרִים מְשָׁקִים וּמְרוֹיִם וּמִשְׁתַּרְשִׁים בְּשִׂרְשֵׁיהֶם, וְנֶאֱחָזִים אֵלֶּה
בְּאֵלֶּה בְּדֶרֶגוֹת יְדוּעוֹת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן
וְגו'. מִשְׁקָה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו וְגו' – אֵלּוּ שְׂאֵר דְּרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת.
אַחַר כָּל זֶה – מִפְּרִי מֵעֵשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ, (למטה, וכל העולמות וכו')
אֶרֶץ עֲלִיוֹנָה קְדוּשָׁה. וְכִשְׁהִיא מִתְבָּרֶכֶת, כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וּמִתְבָּרְכִים. וְזֶה בְּשַׁעַה שֶׁנִּמְצְאוֹת בְּרָכוֹת מִהַשְּׂקָאָה הַנֶּחֱל
הָעֶמֶק שֶׁל הַכֹּל. וּבְשַׁעַה שֶׁהָעוֹלָם יוֹשֵׁב בְּדִין, שֶׁבְּרָכוֹת לֹא
נִמְצְאוֹת לָרֶדֶת בַּעֲוֹלָם, אֲזַי נִטְמָא הַמְּקֻדָּשׁ. (ובשעה שאין נמצאות
ברכות לרדת למטה, אז העולם יושב בדִין. ומצד שמאל מתעוררת רוח ומתפשטת
בעולם) וְכִמְהָ חֲבִילוֹת שֶׁל מְזִיקִים נִמְצְאִים בַּעֲוֹלָם וְשׁוֹרִים (בכמה
מקומות) עַל בְּנֵי אָדָם, וּמִטְמָאֵת אוֹתָם אוֹתָהּ הָרוּחַ, כְּמוֹ בֶּן אָדָם
שֶׁגִּזַּע (כבר הרוח הזו) וְרוּחַ הַטְּמָאָה שׁוֹרָה עָלָיו. כִּךְ גַּם שׁוֹרָה, לְמִי
שִׁיקְרָב אֵלָיו.

זֶהוּ שֶׁכָּתוּב תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהִלּוּ וְגו'. פָּסוּק זֶה מֵהוּ אוֹמֵר?
אֶלָּא תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהִלּוּ, שֶׁהָרִי לֹא הִשְׁקוּ לְהִמָּצֵא
בְּרָכוֹת לְעוֹלָמוֹת. תּוֹסֵף רוּחָם יִגְוְעוּן, (לעורר) וּמִתְעוֹרֵר רוּחַ
אַחֵר מִצַּד שְׂמָאל, וְרוּחַ טְמָאָה שׁוֹרָה עַל בְּנֵי אָדָם, עַל אוֹתָם
שִׁמְתוֹ וּמִי שֶׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם וְעַל שְׂאֵר בְּנֵי אָדָם, מֶה רְפוּאָתָם?
זֶה שֶׁכָּתוּב וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבֶנּוּ. זֶה עֲפָר שֶׁרִפְתָּ הַחֲטָאָה (זהעפר
הַמְּקֻדָּשׁ שֶׁלֹּמַעֲלָה) בְּשִׁבְלִי לְטַהֵר בּוֹ, וְהִינּוּ סוֹד (קהלת ג) הַכֹּל הִיָּה

יֵא יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם:

— זוהר תהלים —

מִן הָעֵפֶר, וְאָפְלוּ גִלְגַּל חֲמָה. לְאַחַר שְׁחֹזְרִים לַעֲפֹר זֶה בְּשִׁבִּיל לְטֹהַר בּוֹ, נַעֲבֹרֶת רוּחַ הַטְּמָאָה, וּמִתְעוֹרֶרֶת רוּחַ אַחֶרֶת קְדוּשָׁה וְשׁוֹרָה בְּעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב תְּשַׁלַּח רוּחְךָ יִבְרָאוֹן, יִבְרָאוֹן וַיִּרְפָּאוּ בְּרִפּוּאָה עֲלִיּוֹנָה שֶׁל רוּחַ אַחֶרֶת. וּתְחַדֵּשׁ פָּנָי אֲדָמָה, שְׁהָרִי נְטָהֲרָה (אִשָּׁה לִבְעֵלָה), וְחַדוּשׁ הֶלְבָּנָה נִמְצָא, וְכָל הָעוֹלָמוֹת מִתְבָּרְכִים. אֲשֶׁרִי חֵלֵק יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָהֶם עֲצָה שְׁכָלָה רְפוּאָה כְּדֵי שְׂיִזְכּוּ לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא, וַיִּמְצְאוּ טְהוּרִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, קְדוּשִׁים לְעוֹלָם הַבָּא, עֲלִיָּהֶם כָּתוּב (יחזקאל לו) וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוּרִים וּטְהַרְתֶּם.

יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי וְגו' (קד, יא): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף רכ. א)] אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה וְגו'. רַבִּי חֵיִיא פֶתַח, (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הַלֵּכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינָנו מֵלֵא וְגו'. פֶּסוּק זֶה פֶּרְשׁוֹהוּ וְנִתְבָּאֵר, אֲבָל כָּל הַנְּחָלִים – אֵלוּ סוּדוֹת הַנְּחָלִים וְהַמַּעֲיָנוֹת הַקְדוּשִׁים שֶׁמִּתְמַלְאִים וַיּוֹצְאִים (מִבּוֹעִים קְדוּשִׁים) לְהָאִיר וּלְמַלֵּא אֶת הַיָּם הַגָּדוֹל. וְכִיּוֹן שֶׁהַיָּם הַגָּדוֹל הַזֶּה הִתְמַלֵּא מִצַּד אוֹתָם הַנְּחָלִים, אָז הוּא מוֹצִיא מִים וּמִשְׁקָה אֶת כָּל חַיּוֹת הַבֶּרֶךְ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי. מֵה כָּתוּב לְמַעַלָּה? הַמִּשְׁלַח מַעֲיָנִים וְגו'. וְאַחֵר כֵּן – יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם. אֵלֶּה הֵן הַמְּרַכְבוֹת שֶׁלִּמְטָה, שֶׁכָּאֲשֶׁר הַיָּם לוֹקַח אוֹתָם, אֶת כָּלָם הוּא לוֹקַח וְשׂוֹאֵב אוֹתָם לְתוֹכוֹ, וְאַחֵר כֵּן מוֹצִיא מִים לְצַד אַחֵר,

יב עליהם עוף השמים ישבון מבין עפאים
 יתנו קול: יג משקה הרים מעליותיו מפרי
 מעשיך תשבע הארץ: יד מצמיח חציר לבהמה
 ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ:

— זוהר תהלים —

שהן המרכבות הקדשות שלמטה, ומשקה אותם, וכלם
 התמנו ונפקדו בשם, כמו שנאמר (ישעיה מ) לכלם בשם יקרא.
 ומשום כך, אלה פקודי המשכן משכן העדת.

משקה הרים מעליותיו

משקה הרים מעליותיו (קד, יג): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף לג:)] (שם)
 קד) משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע
 הארץ. משקה הרים מעליותיו, מה זה עליותיו? כמו
 שאמרנו, שכתוב (שם) המקרה במים עליותיו. מפרי מעשיך
 תשבע הארץ – סוד של אותו נהר ששופע ויוצא למטה. זהו
 שכתוב עשה פרי אשר זרעו בו וגו', והרי נתבאר.

בשעה שבני אדם באים לעבודת רבונם בקרבניהם ובתפלה
 שזוהי עבודת האדם וכן עשב זה מזמן ומוכן לעבודת האדם
 להתתקן בתקונו כראוי

מצמיח חציר לבהמה וגו' (קד, יד): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף יח:)]
 תדשא הארץ דשא עשב וגו' (בראשית א, יא) כאן
 הוציאה כח באותם מים שהתכנסו למקום אחד ושופעים
 בתוכם תוך טמירות נסתרת, ויוצאים בתוכם טמירים עליונים

טו וַיֵּין יִשְׁמַח לִבָּב אָנוּשׁ לְהַצְחִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם
לִבָּב אָנוּשׁ יִסְעֵד:

— זוהר תהלים —

וּצְבֹאוֹת קְדוֹשִׁים, שְׁכָל אוֹתָם בְּנֵי הָאֱמוּנָה מִתְקַנִּים אוֹתָם
בְּתִקּוּן הָאֱמוּנָה בְּאוֹתָהּ עֲבוֹדַת רְבוּנָם. וְזֶה סוּד (תהלים קד)
מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִהְמָה וְגו'. זוּ בְּהֵמָה שְׂרֹכֶצֶת עַל אֶלֶף הָרִים,
וּמִגְדָּלִים לָהּ בְּכָל יוֹם אוֹתוֹ חֲצִיר, וְחֲצִיר הַזֶּה, אוֹתָם מְלֹאכִים
שְׁלִיטִים לְפִי שְׁעָה שֶׁנִּכְרְאוּ בְּשָׁנֵי וְעוֹמְדִים לְמֹאכָל שֶׁל
הַבְּהֵמָה הַזֶּה. בְּגִלָּל שִׁישׁ אֵשׁ אוֹכֶלֶת אֵשׁ. וְעֹשֵׁב לְעֲבוֹדַת הָאָדָם
– עֹשֵׁב זֶה הָאוֹפָנִים הָאֵלֶּה וְחִיּוֹת וְכְרוּבִים, שְׁכָלָם מִתְקַנִּים תוֹךְ
תְּקוּנֵיהֶם וְעוֹמְדִים לְהִתְתַּקֵּן בְּשַׁעַת שְׁבִי אָדָם בָּאִים לְעֲבוֹדַת
רְבוּנָם בְּקִרְבָּנֵיהֶם וּבִתְפִלָּה, שְׁזוּהִי עֲבוֹדַת הָאָדָם. וְעֹשֵׁב זֶה
מִזְמָן וּמוֹכֵן לְעֲבוֹדַת הָאָדָם לְהִתְתַּקֵּן בְּתִקּוּנוֹ כְּרֹאוֹי. וְכִשְׁהֵם
מִתְתַּקְּנִים בְּאוֹתָהּ עֲבוֹדַת הָאָדָם, אַחֵר כֵּךְ יוֹצֵאִים מֵהֶם מְזוֹנוֹת
וְטָרֵף לְעוֹלָם, שְׁכָתוֹב (ש) לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ. וְזֶהוּ עֹשֵׁב
מְזַרֵּעַ זֶרַע, שֶׁהָרִי חֲצִיר לֹא מְזַרֵּעַ זֶרַע, אֲלֹא מְזַדְמֵן לְמֹאכָל
שֶׁל אֵשׁ קְדוֹשָׁה, וְעֹשֵׁב לְתִקּוּן הָעוֹלָם. וְכָל זֶה לְהוֹצִיא לָחֶם מִן
הָאָרֶץ. כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם שֶׁמִּתְקַנִּים אֶת עֹשֵׁב הָאָרֶץ
הַזֶּה, שֶׁעֲבוֹדָתָם לְרְבוּנָם לְסַפֵּק עַל יָדָם מֵאוֹתָהּ אֶרֶץ טָרֵף
וּמְזוֹנוֹת לְעוֹלָם הַזֶּה וּלְהַתְּבַרֵּךְ בְּנֵי אָדָם מִבְּרֻכּוֹת שֶׁל מַעֲלָה.

מִלֵּךְ הַמּוֹשִׁיחַ יֵרָאֶה שְׂמֵחָה לְיִשְׂרָאֵל וְכָלוּ דִין לְעַמִּים עוֹבְדֵי
עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלֹת

וַיֵּין יִשְׁמַח לִבָּב וְגו' (קד, טו): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף רמ.)] דְּבָר אַחֵר

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

כבס ביין לבשו - כמו היין הזה, מראה שמחה, וכלו דין
 נלעמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות. כך גם מלך המשיח, יראה
 שמחה לישראל, וכלו דין לעמים עובדי עבודת כוכבים
 ומזלות. כתוב (בראשית א) ורוח אלהים מרחפת על פני המים,
 זו רוחו של מלך המשיח, ומיום שנברא העולם הוא רוחץ
 לבושו ביין העליון. ראה מה כתוב אחריו, חכלילי עינים
 מיין ולבן שנים מחלב. זה יין העליון, [שמרוה של התורה] של
 התורה שמרנה, ממנו שותה. ולבן שנים מחלב, שהרי
 התורה יין וחלב, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. כתוב
 (תהלים קד) ויין ישמח לבב אנוש [למה? משום שממקום של שמחה הוא
 בא, ומהו סוף הפסוק]? להצהיל פנים משמן, ודאי ממקום שנקרא
 שמן. בא ראה, שירת היין חדרה, הוא מקום שכל שמחה
 יוצאת ממנו, וסופו דין, מה הטעם? משום שסופו מקום
 כנוס של הכל, דין הוא, ובו נדון העולם, ולכן ראשית חדרה,
 וסוף דין. משום כך להצהיל פנים משמן, ממקום שכל חדרה
 יוצאת ממנו.

ולחם לבב אנוש יסעד, איזה לחם? אלא לחם סועד [סומך]
 את העולם. ואם תאמר שבו תלוי לבדו סעד העולם
 - לא כך, שהרי לילה בלי יום לא נמצא, ולא צריך להפרידם.
 ומי שמפרידם יתפרד מהחיים, והינו שכתוב (דברים ח) למען
 הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, משום שלא
 צריך להפריד. ואם תאמר, דוד איך אמר ולחם לבב אנוש
 יסעד, הואיל ולא תלוי בו לבדו סעד כל העולם? אלא דיוק

— זוהר תהלים —

הדבר ולחם, וא"ו התוסף, כמו וְה', ועל זה הכל נמצא כאחד. בא ראה, מי שמברך על המזון, לא יברך על שלחן ריק, וצריך להמצא לחם על השלחן וכוס של יין בימין, מה הטעם? בשביל לקשר שמאל בימין, ולחם שיתברך מהם ולהתקשר בהם, ולהיות הכל קשר אחד, לברך את השם הקדוש כראוי. שהרי לחם נקשר ביין, ויין בימין, ואז הברכות שורות בעולם, והשלחן נתקן כראוי. אמר רבי יצחק, אלמלא לא הזדמנה לנו דרך זו אלא לשמע הדברים הללו – די לנו. אמר רבי יהודה, נאחז הוא לתינוק זה שלא ידע כל זה, ואני פוחד עליו אם יתקיים בעולם משום זה. אמר רבי יצחק, ולמה? אמר לו, משום שתינוק זה יכול להסתכל במקום שאין רשות לאדם להסתכל בו, ואני פוחד עליו, שעד שלא יגיע לפרקו ישגיח ויסתכל ויענישו אותו. שמע אותו התינוק. אמר, אני פוחד מענש לעולמים, שהרי בשעה שאבא הסתלק מן העולם, ברך אותי והתפלל עלי, וידעתי שזכות אבי תגן עלי. אמרו לו, ומי הוא אביו? אמר, [אין רבי יהודה] בנו של רב המנונא הזקן. לקחו אותו והרכיבו אותו על כתפיהם שלשה מילין.

ומה יי"ן צריך להיות סתום וחתום שלא יתנסף לעבודה זרה גם כן צריך להיות סתום וחתום סוד התורה וכל סודותיה ויין ישמח לבב אנוש וגו' (תהלים קד, טו): נזוהר ח"ג פ' פנחס (דף רט"ו:) זה יין התורה. שפך עולה יין, כחשבון סו"ד. ומה יי"ן צריך להיות סתום וחתום שלא יתנסף לעבודה זרה, גם

מִזֹּ (יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה) אֲרֹזִי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע:

— זוהר תהלים —

כִּף צִרִיד לְהִיּוֹת סָתוּם וְחָתוּם סוּד הַתּוֹרָה, וְכָל סוּדוֹתֶיהָ, וְלֹא מִשְׁקִים אוֹתָם, רַק לִירְאָיו. וְלֹא לְחָנָם עוֹשִׂים כְּמָה מַצּוֹת בֵּינָן וּמִבְרָכִים בּוֹ אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְלֵינָן יֵשׁ שְׁנֵי גִּוְנִים – לְבָן וְאָדָם, דִּין וְרַחֲמִים, וְהֵינּוּ ב' תּוֹסֶפֶת בֵּינָן. כְּמוֹ שׁוֹשְׁנָה לְבָנָה וְאֲדָמָה. לְבָן מַצֵּד יָמִין, אָדָם מַצֵּד שְׂמָאל. וּמָה זֶה לְבָב אָנוּשׁ? לֵב הִזֵּה לוֹ לומר! אֲלֹא שֵׁשׁ לֵב מְסוּר לְלֵב, וְהֵם ל"ב אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, ב' מִבְּרָאשִׁית, ל' מְלַעֲנֵי כָל יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ ל"ב שָׁנִי. זֶה ל"ב ל"ב (הם) שָׁנִים – ס"ד, חֹסֶר שְׁמוֹנָה לַע"ב, שֶׁהוּא וִיכְלוּ. הֵם שִׁבְעָה יָמֵי בְּרָאשִׁית. שְׁמִינִי מֵהוּ? שִׁבְעָה יָמֵי בְּרָאשִׁית עִם (בְּרָאשִׁית ה') זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֵת אָדָם. זֶה ע"ב בְּחֻשְׁבוֹן בֵּינָן. מָה זֶה לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׁמָן? אֵלּוּ שְׁנֵים עָשָׂר פָּנִים – אַרְבָּעָה שֶׁל אֲרִיָּה, אַרְבָּעָה שֶׁל שׁוֹר אַרְבָּעָה שֶׁל נֶשֶׁר, שֶׁהֵם: מִיכָאֵל אֲרִיָּה, אַרְבַּע פָּנִים שֶׁלוֹ יְהוֹ"ה. אַרְבַּע פָּנֵי שׁוֹר, וְהוּא גִבְרִיאֵל, וְהֵם יְהוֹ"ה. אַרְבַּע פָּנֵי נֶשֶׁר, וְהוּא נוּרִיאֵל, וְהֵם יְהוֹ"ה. וְהֵם מְמַנִּים תַּחַת חֹס"ד פַּח"ד אִמָּת, דְּרָגוֹת שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת. וּפְרָשׁוּהָ רַבּוּתֵינוּ, הָאֲבוֹת הֵן הֵן הַמְּרַכְּבָה. וְעוֹלָיִם (נִקְוִדִים) הָאֲוֵרוֹת לְחֻשְׁבוֹן יב"ק. וְהֵם מְלֶךְ מְלֶךְ יְמֶלֶךְ, יְהוֹ"ה אֱהִי"ה אֲדֹנָי. סֶךְ הַכָּל – יב"ק.

אֵלֶּה הֵם שְׁשִׁים אֱלֹף רַבּוּא שֶׁל מְלָאכִים שְׁלִיחִים שֶׁנִּבְרְאוּ בְּיוֹם הַשְּׁנִי שֶׁל בְּרָאשִׁית וְכָלֵם אֵשׁ לוֹהֶטֶת

יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה' (קד, טז): [זוהר ח"ג פ' פנחס (דף רט"ו:)] רַעִיָא מֵהִימְנָא: רַבִּי חֲזִיָא פֶּתַח, (תהלים קד) יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה' אֲרֹזִי לְבָנוֹן

זוהר תהלים

אֲשֶׁר נָטַע: מֶה כָּתוּב לְמַעַל? וַיֵּין יִשְׁמַח לִבָּב אָנוּשׁ וְגו' . וְכִי מֶה זֶה לָזֶה? אֲלֹא כֵךְ לְמַדְנוּ, שֶׁכָּתוּב מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִהְמָה וְגו' - וְכִי שִׁבַּח לְבִהְמָה שֵׁשׁ לֶה חֲצִיר, בֶּא דוֹד לוֹמַר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ? אֲלֹא מִצְמִיחַ חֲצִיר - אֵלֶּה הֵם שְׁשִׁים אֲלֶף רַבּוּא שֶׁל מִלֵּאכִים, שְׁלִיחִים, שֶׁנִּבְרְאוּ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי שֶׁל בְּרָאשִׁית, וְכֻלָּם אֲשֶׁר לוֹהֲטִת. אֵלֶּה הֵם חֲצִיר. לָמָּה חֲצִיר? מִשּׁוּם שְׁצוּמָחִים כְּחֲצִיר זֶה בַּעוֹלָם, שֶׁכֹּל יוֹם וַיּוֹם נִקְצְרוּ כָּעֵת, וְאַחֵר כֵּךְ צוּמָחִים וְחוֹזְרִים כְּמִקְדָּם. וְלָכֵן כָּתוּב מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִהְמָה, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (מְשִׁלִּי יב) יוֹדַע צָדִיק נֶפֶשׁ בְּהֶמְתּוֹ. וְשָׁנִינוּ, אֲלֶף הָרִים מַעֲלִים לָהּ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, וּבְכֹל הָרָה וְהָרָה יֵשׁ שְׁשִׁים רַבּוּא, וְהִיא אוֹכֶלֶת. וְעֹשֶׁב לַעֲבֹדֶת הָאָדָם - אֵלּוּ אוֹתָם נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שְׁאוֹתוֹ אָדָם שָׂרוּכָב וְשׁוֹלֵט עַל בְּהֶמָּה זֹו אוֹכֵל וּמִכְנִיסָם בְּתוֹכּוֹ, וּבִזְכוּתָם נִזּוֹן כָּל הָעוֹלָם מֵאוֹתוֹ אָדָם, שֶׁכָּתוּב בּוֹ (יחזקאל א) וְעַל דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם וְגו' . וְעַל זֶה כָּתוּב הָאָדָם, אוֹתוֹ שְׁנוּדַע, כְּדִי לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ, לְהוֹצִיא מִזּוֹן לָעוֹלָם מִהָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה. וַיֵּין - זֶה יֵין עֵתִיק שְׁשׁוּפֵעַ מִלְּמַעַל. יִשְׁמַח לִבָּב אָנוּשׁ - אָנוּשׁ זֶה סוּד שֶׁל אוֹתוֹ נֶעַר שֶׁעָלָה לְשִׁיבָה וְחֹזֵר כְּמִקְדָּם. וְעַל זֶה כָּתוּב (תהלים

לְהַצְהִיר פְּנִים - אֵלּוֹ אוֹתָם פְּנִים שֶׁנִּקְרְאוּ פְּנִים גְּדוּלוֹת
וּפְנִים קְטַנוֹת. מִשְׁמֵן, מִשְׁפַּע הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁמֵן
וּמִשְׁחָה קְדוֹשׁ עָלִיּוֹן. וְלָחֶם לִבֵּי אֲנוּשׁ יִסְעֵד - אוֹתוֹ לָחֶם
שֶׁמֶזִּילִים הַשְׁחָקִים, וְטוֹחֲנִים מִן לַמֶּאֱכָל שֶׁל צְדִיקִים סֵתִם,

גַּם עֵדָן בְּאִיזָה מְקוֹם הוּא? רַבִּי יְהוּדָה אָמַר לְמַעַלָּה מֵעֲרֻבוֹת הוּא. רַבִּי יוֹסִי אָמַר בְּעֲרֻבוֹת הוּא שֶׁהָרִי שָׁנִינוּ שָׁם גְּנֹזֵי חַיִּים טוֹבִים בְּרַכָּה וּשְׁלוֹם וּנְשֻׁמְתָן שֶׁל צְדִיקִים

וַיִּשְׁבְּעוּ עֲצִי ה' וְגו' (קד, טז): [זוהר ח"א פ' חיי שרה (דף קל:)] שְׁנִינוּ שֵׁם, בְּאַרְבַּע פְּעָמִים [בשנה] בְּשָׁעָה בְּכָל יוֹם הָעֶדֶן מְנַטֵּף עַל הָגֶן, וְיוֹצֵא מֵאוֹתָם הַטּוֹת נָהָר גְּדוֹל הַמִּתְחַלֵּק לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים, וּשְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים טּוֹת מְנַטֵּף בְּכָל יוֹם, וּמִשֵּׁם שִׁבְעִים אֵילָנֵי הָגֶן. זֶהוּ שִׁכְתוֹב (תהלים קד) יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי ה'. רַבִּי תַנְחוּם אָמַר, מִכָּאן (שם) מִשְׁקָה הָרִים מַעְלִיּוֹתָיו. אִיזוּ הֵיא עֲלֵיהָ? זֶהוּ עֵדֶן. וְעֵדֶן בְּאִיזָה מְקוֹם הוּא? רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, לְמַעַלָּה מֵעֲרֻבֹת הוּא. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בְּעֲרֻבֹת הוּא, שֶׁהָרֵי שְׁנִינוּ, שֵׁם גְּנוּזֵי חַיִּים טוֹבִים בְּרַכָּה וּשְׁלוֹם וְנִשְׁמַתָּן שֶׁל

— זוהר תהלים —

צדיקים, והגנוז העליון. הוא עדן למטה מכון כנגדו גן בארץ ונוטל ממנו שפע בכל יום.

ישבעו עצי ה' וגו' (קד, טז): [זוהר ח"א פ' ויצא (דף קסג.)] **בא ראה,** (תהלים קד) **ישבעו עצי ה' ארזי לבנון אשר נטע. מי הלבנון? הרי פרושוהו ונתבאר.** הפסוק הזה, אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה - אשר שם צפרים יקננו, באיזה מקום? בלבנון. ואלו הן שתי הצפרים שאמרנו בכמה מקומות, ומאלו נפרדות כמה צפרים אחרות. אבל אלו עליונות, ויוצאת מן לבנון, שהוא [סתום] למעלה, וסוד הדבר - וללכך שתי בנות וגו'. חסידה ברושים ביתה, [זו לאה] באותם ששה בנים עליונים, ששת צדי העולם, כמו שנתבאר. למה נקרא חסידה? אלא העולם העליון הזה, אף על גב שהוא נקבה, קוראים לו זכר. שכאשר מתפשט, כל טוב וכל האור יוצא ממנו. ומשום שהיא חסידה, יוצא [משם] ממנה חסד, שהוא האור הראשון, שכתוב (בראשית א) ויאמר אלהים יהי אור. ועל זה ברושים ביתה. ברושים - אל תקרי ברושים אלא בראשים, שהרי העולם האחר בתחתונים ביתה, והיא בית הדין של העולם, ולפעמים נקרא כמו שלמעלה בכל אותם השמות.

יש בשנה זמנים שנמצא רצון ויש זמנים בשנה שהדין נמצא ותלוי. יש זמנים בחדשים שהרצון נמצא בהם ויש זמנים בחדשים שנמצאים דינים ותלויים על הכל

ישבעו עצי ה' וגו' (קד, טז): [זוהר ח"א פ' אחרי מות (דף נ"ח.)] **בא ראה,** כתוב (בראשית ב) ונהר יצא מעדן. ושנינו, מה

תהלים ספר רביעי | בא לחודש | מזמור קד

— זוהר תהלים —

בא ראה, בשעה שהכל הזה מבשם את עתו ומתחבר עמו, אז כל העולמות בשמחה וכל העולמות בברכות, אז נמצא שלום בעליונים ובתחתונים, וכשגורמים רשעי העולם ששם לא נמצאות ברכות של אותם הנחלים, והעת הזו יונקת מצד האחר, אזי מתעוררים דינים בעולם ולא נמצא שלום. וכשרוצים בני העולם להתברך, לא יכולים, אלא רק על ידי הכהן, כדי שיעורר את הכתר שלו ותתברך הגבירה, וימצאו ברכות בכל העולמות. שנינו, באותה שעה בקש משה מלפני הקדוש ברוך הוא דבר זה. אמר לו, אם בני העולם ישובו לפניה, על ידי מי מתברכים? אמר לו הקדוש ברוך הוא, ולי אתה אומר! דבר אל אהרן אחיך, שהרי בידו מסורות הברכות למעלה ולמטה.

ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש וגו'. אמר רבי אבא, יש זמנים לפני הקדוש ברוך הוא שנמצאים רצונות ונמצאות ברכות ולבקש בקשות, ולפעמים שאין נמצאים רצונות, ואין מזדמנות ברכות, ודינים הקשים מתעוררים בעולם. ולפעמים שהדין תלוי. בא ראה, יש בשנה זמנים שנמצא רצון, ויש זמנים בשנה שהדין נמצא ותלוי. יש זמנים בחדשים שהרצון נמצא בהם, ויש זמנים בחדשים שנמצאים דינים, ותלויים על הכל. יש זמנים בשבועות שרצונות נמצאים, ויש זמנים בשבועות שדינים נמצאים בעולם. ויש זמנים בימים שנמצא רצון בעולם והעולם מתבשם. ויש זמנים בימים שהדינים תלויים

— זוהר תהלים —

וּנְמַצָּאִים, וְאַפְלוּ בְשַׁעוֹת, וְעַל זֶה כָּתוּב (קהלת ג) וְעַתָּה לְכָל חַפֵּץ וְגו' וְכָתוּב (תהלים סט) וְאַנִּי תַפְלִי לִךְ וְגו'. וְכָתוּב (ישעיה נח) דַּרְשׁוּ ה' בְּהִמָּצְאוֹ. וְכָתוּב (תהלים י) לָמָּה ה' תַּעֲמֹד בְּרַחוּק תַּעֲלִים לַעֲתוֹת בְּצָרָה. וְכָתוּב (ירמיה לא) מְרַחוּק ה' נִרְאָה לִי. וּלְפַעֲמִים שֶׁהוּא קָרוֹב, שְׁכָתוּב (תהלים קמה) קָרוֹב ה' לְכָל קֹרְאֵיו. מִשּׁוּם כֵּךְ, וְאַל יָבֹא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגו'.

הָאֲרֵץ הַצְּמִיחָה הַכֹּל וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּרַךְ אֶת כָּל הַמַּעֲלָה מֵהֶם וְשִׁתַּל אוֹתָם בְּגֵן עֵדֶן

יִשְׁבְּעוּ עַצִּי ה' וְגו' (קד, טז): [זוהר חדש פ' בראשית (דף י"ז:)] שָׁנוּ רַבּוֹתֵינוּ, עָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גֵן עֵדֶן לְמִטָּה בְּאֶרֶץ, וְהוּא מְכֻן כְּנֶגֶד כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וּפְרֻכָּת, הַקֶּרֶחַ הַנוֹרָא. וְלִמְדֵנוּ מִקּוֹם יְדוּעַ יֵשׁ עָלָיו אֲשֶׁר לֹא שָׁלְטָה בּוֹ עֵין נָבִיא לְרֹאוֹת לֹא בְּמַחֲזָה וְלֹא בְּמִרְאָה, וְעֵדֶן שָׁמוּ, שְׁכָתוּב (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זּוֹלָתָךְ. וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מֵאוֹתוֹ עֵדֶן שְׁלֵמַעֲלָה, מִמֶּנּוּ נִזּוֹן אוֹתוֹ הֵגֵן שְׁלֵמַטָּה הֵימָנוּ, וּמִתְדַשְּׁנִים מִשֵּׁם כָּל הָאֵילָנוֹת וְכָל הַיְּבוּלִים וְכָל הַצְּמָחִים שְׁבִגֵן. וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם מְנַטֵּף אוֹתוֹ עֵדֶן שְׁלֵמַטָּה מֵעַל הֵגֵן מִכָּל הַרִיחוֹת הַטּוֹבִים וְהַזּוֹהָרִים הָעֲלִיּוֹנִים וְהַנָּאוֹת וְכִסּוּפִים, וּמִהָרִיחַ הַהוּא וְהַכֶּסֶף וְהַהֲנָאָה שִׁיּוֹרֵד עָלָיו, נִזּוֹן מִמֶּנּוּ כָּל הָעוֹלָם. וְלִמְדֵנוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּשֶׁאָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תִּדְשָׁא הָאֲרֵץ דְּשָׂא, מִיָּד הַצְּמִיחָה הָאֲרֵץ כָּל הַיְּבוּלִים וְכָל הַדְּשָׂאִים וְכָל הָאֵילָנוֹת שְׁבִגֵן עֵדֶן בְּתַחֲלָה, וְאַחֵר כֵּךְ

— זוהר תהלים —

הַצְמִיחָה לְכָל הָעוֹלָם. וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָאָרֶץ הַצְמִיחָה לְכָל הָעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַצְמִיחַ אֶת הַגֶּן עֵדֶן, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (בראשית ב, ח) וַיֵּטַע ה' אֱלֹהִים גֶּן בְּעֵדֶן מִקְדָּם.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָאָרֶץ הַצְמִיחָה הַכֹּל, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּרַר אֶת כָּל הַמַּעֲלָה מֵהֶם וְשָׁתַל אוֹתָם בְּגֶן עֵדֶן, וּמִמָּה שִׁיּוּרֵד מֵעֵדֶן כָּלֵם נִזְוָנִים. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים כד) יִשְׁבְּעוּ עַצִּי ה' אֲרִזִּי לִבְנוֹן אֲשֶׁר נָטַע אֲשֶׁר שָׁם צַפְרִים יִקְנְנוּ. מִי הֵם הַצַּפְרִים? אֵלּוּ הֵם הַצַּדִּיקִים, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה לָהֶם כְּנָפִים כַּצַּפְרִים לְהִתְעוֹפֵף לְמַעֲלָה בְּמַדְעַ וְהַשְׁכֵּל, וּלְהַעֲלוֹתָם לְמָקוֹם הַהוּא שֶׁגִּנְזוּ לָהֶם, שְׁכָתוֹב בּוֹ (ישעיה סד, ג) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זּוֹלָתָן יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לוֹ.

יִשְׁבְּעוּ עַצִּי ה' אֲרִזִּי - אֵלּוּ אֵילָנוֹת שִׁבְגֵן עֵדֶן

יִשְׁבְּעוּ עַצִּי ה' וְגו' (קד, טז): [זוהר חדש פ' בראשית (דף כג:)] אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב בַּר אֲבִי, עַל כָּל פְּנִים מִטַּע ה' הוּא, שֶׁנִּטַּע שָׁם כָּל עֵץ נִחְמָד לְמַרְאֶה. וְאִיךָ נִטַּע? אֵלֹא כְּשֶׁהוֹצִיָּאָה הָאָרֶץ אֵילָנוֹתֶיהָ וּפְרוֹתֶיהָ, הוֹצִיָּאָה בִּתְחִלָּה בְּגֶן עֵדֶן, וְאַחֲרֵי כֵן בְּכָל הָעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּחַר בְּמָקוֹם הַהוּא וְהַכִּינוֹ לְהִיּוֹת שָׁם לְעוֹלָם. וְהוּא פּוֹקֵד אוֹתוֹ, וּמִשְׁקָה בְּטוֹבוֹ מֵאוֹתוֹ הַטּוֹב הַנִּשְׁפָּע מֵעֵדֶן שֶׁל מַעֲלָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים קד) יִשְׁבְּעוּ עַצִּי ה' אֲרִזִּי וְגו', אֵלּוּ אֵילָנוֹת שִׁבְגֵן עֵדֶן.

יז אֲשֶׁר שָׁם צַפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָהּ:
 יח הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעָלִים סְלָעִים מַחֲסֶה לְשַׁפְּנִים:
 יט עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שְׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ:

— זוהר תהלים —

אֲלֵמָלָא אֲבָרְהָם שְׁקֵבֵל תּוֹרְתּוֹ וּבְרִיתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לֹא נִתְקִימוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ

הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעָלִים וגו' (קד, יח): [זוהר חדש פ' בראשית (דף כב.)]
 וְרַב נַחֲמָן אָמַר, אֵל תִּקְרִי בַּהֲבָרָא, אֲלֵא בְּאַבְרָהָם,
 שְׁקֵבֵל תּוֹרְתּוֹ וּבְרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׁם בּוֹ. וְאֵלֵמָלָא אֲבָרְהָם שְׁקֵבֵל
 תּוֹרְתּוֹ וּבְרִיתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא נִתְקִימוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ,
 שְׁנֵאמַר (ירמיה לג) אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וּלְיָלָה חֻקַּת שָׁמַיִם וָאָרֶץ
 לֹא שָׁמַתִּי. וְאֵל תַּתְמָה עַל זֶה, שֶׁהָרִי שְׁנִינוּ, כְּתוּב (תהלים קד) הָרִים
 הַגְּבוּהִים לִיעָלִים סְלָעִים מַחֲסֶה לְשַׁפְּנִים. אִם הָרִים הַגְּבוּהִים
 נִבְרָאוּ בַּעוֹלָם לִיעָלִים, וְהַסְּלָעִים לֹא נִבְרָאוּ אֲלֵא לְשַׁפְּנִים, אֵל
 תַּתְמָה לְהִיּוֹת הָעוֹלָם נִבְרָא בְּשִׁבִּיל אֲבָרְהָם, שְׁקִים כָּל הַתּוֹרָה
 וְכָל מֵה שֶׁנִּצְטָנָה מִהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. רַבִּי יִצְחָק אָמַר בְּשֵׁם רַבִּי
 יְהוּדָה, בְּה' בְּרָאָם, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שמות כג) כִּי שָׁמִי בְּקִרְבּוֹ.

אֲמוֹת הָעוֹלָם עוֹשִׂים מוֹנִים הַחֲשֹׁבֹן לְשִׁמְשׁ וְיִשְׂרָאֵל לְלִבְנָה
 עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים וגו' (קד, יט): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף רלו.)] יְהוּדָה
 אֲתָה יוֹדוּךָ אַחִיךָ יָדָךְ בַּעֲרָךְ אִבִּיךָ וגו'. רַבִּי יוֹסִי פָתַח,
 (תהלים קד) עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים וגו'. עֲשֵׂה יָרַח, כְּדִי לְקַדֵּשׁ
 בּוֹ רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וְרֵאשֵׁי שָׁנִים. וְלַעוֹלָמִים הַלְבָּנָה מְאִירָה
 רַק מִן הַשֶּׁמֶשׁ, וְכִשְׁשׁוֹלֶטֶת הַשֶּׁמֶשׁ – לֹא שׁוֹלֶטֶת הַלְבָּנָה,

כ תַּנְשֵׁת חֶשֶׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר:

— זוהר תהלים —

וכְשֶׁמִתְכַנְסֶת הַשֶּׁמֶשׁ, אֲזִי שׁוֹלֶטֶת הַלְבָנָה, וְאֵין חֶשְׁבוֹן לַלְבָנָה
אֲלֹא רַק כְּשֶׁמִתְכַנְסֶת הַשֶּׁמֶשׁ. וּשְׁנֵיהֶם עֲשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהָאִיר, זֶהוּ שְׁכָתוֹב (בראשית א) וַיֵּתֶן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וְגו'. וְהָיוּ לְאֹתוֹת – אֵלּוּ שְׁכָתוֹת, שְׁכָתוֹב (שמות
לא) כִּי אוֹת הִיא. וְלִמּוֹעֲדִים – אֵלּוּ יָמִים טוֹבִים. וְלַיָּמִים – אֵלּוּ
רָאשֵׁי חֳדָשִׁים. וְלַשָּׁנִים – אֵלּוּ רָאשֵׁי שָׁנִים. שִׁיְהִיו אֲמוֹת הָעוֹלָם
עוֹשִׂים חֶשְׁבוֹן לַשֶּׁמֶשׁ, וְיִשְׂרָאֵל לַלְבָנָה. וְזֶה הוֹלֵךְ כְּמוֹ שְׁאֹמֵר
רַבִּי אֶלְעָזָר, כְּתוֹב (ישעיה ט) הַרְבִּיתָּ הַגּוֹי לוֹ הַגְדִּילָתָּ הַשְׁמָחָה.
הַרְבִּיתָּ הַגּוֹי – אֵלּוּ יִשְׂרָאֵל, שְׁכָתוֹב בָּהֶם (דברים ד) כִּי מִי גוֹי
גָּדוֹל, וְכְתוֹב גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. לוֹ – בְּשָׁבִילוֹ. הַגְדִּילָתָּ הַשְׁמָחָה
[ממח] – זֶה הַלְבָנָה שֶׁמִתְגַּדֶּלֶת בְּאוֹר בְּשָׁבִיל יִשְׂרָאֵל. אֲמוֹת
הָעוֹלָם לַשֶּׁמֶשׁ, וְיִשְׂרָאֵל לַלְבָנָה, אֵיזָה מֵהֶם עֲדִיף? וַדָּאִי
הַלְבָנָה לְמַעְלָה, וְהַשֶּׁמֶשׁ שֶׁל אֲמוֹת הָעוֹלָם תַּחַת הַלְבָנָה הוּא,
וְאוֹתוֹ הַשֶּׁמֶשׁ מְזוֹ [הצד] הַלְבָנָה מֵאִיר. רָאָה מַה בֵּינָם לְבִין
יִשְׂרָאֵל. יִשְׂרָאֵל אֲחוּזִים בַּלְבָנָה, וְהַשֶּׁמֶשׁ שֶׁלּוֹ בַשֶּׁמֶשׁ
הַעֲלִיּוֹנָה, וְנִאֲחָזוּ בְּמָקוֹם [בן] [שמאיר לשמש] שְׁמֵאִירָה מִהַשֶּׁמֶשׁ
הַעֲלִיּוֹן וְנִדְבָקִים בּוֹ, שְׁכָתוֹב (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בָּהּ
אֲלֵהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם.

וַיְבָרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים – אֵלּוּ לוֹיָתָן וּבֶת זִוְגוֹ

בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר (קד, כ): [זוהר ח"א 9' בראשית (דף לז:)]

וַיְבָרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים – אֵלּוּ לוֹיָתָן וּבֶת

זִוְגוֹ. וְאַתְּ כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמָשֶׁת – זֶה נֶפֶשׁ אוֹתָהּ הַחַיָּה

כא חֲכָמִים שְׂאֵנִים לְטָרַף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם:
 כב תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֱסֹפֶן וְאֵל מְעֹנֶתָם יִרְבְּצֹן:
 כג יֵצֵא אָדָם לַפֶּעַל וּלְעִבְדָתוֹ עֲדֵי עָרֵב:

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

שְׁהִיא רוֹמֶשֶׁת לְאַרְבַּעַת צַדִּי הָעוֹלָם. וּמִי הִיא הַחִיָּה
 שְׁהִיא רוֹמֶשֶׁת? הִיא אוֹמֵר זֶה לִילִית. אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם
 לְמִינֵיהֶם - שְׁהַמַּיִם מְגַדִּלִים אוֹתָם. שְׁכַשְׁבָּא צַד הַדְּרוֹם,
 מִפְּשִׁירִים הַמַּיִם וְשׁוֹפְעִים לְכָל הַצַּדִּידִים, וְאַנִּיּוֹת הַיָּם
 הוֹלְכִים וְעוֹבְרִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) שֵׁם אֲנִיּוֹת
 יִהְיֶה לְכֹחַן לְוִיָּתָן זֶה יִצְרָתָ לְשִׁחַק בּוֹ. וְאֵת כָּל עוֹף
 כְּנָף לְמִינֵהוּ - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת י) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
 יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וּבִעַל כְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר. רַבִּי יוֹסִי
 אָמַר, כָּלֵם מִשֵּׁשׁ כְּנָפִים וְלֹא מִשְׁתַּנֵּים לְעוֹלָמִים, וּמִשׁוֹם
 כֶּף כְּתוּב לְמִינֵהוּ. מַה זֶה לְמִינֵהוּ? לְמִין שְׁלֹמֶעֱלָה,
 וְאַלְהַ טָסִים וּמִשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם בְּשֵׁשׁ, וְרוֹאִים מַעֲשֵׂי
 בְּנֵי אָדָם וּמַעֲלִים אוֹתָם לְמַעְלָה, וְעַל זֶה כְּתוּב (שם)
 גַּם בְּמַדְעָךְ מֶלֶךְ אֵל תִּקְלָל וְגו'. רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר,
 הֲרֹמֶשֶׁת? הַשּׁוֹרְצַת צְרִיךְ לִהְיוֹת! אֵלֹא כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ,
 רוֹמֵשׁ לִילָה. וְעַל זֶה (תהלים קד, כ) בּוֹ תִרְמֹשׁ כָּל חֵיתוֹ
 יַעַר. שְׁכָלֵם שׁוֹלְטִים בְּשַׁעָה שְׁהִיא שׁוֹלְטָת, וּפּוֹתְחִים
 שִׁירָה בְּשִׁלְשָׁה צַדִּידִים שֶׁל חֲצוֹת הַלַּיְלָה, וּמִזְמָרִים שִׁירָה
 וְלֹא שׁוֹקְטִים, וְעַל אֵלּוּ כְּתוּב הַמִּזְכִּירִים אֶת ה' אֵל
 דְּמִי לָכֶם.

כֹּה רַבּוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כֹּל בְּחִכְמָה עָשִׂיתָ
מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ:

— זוהר תהלים —

מִי יָכוֹל לִמְנוֹת אֶת מַעֲשֵׂי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֵנָּה כְּמָה
צָבָאוֹת וּמַחְנוֹת מְשָׁנִים זֶה מִזֶּה שְׁאִין לָהֶם חֲשָׁבוֹן וְכֹלָם בְּפַעַם
אַחַת

כֹּה רַבּוּ מַעֲשֵׂי ה' וְגו' (קד, כד): [זוהר ח"א פ' ויצא (דף קנו.)] וַיֵּלֶךְ
רְאוּבֵן בְּיָמֵי קָצִיר חֲטִים וַיִּמָּצָא דוֹדָאִים בְּשָׂדֶה. רַבִּי יִצְחָק
פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קד) כֹּה רַבּוּ מַעֲשֵׂי ה' כֹּל בְּחִכְמָה עָשִׂיתָ
מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֵרוֹהוּ בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת. אֵלָּא
מִי יָכוֹל לִמְנוֹת אֶת מַעֲשֵׂי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהֵנָּה כְּמָה
צָבָאוֹת וּמַחְנוֹת מְשָׁנִים זֶה מִזֶּה שְׁאִין לָהֶם חֲשָׁבוֹן, וְכֹלָם
בְּפַעַם אַחַת, כְּמוֹ פְטִישׁ שְׂמוּצִיא זִיקִים לְכָל הַצָּדִידִים בְּפַעַם
אַחַת, כִּי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹצִיא כְּמָה מִיָּנִים וּמַחְנוֹת מְשָׁנִים
זֶה מִזֶּה שְׁאִין לָהֶם חֲשָׁבוֹן, וְכֹלָם בְּפַעַם אַחַת. בֹּא רְאֵה, בְּדַבּוֹר
וּבְרוּחַ יַחַד נַעֲשֶׂה הָעוֹלָם, שֶׁכְּתוּב בְּדָבָר ה' שְׁמִים נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ
פִּיו כָּל צָבָאָם. בְּדָבָר ה' – זֶה הַדַּבּוֹר. וּבְרוּחַ פִּיו – זֶה הָרוּחַ. זֶה
בְּלִי זֶה לֹא הוֹלֵךְ, וְנִכְלָלִים זֶה עִם זֶה וְיוֹצְאִים מֵהֶם כְּמָה
צָבָאוֹת לְצָבָאוֹת, וּמַחְנוֹת לְמַחְנוֹת, וְהַכֹּל בְּפַעַם אַחַת.

בֹּא רְאֵה, כְּשֶׁרָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לִבְרֹא אֶת הָעוֹלָמוֹת,
הוֹצִיא אוֹר נִסְתָּר אַחַד, שֶׁמֶהָאוֹר הֵהוּא יוֹצְאִים וּמְאִירִים
כָּל אוֹתָם הָאוֹרוֹת שֶׁהִתְגַּלְלוּ, וּמֵאוֹתוֹ הָאוֹר יוֹצְאִים וְהִתְפַּשְּׁטוּ
וְנַעֲשׂוּ שְׁאֵר הָאוֹרוֹת, וְהוּא הָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן.

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

וְעוֹד, הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה הִתְפַּשֵּׁט וְעָשָׂה אֶמֶן, אוֹר שְׂאִינוֹ
מֵאִיר, וְעָשָׂה אֶת הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא אוֹר
שֶׁלֹא מֵאִיר, רוֹצֵה לְהִתְקַשֵּׁר לְמַעְלָה, רוֹצֵה לְהִתְקַשֵּׁר לְמַטָּה.
וּבִקְשׁוֹ שֶׁלֹּמָטָה נִקְשֵׁר לְהֵאִיר בְּקִשְׁרֵי שְׁלֹמָעְלָה. וְהָאוֹר הַזֶּה
שְׂאִינוֹ מֵאִיר בְּקִשְׁרֵי שְׁלֹמָעְלָה, מוֹצִיא אֶת כָּל הַחֲיָלוֹת
וְהַמַּחְנוֹת לְמִינִים רַבִּים. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב מֶה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה' כָּלם
בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ וְגו'.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה מַעֲשָׂיו בְּחֻכְמָה - נִטַּל הַכֹּל יַחַד וְזָרַע
אוֹתָם וְאַחֵר כֶּךָ יֵצְאוּ כָּל אֶחָד וְאַחַד בְּזִמְנֵו

מֶה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה' וְגו' (קד, כד): [זוהר ח"ג פ' תזריע (דף מ"ג.)] אֵשֶׁה
כִּי תִזְרִיעַ. רַבִּי חֲזַקְיָה פֶתַח, מֶה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה', כִּמָּה
רַבִּים מַעֲשֵׂי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ בְּעוֹלָם. מִשָּׁל לְאָדָם שֶׁלָּקַח בִּידּוֹ
כִּמָּה זָרָעִים יַחַד, וְזָרַע אוֹתָם בְּפַעַם אַחַת, וְאַחֵר כֶּךָ יוֹצֵא כָּל
אֶחָד וְאַחַד לְבִדּוֹ. כֶּךָ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה מַעֲשָׂיו בְּחֻכְמָה,
וּבְחֻכְמָה נִטַּל הַכֹּל יַחַד וְזָרַע אוֹתָם, וְאַחֵר כֶּךָ יֵצְאוּ כָּל אֶחָד
וְאַחַד בְּזִמְנֵו. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (תהלים קד) כָּלם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ. אָמַר
רַבִּי אֲבָא, מֶה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ ה', כִּמָּה רַבִּים מַעֲשֵׂי הַמֶּלֶךְ
הַקָּדוֹשׁ, וְכָלם סְתוּמִים בְּחֻכְמָה. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב כָּלם בְּחֻכְמָה
עֲשִׂיתָ. כָּלם כְּלוּלִים בְּחֻכְמָה, וְלֹא יוֹצְאִים הַחוּצָה אֵלָּא
בְּשִׁבְלִים יְדוּעִים כְּלָפִי הַבִּינָה, וּמִשָּׁם נִעְשִׂים הַכֹּל וְנִתְתַּקְּנִים.
זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (משלי כד) וּבִתְבוּנָה יִתְכוּנֵן, וְעַל זֶה - כָּלם בְּחֻכְמָה
עֲשִׂיתָ, בְּבִינָה. מְלָאָה הָאָרֶץ. הָאָרֶץ - זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁמִּשָּׁם
הַכֹּל מִתְמַלֵּא, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל

— זוהר תהלים —

הים וגו'. קנינך - שהיא מוציאה אותם אחר כך. זהו שכתוב
(בראשית) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, בה' בראם.
משום כך, מלאה הארץ קנינך.

משל לאיש שנוטל בידיו הרבה קשרי זרעים ביחד וזורע
אותם בפעם אחד ואחר כך יוצא כל אחד ואחד בלבדו כך
הקב"ה עשה מעשיו בחכמה ולקח הכל יחד וזרע אותם ואחר
כך יצאו כל אחד ואחד בזמנו

מה רבו מעשיך ה' וגו' (קד, כד): [זוהר ח"ג (דף מב): זוהר תורה] רבי
חזקיה מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית מלאה הארץ
קנינך, כמה גדולים מעשי המלך הקדוש בעולם, משל לאיש
שנוטל בידיו הרבה קשרי זרעים ביחד וזורע אותם בפעם
אחד, ואח"כ יוצא כל אחד ואחד בלבדו, כך הקב"ה עשה
מעשיו בחכמה, ובחכמה לקח הכל יחד וזרע אותם, ואח"כ
יצאו כל אחד ואחד בזמנו, זש"כ כלם בחכמה עשית, א"ר
אבא מה רבו מעשיך ה', כמה גדולים הם מעשי המלך הקדוש,
וכלם נסתרים בחכמ"ה, זה שכתוב כלם בחכמה עשית, כלם
בחכמה נכללים ואין יוצאים לחוץ אלא בנתיבות יודעים אל
הבינה, ומשם נעשים כלם ונתתקנו, זש"כ (משלי כד) ובתבונה
יתכונן, וע"ד כלם בחכמה עשית בבינה, מאלה הארץ קנינך,
האר"ץ, זו כנסת ישראל, שמשם נתמלאית מהכל, כמש"כ
(קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים וגו', קנינך, שהיא מוציאה
אותם אח"כ, זש"כ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, בה
בראם, לפיכך מלאה הארץ קנינך.

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

מי יכול לספר מעשי הקב"ה

מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיָהּ ה' (קד, כד): [זוהר ח"א (דף קנ"ו). זוהר תורה] **רבי יצחק** אמר מה רבו מעשיך ה' וגו'. מקרא זה נתבאר בכמה מקומות, אבל מי יכול לספר מעשי הקב"ה, שהרי כמה חילות ומחנות משונים זה מן זה שאין להם מספר, וכלם יצאו ברגע אחד, כפטיש המוציא ניצוצות לכל צד ברגע אחד, כך הקב"ה הוציא כמה מינים מחנות משונים זה מן זה שאין להם מספר, וכלם בזמן אחד, בוא וראה בדבור וברוח יחד נברא העולם, שכתוב בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם, בדבר ה' זה דבור, וברוח פיו זה רוח, זה בלא זה אינו הולך, נכלל זה בזה ויצא מהם כמה חילות לחילות ומחנות למחנות, והכל בזמן אחד, בוא וראה כאשר רצה הקב"ה לבורא העולם, הוציא מאור נסתר אחד ומן המאור ההוא יוצאים ומאירים כל אותן מאורות הנגלים, ומאותו המאור יצאו ונתפשטו ונעשו שאר המאורות, והוא עולם העליון, ועוד התפשט אותו מאור העליון ועשה אומנות מאור שאינו מאיר ומאיר עולם התחתון, ולפי שהוא מאור שאינו מאיר נצרך להתקשר למעלה ונצרך להתקשר למטה ומאיר ובהתקשרות שלמטה נתקשר להיות

————— זיו הזהר —————

קמ. זו הבינה, וממנה נשתלשלו שאר הספירות מאורות הנגלים, וממנה תבא להן הארת השפע: **קמא.** זו המלכות בחי' לבנה: **קמב.** ההתקשרות דלעילא היינו עם התפארת לקבלת השפע, וההתקשרות שלמטה היינו

כֹּה זֶה הַיָּמִים גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם שֵׁם רַמְשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיִּוֹת
קְטָנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת:

— זוהר תהלים —

נואר בהתקשרות שלמעלה, וזה המאור שאינו מאיר
בהתקשרות שלמעלה הוציא כל החילות והמחנות של
הרבה מינים, זש"כ מה רבו מעשיך ה' וגו' קמוג וכל מה
שבארץ כן גם למעלה, ואין לך דבר קטן בעולם הזה שאינו
תולה בדבר אחר עליון שנפקד עליו למעלה, ובשביל זה
כאשר נתעורר הדבר למטה נתעורר אותו שנפקד עליו
למעלה, כיון שהכל נאחז זה בזה.

חַיִּוֹת קְטָנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת - אֵלֹו הֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבָטִים בְּנֵי
יַעֲקֹב שֶׁנִּמְצְאוּ בָּהֶם בְּשָׁלְמוֹת אֶחָד אֵילָה וְאֶחָד זָאֵב וְאֶחָד אָרִי
וְאֶחָד טֶלֶה

זֶה הַיָּמִים גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם (קד, כה): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף רלה:)] ב'א
רָאָה, כְּתוּב (תהלים קד) זֶה הַיָּמִים גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם שֵׁם רַמְשׁ
וְאִין מִסְפָּר חַיִּוֹת קְטָנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת. זֶה הַיָּמִים גְּדוֹל - זו
הַשְׂכִּינָה שְׁעוֹמֶדֶת עַל יַעֲקֹב, כְּשֶׁרָצָה לְהַסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם.
וְרַחֵב יָדַיִם - שֶׁהָרִי כָּל הָעוֹלָם מִתְמַלֵּא וְנִשְׁלָם וּמִצְטַמֵּצֵם שָׁם.
שֵׁם רַמְשׁ וְאִין מִסְפָּר - שְׁכֵמָה מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים וְקְדוּשִׁים

זיו הזוהר

עם צדיקי הדור לקבל עבודתם הקדושה תורה תפלה ומצות שע"ז
תתעלה להתקשרות שלמעלה: קמג. ועל פי זה יתבאר כלם בחכמה
עשית, שהתחלת הבריאה היתה בחכמה העליונה וגמר הבריאה בחכמה
זעירא שהיא המלכות:

זוהר תהלים

נִמְצְאוּ שָׁם. חִיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת - אֱלֹהֵי הֵם שְׁנֵי עֶשֶׂר
שָׁבָטִים, בְּנֵי יַעֲקֹב שֶׁנִּמְצְאוּ בָּהֶם בְּשָׁלְמוֹת, אֶחָד אֵילָה, וְאֶחָד
זָאב, וְאֶחָד אֲרִי, וְאֶחָד טֶלֶה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֲרִיָּה אֶחָד,
וְטֶלֶה אֶחָד, אֶחָד זָאב, וְאֶחָד גְּדִי, וְכֵן כָּלֶם, לְהַמְצֵא חִיּוֹת
קִטְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת.

כל הישוב מתגלגל בעגול כמו כדור

זֶה הָיִים גָּדוֹל וּרְחָב יָדַיִם וּגּוֹ' (קד, כה) : [וזהו ח"ג פ' ויקרא (דף טו)]
וּבִסְפָרוֹ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא סָבָא פֶּרֶשׁ יוֹתֵר, שֶׁהָרִי כָּל הַיֵּשׁוּב
מִתְגַּלְגֵּל בְּעֵגוּל כְּמוֹ כְּדוּר, אֵלֶּה לְמַטָּה וְאֵלֶּה לְמַעְלָה,
וְכָל אוֹתָן בְּרִיּוֹת מְשֻׁנוֹת בְּמִרְאֵיהֶן מְשֻׁנוֹי הָאוּר כְּפִי כָּל
מָקוֹם וּמָקוֹם, וְעוֹמְדוֹת בְּקִיּוּמָן כְּמוֹ שְׁאֵר בְּנֵי אָדָם. וְלִכְּנֹן
יֵשׁ מָקוֹם בִּישׁוּב, כְּשֶׁמֶאִיר לֹאֵלֶּה חֲשׂוֹךְ לֹאֵלֶּה, לֹאֵלֶּה
יוֹם וּלֹאֵלֶּה לַיְלָה. וְיֵשׁ מָקוֹם שְׂכָלוֹ יוֹם, וְלֹא נִמְצָא
בּוֹ לַיְלָה פָּרֹט לְשַׁעֲרָה אַחַת קִטְנָה. וְזֶה שֶׁאָמַר בְּסִפְרֵי
הַקְּדָמוֹנִים, וּבִסְפָרוֹ שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן כֶּךָ הוּא. שְׂכָךְ
כְּתוּב, (תהלים קלט) אוֹדֶךָ עַל כִּי נִוְרָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלְאִים
מִעֲשֵׂיךָ. וְכְתוּב (שם קד) מֶה רַבּוֹ מִעֲשֵׂיךָ ה' . וְלִכְּנֹן הַכֹּל
יָפָה. וְסוּד זֶה נִמְסָר לְבַעֲלֵי הַחֲכָמָה, וְלֹא לְמַחְלָקֵי תַּחּוּמִּים,
מְשׁוּם שֶׁהוּא סוּד עֵמֶק שֶׁל הַתּוֹרָה. כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ בָּיִם,
שֶׁיֵּשׁ בּוֹ כַּמָּה בְּרִיּוֹת מְשֻׁנוֹת זוֹ מִזּוֹ. וְזֶה שְׂכָתוּב (קד,
כה) זֶה הָיִים גָּדוֹל וּרְחָב יָדַיִם שֶׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת
קִטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת שֶׁם אֲנִיּוֹת יִהְיֶכּוֹן לוֹיָתָן וּגּוֹ'. וְהַכֹּל
תִּלְוִי זֶה בְּזֶה (ומתקשר זה בזה), וְהַכֹּל כְּמוֹ שֶׁלְמַעְלָה. וּבְכָל

— זוהר תהלים —

העולמות אין שולט בכל, רק אדם, והקדוש ברוך הוא מעליו.

רבי נהוראי סבא פרש לים הגדול, והתרעש הים, ונאבדו כל אותם שהיו בספינה, והתרחש לו נס, ויירד בשבילים ידועים ללב הים, ויצא תחת הים לישוב אחד, וראה מאותן הבריות כלן קטנות, והיו מתפללים תפלה, ולא ידע מה אומרים. התרחש לו נס ועלה. אמר, אשריהם הצדיקים שמשתדלים בתורה ויודעים נסתרי הסודות העליונים. אוי לאותם שחולקים על דבריהם ולא מאמינים. מאותו יום, כשהיה בא לבית רב ואומרים דבר תורה, היה בוכה. אמרו לו, למה אתה בוכה? אמר להם, משום שעברתי על אמונת דברי חכמים, ופוחד מהדין של אותו העולם.

זבולון היה שוק הימין של הגוף וים כנרת היה בגורלו ומכאן נמצא החלזון של התכלת

זה הים גדול ורחב ידים וגו' (קד, כה): [זוהר ח"ב פ' בשלח (דף מ"ח:)]
בא ראה, כל המחנות שלמעלה וכל אותן המרפבות, כלם אחוזים אלה באלה, דרגות בדרגות. אלה עליונים ואלה תחתונים, וחיות הקדש עליהם, וכל האוכלוסים והמחנות, כלם נוסעים תחת ידיה. על מאמרה נוסעים ועל מאמרה חונים. וזוהי החיה (העליונה הקדושה) שכל שאר החיות אחוזות בה, והשתלשלו (ונתקנו) בשבילה כמה חיות לחיות (אלו יורדות ואלו יורדות). ונאחזות דרגות בדרגות, וכל העליונים והתחתונים הולכים ושטים בינם. זהו שכתוב (תהלים קד, כה) זה

וְכָל הָאֲנִיּוֹת לֹא נֹסְעוֹת מִמָּקוֹמָם, וְלֹא עוֹלוֹת וְיֹרְדוֹת, פָּרָט לְאוֹתָהּ
שָׁעָה שָׁבָא מִנְהִיג אֶחָד שֶׁל הֵימָּן וְיוֹצֵא לְהַשְׁלִים רוּחַ שֶׁל זַעַף
הֵימָּן. כִּיּוֹן שֶׁזֶּה עוֹלָה עַל הֵימָּן, שׁוֹכֵךְ מִרְגָּזוֹ, וְנִמְצָאָת מְנוּחָה. וְאִז כָּל
הָאֲנִיּוֹת הוֹלְכוֹת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא סוֹטוֹת לִימִין וְלִשְׂמָאל. זֶהוּ שִׁפְתּוֹב
שֶׁם אֲנִיּוֹת יִהְיֶיכוּן לִוְיָתָן זֶה יִצְרָף לְשִׁחַק בּוֹ. זֶה דּוֹקָא. וְכָל דְּגֵי הֵימָּן
מִתְכַּנְּסִים לְמָקוֹמָם, וְכָל אוֹתָן הַחַיּוֹת שִׁמְחוֹת עָלֶיהָ, וְחַיּוֹת הַשָּׂדֶה
הָעֲלִיּוֹנוֹת שִׁמְחוֹת. זֶהוּ שִׁפְתּוֹב (אִיּוֹב מ) וְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה יִשְׁחָקוּ שָׁם.
בֹּא רֵאשֶׁה, כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה יֵשׁ לְמִטָּה, כְּמוֹ שְׁלֹמֶטָה יֵשׁ בֵּימָּן. כְּמוֹ
שְׁלֹמֶעֱלָה יֵשׁ לְמִעְלָה בֵּימָּן הָעֲלִיּוֹן. כְּמוֹ שְׁלֹמֶעֱלָה יֵשׁ לְמִטָּה. כְּמוֹ
שְׁלֹמֶטָה יֵשׁ בֵּימָּן הַתַּחְתּוֹן. הַגּוֹף שֶׁל אוֹתוֹ הֵימָּן, הֵרִי הַתַּעֲוִרָנוֹ
לְחִבְרֵינוּ, אֲרֹךְ וְרוּחַב, רֹאשׁ וְזִרְעוֹת וְשַׁעֲרוֹת הַגּוֹף, הַכֹּל כְּמוֹ
שֶׁצָּרִיךְ, וְהַכֹּל נִקְרָא בְּשֵׁמוֹ. וְכְמוֹ זֶה לְמִטָּה לֵימָּן שְׁלֹמֶטָה, כֹּף גִּם
הָרֹאשׁ שֶׁל הֵימָּן וְזִרְעוֹת הֵימָּן וְגוֹף הֵימָּן. כְּתוּב (בְּרֵאשִׁית מו) זְבוּלָן
לְחוּף יַמִּים יִשְׁכֵּן. וְהֵרִי יָם אֶחָד הִיָּה בְּגוֹרְלוֹ, אֲלֵא מָה זֶה לְחוּף
יַמִּים? וְדָאֵי שֶׁבְּאֵרוֹהַ הַחִבְרִים בְּסוֹד עֲלִיּוֹן. וְיִרְכְּתוּ עַל צִידוֹ, כְּנֶאֱמַר
(שְׁמוֹת א) יִצְאֵי יָרֵךְ יַעֲקֹב. זְבוּלוֹן הִיָּה שׁוֹק הֵימִין שֶׁל הַגּוֹף, וְיָם
כְּנֶרֶת הִיָּה בְּגוֹרְלוֹ, וּמִכַּאֲן נִמְצָא הַחֲלָזוֹן שֶׁל הַתְּכֵלֶת.

בו שם אֱנִיּוֹת יִהְיֶה לְכֹנֵן לְוִיתָן זֶה יִצְרֶתָ לְשֹׁחַק בּוֹ:

— זוהר תהלים —

יֵשׁ רָקִיעַ עָלֵינוּ נִסְתָּר לְמַעַל מְאוֹתָם הַשְּׂבָעָה וְזֶה הוּא
הָרָקִיעַ שְׁמֹנֶה֩ עָשָׂר וּמֵאִיר לְכֻלָּם

שֵׁם אֱנִיּוֹת יִהְיֶה לְכֹנֵן (קד, כו): [זוהר ח"א פ' לך לך (דף 19.)] בֹּא רֵאָה,
יֵשׁ רָקִיעַ עָלֵינוּ נִסְתָּר לְמַעַל מְאוֹתָם הַשְּׂבָעָה, וְזֶה הוּא
הָרָקִיעַ שְׁמֹנֶה֩ עָשָׂר וּמֵאִיר לְכֻלָּם, וְזֶה אֵינוֹ נוֹדֵעַ, וְעוֹמֵד בְּשֵׂאלָה
שְׁלֹא יְדוּעָה, מְשׁוּם שֶׁהוּא נִסְתָּר וְעַמֻּק, וְכֻלָּם תַּמְהִים עָלָיו.
וּמְשׁוּם כֵּךְ נִקְרָא מ"י, כִּמּוֹ שֶׁפִּרְשׁוּהָ שְׂכָתוֹב (אִיּוֹב לח) מִבְּטָן
מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ, וְנֶאֱמַר. וְזֶה הוּא הָרָקִיעַ הָעֶלְיוֹן שֶׁעוֹמֵד עַל כָּל
אוֹתָם הַשְּׂבָעָה. וְיֵשׁ לְמַטֵּה רָקִיעַ שֶׁהוּא תַּחְתּוֹן מִכָּלָם וְלֹא
מֵאִיר. וּמְשׁוּם שֶׁהוּא תַּחְתּוֹן שְׁלֹא מֵאִיר, אוֹתוֹ הָרָקִיעַ
שֶׁעָלִיהֶם מִתְחַבֵּר עִמּוֹ, וְשִׁתִּי הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ הוּא כּוֹלֵלָם
בְּתוֹכוֹ, וְנִקְרָא ים, שְׁאוֹתוֹ הָרָקִיעַ הָעֶלְיוֹן שֶׁנִּקְרָא מ"י. מְשׁוּם
שֶׁכָּל אוֹתָם הָרָקִיעִים הָאֲחֵרִים נַעֲשִׂים נִחְלִים וְנִכְנָסִים אֵלָיו,
וְאֵז הוּא הֵים הָעֶלְיוֹן, וְעוֹשֶׂה פְרוֹת וְדָגִים לְמִינֵיהֶם. וְעַל זֶה
אָמַר דָּוִד (תהלים קד) זֶה הֵים גָּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם שֵׁם רַמֵּשׁ וְאֵין
מִסְפָּר חַיּוֹת קְטָנוֹת עִם גְּדֻלוֹת.

לְוִיתָן זֶה יִצְרֶתָ לְשֹׁחַק בּוֹ

שֵׁם אֱנִיּוֹת יִהְיֶה לְכֹנֵן (קד, כו): [זוהר ח"ב פ' בשלח (דף 3.)] רַבִּי יְהוּדָה אָמַר,
כְּתוּב (תהלים קד) שֵׁם אֱנִיּוֹת יִהְיֶה לְכֹנֵן לְוִיתָן זֶה יִצְרֶתָ לְשֹׁחַק בּוֹ.
שֵׁם אֱנִיּוֹת יִהְיֶה לְכֹנֵן – בְּאוֹתוֹ הֵים שְׁהוֹלְכִים וְשֹׁטִים עַד שֶׁבָּאִים
לְהִתְחַבֵּר בְּאוֹתָהּ דְרָגָה, אֵז כְּתוּב לְוִיתָן זֶה יִצְרֶתָ לְשֹׁחַק בּוֹ. רַבִּי

כז כָּלֶם אֱלִיף יִשְׁבְּרוֹן לִתֵּת אֲכָלֶם בְּעֵתוֹ:
 כח תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻמוֹן תִּפְתַּח יָדָךְ יִשְׁבְּעוּן טוֹב:
 כט תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהַלּוֹן תִּסַּף רוּחָם יִגְוְעוּן וְאֵל עֲפָרֶם
 יִשׁוּבוּן: ל תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וְתַחֲדָשׁ פָּנַי אֲדַמָּה:

— זוהר תהלים —

יִצְחָק אָמַר, לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה יוֹתֵר, יֵשׁ זְנוּג אַחֵר שְׁשׁוּרָה בְּחִבִּיבוּת
 וְלֹא נִפְרָד לְעוֹלָמִים. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִי זֹכֵר לְאוֹתוֹ זְנוּג? אָמַר
 לוֹ, מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. דּוֹקֵא בְּעוֹלָם הַבָּא. אָמַר לוֹ,
 וְהָרִי מִכָּאֵן לְמִדְּנוֹ, שְׁכָתוֹב לוֹיִתֵּן זֶה יִצְרָתָ לְשִׁחָק בּוֹ, אָמַר לוֹ,
 וְהָרִי מִכָּאֵן לְמִדְּנוֹ, שְׁכָתוֹב לוֹיִתֵּן זֶה יִצְרָתָ לְשִׁחָק בּוֹ, מִשְׁמַע
 שְׁאָמַר זֶה, וְזֶה וְזֹאת הֵם יְדוּעִים. אָמַר רַבִּי אַבָּא, שְׁנֵיכֶם יָפָה
 אֲמַרְתֶּם, וְזֶה שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה דּוֹקֵא יָפָה, וְהַכֹּל עֲתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְהַתְעַנֵּג בָּהֶם לְצַדִּיקִים. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (ישעיה נח) אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
 ה'.

מִכָּאֵן שְׁאִין הַקֶּבֶ"ה עוֹשֶׂה רָעָה לְשׁוֹם אָדָם אֵלָּא כְּשִׁאיֵנו
 מְשַׁגִּיחַ בּוֹ - הוּא כָּלָה מֵאֱלִיוֹ שְׁכָתוֹב 'תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהַלּוֹן
 תִּסַּף רוּחָם יִגְוְעוּן'

תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהַלּוֹן וְגו' (קד, כט): [זוהר ח"א פ' וירא (דף קיח:)] רַבִּי
 יוֹחָנָן אָמַר, לֹא רָאִינוּ מִי שִׁפְרָשׁ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
 כְּדוּד הַמָּלֶךְ שְׁאָמַר (תהלים קד, כט) תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהַלּוֹן וְגו'.
 מִכָּאֵן שְׁאִין הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה רָעָה לְשׁוֹם אָדָם, אֵלָּא
 כְּשִׁאיֵנו מְשַׁגִּיחַ בּוֹ - הוּא כָּלָה מֵאֱלִיוֹ, שְׁכָתוֹב תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ
 יִבְהַלּוֹן תִּסַּף רוּחָם יִגְוְעוּן וְגו', וְאַחֵר כָּךְ (שם) תִּשְׁלַח רוּחְךָ

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

יִבְרָאוּן וְגו', וְאַחַר כֵּךְ (שם) יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׁיו. וְאִזִּי הַשְׁחֹק בְּעוֹלָם, שְׁכָתוֹב (שם קכו) אֲז יִמְלֹא שְׁחֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רָנָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְתֹאמַר שָׂרָה צָחֵק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים, לְשִׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ.

בְּשָׁעָה שְׁאֵדָם מֵת נִתְּנָה לוֹ רִשּׁוֹת לְרֹאוֹת וְרוֹאֶה אֲצִלוֹ קְרוֹבֵיו וְחִבְרֵיו מֵאוֹתוֹ הָעוֹלָם וְנוֹדַע לָהֶם

תִּסְפָּה רוּחָם יִגְוֹעוּן וְגו' (קד, כט): [זוהר ח"א פ' יחיי (דף ריח:)] אֲךָ כָּאן, בְּשָׁעָה שְׁדִין הָאָדָם יִתְעוֹרֵר, מִתְחִיל וְקוֹרֵא לוֹ, וְאִין מִי שְׂיֻדַּע בְּזֶה, פָּרַט לְאוֹתוֹ אִישׁ שְׁשׁוּכָב. שְׁשֻׁנֵּנוּ, בְּשָׁעָה שְׁהָאִישׁ שׁוּכָב וְהִדִּין שְׁרוּי עָלָיו לְהוֹצִיא מִהָעוֹלָם הַזֶּה, מִתּוֹסָפֶת בּוֹ רוּחַ עֲלִיוֹנָה מֶה שְׁלֹא הָיָה בְּיָמָיו, וְכִיּוֹן שְׁשׁוּרָה עָלָיו וְנִדְבָקֶת בּוֹ, רוֹאֶה מֶה שְׁלֹא זָכָה בְּיָמָיו, מִשּׁוֹם שְׁהִתּוֹסָפָה בּוֹ אוֹתָהּ הָרוּחַ. וְכִשְׁמִתּוֹסָפֶת בּוֹ וְרוֹאֶה, אֲז יוֹצֵא מִהָעוֹלָם הַזֶּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם) תִּסְפָּה רוּחָם יִגְוֹעוּן וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן. אֲז כָּתוֹב (שמות לג) כִּי לֹא יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי. בְּחַיֵּיהֶם לֹא זוֹכִים, בְּמִיתָתָם זוֹכִים. לְמַדְנוּ, בְּשָׁעָה שְׁאֵדָם מֵת, נִתְּנָה לוֹ רִשּׁוֹת לְרֹאוֹת, וְרוֹאֶה אֲצִלוֹ קְרוֹבֵיו וְחִבְרֵיו מֵאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְנוֹדַע לָהֶם, וְכֻלָּם חֲקוּקִים בְּדִמְיוֹתֵיהֶם כְּמוֹ שְׁהָיוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. אִם צָדִיק אוֹתוֹ הָאִישׁ, כָּלָם שְׁמַחִים לְפָנָיו וּמִקְדִּימִים לוֹ שְׁלוֹם. וְאִם אִינוֹ צָדִיק, לֹא נוֹדְעִים אֵלָיו. פָּרַט לְאוֹתָם הָרָשָׁעִים שְׁטוּרְדִים אוֹתָם בְּכָל יוֹם בְּגִיּהֵנָם, וְכֻלָּם עֲצוּבִים וּפּוֹתְחִים בְּוִי וּמְסִימִים בְּוִי, וּמְרִים עֵינָיו וְרוֹאֶה אוֹתָם כְּמוֹ גֵּץ שְׁעוֹלָה מִהָאֵשׁ. אֲךָ כֵּךְ הוּא

לא יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה
אין רוב
התהלה והתהלה

במעשיו:

— זוהר תהלים —

פִּוֹתָח וי. לְמִדְּנוּ, בְּשַׁעַה שְׂיוֹצֵאת נִשְׁמַת הָאָדָם, הוֹלְכִים כָּל קְרוֹבָיו וְחֻבְרָיו שְׂבָאוֹתוֹ עוֹלָם עִם נִשְׁמָתוֹ, וּמֵרָאִים לוֹ מְקוֹם הָעֵדוֹן וּמְקוֹם הָעֶנֶשׁ. אִם הוּא צָדִיק, רוֹאֶה אֶת מְקוֹמוֹ, וְעוֹלָה וְיוֹשֵׁב וּמִתְעַדֵּן בְּעֵדוֹן עֲלִיוֹן שֶׁל אוֹתוֹ עוֹלָם. וְאִם אֵינוֹ צָדִיק, נִשְׁאַרְתָּ אוֹתָהּ נִשְׁמָה בְּעוֹלָם הַזֶּה עַד שֶׁנִּטְמָן הַגּוֹף בְּקֶרֶקַע. בֵּינָן שֶׁנִּטְמָן, כַּמָּה שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים אוֹחֲזִים בּוֹ עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְדוֹמָ"ה, וּמִכְנִיסִים אוֹתוֹ בְּמִדְּוָר שֶׁלוֹ שֶׁל הַגִּיהֶנֶם.

בְּאוֹתוֹ זְמַן הַגְּאוּלָּה - אֲשֶׁרִי אוֹתָם שִׁישְׁאָרוּ בְּעוֹלָם וּמִי הֵם? בֹּא רֵאֵה לֹא יִשְׁאָרוּ בְּעוֹלָם רַק אוֹתָם מִהוֹלִים שֶׁקִּבְּלוּ אוֹת בְּרִית הַקְּדוֹשׁ

יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם (קד, לא): [זוהר ח"ב פ' בשלח (דף נ"ז):] בֹּא רֵאֵה, שִׁירָה זֹאת נֶאֱמְרָה עַל אוֹתוֹ זְמַן וְעַל הַזְּמַן שֶׁיָּבֵא לְעֵתִיד, בְּיָמִים שִׁיתְעוֹרֵר מֶלֶךְ הַמַּשִּׁיחַ, שֶׁכְּתוּב יְמִינָהּ ה' תִּרְעֵץ אוֹיֵב. לֹא כְּתַב רַעְצָתָ, אֲלֵא תִרְעֵץ. מֶה כְּתוּב בַּתְּחִלָּה? (אִיכָה ב) הַשִּׁיב אַחֲרֵי יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב. בְּאוֹתוֹ זְמַן הִיא תִרְעֵץ אוֹיֵב לְעֵתִיד לְבֹא. וְהַכֹּל כֵּךְ הוּא. תִּהְרֵס קִמְיָךְ - לֹא כְּתוּב הִרְסָתָּ, אֲלֵא תִהְרֵס. תִּשְׁלַח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כֶּקֶשׁ. הַכֹּל לְעֵתִיד לְבֹא. יְמִינָהּ ה' נֶאֱדָרִי בִכְח - בְּזִמְנָהּ הַזֶּה, בְּעוֹלָם הַזֶּה. יְמִינָהּ ה' תִּרְעֵץ אוֹיֵב - בְּזִמְנָהּ מֶלֶךְ הַמַּשִּׁיחַ. וּבִרְבִּי גֵאֲנָה תִהְרֵס קִמְיָךְ - לְבִיאַת גּוֹג

זוהר תהלים

ומגוג. תִּשְׁלַח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוּ כֶּקֶשׁ - לְתַחֲתֵית הַמַּתִּים, שְׁכָתוֹב
(דניאל יב) וְרָבִים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפֶר יִקִּיצוּ אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם
ואלה לחרפות ולדראון עולם.

בְּאוֹתוֹ זְמַן, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲשֶׁרִי אוֹתָם שִׁישְׁאָרוּ בְּעוֹלָם.
וּמִי הֵם? בֹּא רֵאֵה, לֹא יִשְׁאָרוּ בְּעוֹלָם רַק אוֹתָם
מִהוּלִים, שֶׁקִּבְּלוּ אוֹת בְּרִית הַקְּדוּשׁ, וְנִכְנְסוּ לְבְרִית הַקְּדוּשׁ
בְּאוֹתָם שְׁנֵי חֻלְקִים, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ, וְהוּא שׁוֹמֵר אֶת אוֹתוֹ
הַבְּרִית וְלֹא מִכְנִיסוֹ לְמָקוֹם שֶׁלֹּא צָרִיךְ. אֵלֶּה הֵם יִשְׁאָרוּ
וַיִּכְתְּבוּ לַחַיֵּי עוֹלָם. מִנֵּיִן לָנוּ? שִׁפְתוֹב (ישעיה ד) וְהִיָּה
הַנֶּשֶׁאֵר בְּצִיּוֹן וְהַנוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֹאמַר לוֹ כָּל הַפְּתוֹב
לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם. מִשְׁמַע הַנֶּשֶׁאֵר בְּצִיּוֹן וְהַנוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם,
שֶׁכָּל מִי שֶׁנִּמּוֹל, בְּשִׁטֵּי הַדְּרָגוֹת הִלְלוּ נִכְנָס. וְאִם שׁוֹמֵר
אוֹתוֹ בְּרִית כְּרֹאזִי וַיִּזְהַר בּוֹ, עָלָיו כְּתוֹב הַנֶּשֶׁאֵר בְּצִיּוֹן
וְהַנוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם. אֵלּוּ יִשְׁאָרוּ לְאוֹתוֹ זְמַן, וּבָהֶם עֲתִיד
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם וּלְשַׂמַּח בָּהֶם. עַל
אוֹתוֹ זְמַן כְּתוֹב, (תהלים קד) יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם יִשְׂמַח ה'

בְּרִיאַת הָאָדָם הָאָרֶץ הוֹצִיָּאָה אוֹתוֹ הַדָּבָר הַמְסַפֵּיק לָהּ לַעֲשׂוֹת
וְעַמּוּדָה, עַד שֶׁיִּתֵּן הַקֶּבֶ"ה הַפֶּחַ שִׁישׁ בִּידוֹ לָתֵת וּלְפִיכָךְ לֹא
נֶאֱמָר מִיָּד וַיְהִי בֶן

יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם (קד, לא): [זוהר חדש פ' בראשית (דף כ"א:)] **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וּרְבִי עֲקִיבָא הִיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר לוֹ רַבִּי**

— ❧ — זוהר תהלים ❧ —

עֲקִיבָא, רַבִּי, אָמַר לִי, זֶה שְׁכָתוֹב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
נַעֲשֶׂה אָדָם, לָמָּה לֹא נֵאמַר וַיְהִי כֵן מִיד, כְּשֶׁאֵר כָּל הַיָּמִים,
כְּשֶׁהָיָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר דָּבָר, מִיד נֵאמַר וַיְהִי כֵן,
וְכֵאֵן לֹא נֵאמַר, אֲלֵא לְאַחַר שֶׁאֵמַר נַעֲשֶׂה אָדָם, כְּתוֹב וַיְבָרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, הָיָה לוֹ לוֹמַר וַיְהִי כֵן! אָמַר לוֹ רַבִּי
עֲקִיבָא, וְכִי זֹאת הָיְתָה מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית וְלֹא יוֹתֵר? וַהֲרִי
כְּתוֹב (ש) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וְלֹא נֵאמַר
וַיְהִי כֵן, אֲלֵא וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ. וְכֵן (ש) יְהִי מְאֹרֶת
בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַאֲרִיר עַל הָאָרֶץ, הָיָה לוֹ לוֹמַר מִיד וַיְהִי כֵן,
וְכְּתוֹב וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֶת הַגְּדֹלִים? אֲלֵא, אָמַר
לָךְ, כָּל דָּבָר שֶׁלֹּא הָיָה בָּהֶם הַכֹּחַ הָאֲצוּל מִלְּמַעְלָה, נֵאמַר
מִיד וַיְהִי כֵן. שֶׁהָאָרֶץ הוֹצִיָּאָה אוֹתָם בְּתִשְׁלוּם כָּל פְּעֻלָּתָם,
וְלֹא הִצְרָכָה לְהַמְתִּין לַכֹּחַ הָעֲלִיוֹן לְהַשְׁלִים תִּשְׁלוּם אוֹתָהּ
הַפְּעֻלָּה.

אב בְּכָל דָּבָר וּדְבָר שֶׁהוֹצִיָּאָה הָאָרֶץ וְקִיּוּם תִּשְׁלוּם הַפְּעֻלָּה
לֹא הָיְתָה בָּהּ, הִצְרָכָה לְהַמְתִּין עַד שְׁיָבֵא הַכֹּחַ
מִלְּמַעְלָה, וַיַּעֲשֶׂה הַקִּיּוּם וּשְׁלֵמוֹת הַפְּעֻלָּה. וְכֵן בְּכֵאֵן בְּאָדָם,
הָאָרֶץ הוֹצִיָּאָה אוֹתוֹ הַדָּבָר הַמְּסַפִּיק לָהּ לַעֲשׂוֹת, וְעֵמְדָה עַד
שְׁיִתֵּן הַכֹּחַ שֶׁיֵּשׁ בִּידוֹ לָתֵת, וּלְפִיכֵךְ לֹא נֵאמַר מִיד וַיְהִי כֵן,
עַד שֶׁבֵּא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנָתַן בּוֹ הַכֹּחַ מִלְּמַעְלָה, וַעֲשֶׂה
הַקִּיּוּם. אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא, רַבִּי, מָה רָאָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁלֹּא עָשָׂה אֶת הָאָדָם אֲלֵא בְּשִׁשִּׁי? אָמַר לוֹ, שֶׁלֹּא יְהִי
פְתֻחוֹן פֶּה לְאָדָם לוֹמַר שֶׁהוּא סִיעַ בְּשׁוּם דָּבָר מִכָּל מָה

לב המביט לארץ ותדעך יגע בחרים ויעשנו: ^{לג אשירה}
 ליהוה ^{אתה יהוה} בחיי אומרה לאלהי ^{הקדוש בעל הברכות} בעודי:
 לד יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה ^{אתה יהוה}:
 לה יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי
 נפשי את יהוה ^{אתה יהוה} חלליה:

— ❦ — זוהר תהלים — ❦ —

שנברא. הלכו, עד שהיו הולכים, קם רבי אליעזר וגחן ראשו, ושם ידו על פיו ובכה. אמר לו רבי עקיבא, רבי, למה אתה בוכה? אמר לו, על זה ששאלת. המראה שראיתי, וקשה לי הדבר.

עקיבא, עקיבא, מי יזכה לארץ הגלות הזו שנמשכת?
 עקיבא, עקיבא, מי יזכה לארץ הגלות הזו שנמשכת? שהרי
 לא יעמד איש שעתיד להגיע לענני השמים עד
 היום הששי, שהוא בשש אלף שנים, ולא בהשלמתו, רק
 בכח התשובה, שהרי שלטון האדם ההוא אינו אלא בששי.
 ובשביעי תשאר שמטה בעולם, חרוב. ובשמיני יתחדש
 העולם כמו מקדם, ויהיה מה שיהיה. על זה (ישעיה ד) והיה
 הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו, ובשבילם
 נאמר (תהלים קד) יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו.

הקב"ה האריך להם כל אותו הזמן שאותם צדיקים - ירד
 ומתושלח וחנוך קמים בעולם בינו שהסתלקו מהעולם אז
 הוריד הקב"ה דין עליהם ונאבדו

יתמו חטאים מן הארץ (קד, לה): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף נו:)]

— זוהר תהלים —

בימי אָנוּשׁ אָפְלוּ תִינוּקוֹת שֶׁל אוֹתוֹ [הַיּוֹם] הַדּוֹר הָיוּ מְשֻׁגִּיחִים בְּחֻמּוֹת עֲלִינוֹת וְהָיוּ מְסַתְּכָלִים בָּהֶם. אָמַר רַבִּי יִיסָא, אִם כֵּךְ, טַפָּשִׁים הָיוּ שֶׁלֹּא הָיוּ יוֹדְעִים שְׁעֵתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהֵבִיא עֲלֵיהֶם מִי מִבּוֹל וְיָמוּתוּ בָהֶם? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, יָדוּעַ הָיוּ יוֹדְעִים, אֲבָל אֲחֲזוּ טַפְשׁוֹת בָּלָבָם. שֶׁהֵם הָיוּ יוֹדְעִים אוֹתוֹ מִלֵּאָךְ הַמִּמְנָה עַל אֵשׁ וְאוֹתוֹ הַמִּמְנָה עַל הַמַּיִם, וְהָיוּ יוֹדְעִים לַעֲצֹר אוֹתָם שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת דִּין עֲלֵיהֶם. וְהֵם לֹא הָיוּ יוֹדְעִים שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלֵט עַל הָאָרֶץ וּמִמֶּנּוּ יָבֹא דִין עַל הָעוֹלָם? אֵלֹא הָיוּ רוֹאִים שֶׁהָעוֹלָם הִפְקֵד בְּיַדִּי אוֹתָם מִמַּנִּים, וּבָהֶם כָּל דְּבָרֵי הָעוֹלָם, וְלִכְן לֹא הָיוּ מְסַתְּכָלִים בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא מְשֻׁגִּיחִים בְּמַעֲשָׂיו עַד שֶׁהָאָרֶץ נִשְׁחָתָה. וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְכַרִּיזָה בְּכָל יוֹם וְאוֹמֶרֶת: יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם. וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָאָרִיךְ לָהֶם כָּל אוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁאוֹתָם צְדִיקִים, יָרֵד וּמִתּוֹשֵׁלַח וְחֲנוּךְ, קִיָּמִים בָּעוֹלָם. כִּיּוֹן שֶׁהִסְתַּלְקוּ מִהָעוֹלָם, אָז הוֹרִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דִּין עֲלֵיהֶם וְנִאֲבָדוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ז) וַיִּמָּחוּ מִן הָאָרֶץ.

אֵין לָךְ דּוֹר שֶׁאֵין בּוֹ מֵאוֹתוֹ זָרַע רַע שֶׁל גְּמֻלָּה וְהַקִּבְ"ה עוֹרֵךְ בָּהֶם קָרָב

יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ (קד, לה): [זוהר ח"ב פ' המן (דף ט"ז)] שְׁנִינּוּ, וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ. וַיִּקְרָא שְׁמוֹ ה' נָסִי, ה' נָסִי מִמֶּשׁ. לָמָּה? מִשּׁוֹם שֶׁעֲמָלָק לָקַח כָּל אוֹתָם מִהוֹלִים שֶׁלֹּא נִפְרָעוּ, וּמֵל אוֹתָם וְזָרַק אוֹתָם לַמַּעֲלָה, וְאָמַר: טַל מֵה שְׂרָצִית

זוהר תהלים

בו. באותה שעה מה כתוב? ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר. מדר דר חסרים, מהדירים של מעלה ומהדירים של מטה. אמר רבי יהודה, בכל דור ודור, בכל הדורות שבאים לעולם, אין לך דור שאין בו מאותו זרע רע, ויהקדוש ברוך הוא עורך בהם קרב. רבי יצחק אמר (מהדיוור שלמטה לדיוור שלמעלה), ועליהם כתוב (תהלים קד) יתמו חטאים מן הארץ וגו'. מן הארץ - בעולם הזה ובעולם הבא. באותו זמן כתוב, ברכי נפשי את ה' הללויה.

כָּל מִי שֶׁלֹא זֹכֶה בַּתּוֹרָה לֹא זֹכֶה לֵא בְרוּחַ וְלֹא בְנִשְׁמָה
וְיִהְיֶה דְבָקוֹת שְׁלֵהֶם בְּאוֹתוֹ הַצַּד שֶׁל הַמִּינִים הָרָעִים וְלִזֶּה אֵין
חֵלֶק בַּמִּלֵּךְ הַקָּדוֹשׁ

וַתֵּמוּוּ הַחֲטָאִים מִן הָאָרֶץ (קד, לה): [וזהר ח"ג פ' ויקרא (דף כ"ה):] אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעָלֵי הַנִּשְׁמָה, בְּעָלֵי הַתּוֹרָה, בְּנֵי עֲבוֹדָתוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ. אוֹי לְאוֹתָם הָרָשָׁעִים שְׂאִין זֻכִּים לַהֲדַבֵּק בְּרַבּוֹנָם וְלֹא זֻכִּים בַּתּוֹרָה, שֶׁפֶל מִי שֶׁלֹא זֻכָּה בַּתּוֹרָה, לֹא זֻכָּה לֹא בְרוּחַ וְלֹא בְנִשְׁמָה, וְהַהֲדַבְקוֹת שֶׁלֹהֶם בְּאוֹתוֹ הַצַּד שֶׁל הַמֵּינִים הָרָעִים. וְלִזֶּה אֵין חֵלֶק בַּמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, אֵין לוֹ חֵלֶק שֶׁל קִדְשָׁה. אוֹי לוֹ כְּשֵׁיִצָּא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא הוּא מְכַר לְאוֹתָם הַמֵּינִים הָרָעִים, בְּעָלֵי הַחֲצִפָּה, עֲזִים כְּמוֹ כָּלֵב, שְׁלִיחֵי אֵשׁ הַגִּיהֵנִם, שְׂאִין מִרְחָמִים עֲלֵיהֶם. בֹּא וּרְאֵה מָה בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים עֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה. יִשְׂרָאֵל, אֵף עַל גֵּב שֶׁלֹא זֻכָּה אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶלָּא בְּנִפְשׁ, דִּרְגָּה עֲלִיוֹנָה עֹמֶדֶת עֲלָיו, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְקַנּוֹת רוּחַ וְאִם הוּא רוֹצֵה לְקַנּוֹת נִשְׁמָה,

תהלים ספר רביעי | כא לחודש | מזמור קד

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

נמצא בו פתח לאותם שאינם בני האמונה. אמר לו, ודאי כך זה, ויש בו לדעת ולהסתכל. בין כך ראו אדם שהיה בא, ובקש מהם מים, שהיה צמא ועיף מחזק השמש. אמרו לו, מי אתה? אמר להם? יהודי אני, ואני עיף וצמא. אמרו, עסקת בתורה? אמר להם, עד שאני אתכם בדברים, אעלה להר הזה, ושם אקח מים ואשתה. הוציא רבי ייסא כלי אחד מלא מים ונתן לו. אחר ששתה, אמר, נעלה אתך למים. עלה להר, ונמצאו חוט מים דקים, ומלאו כלי אחד. ישבו. אמר להם אותו האדם, כעת תשאלו, שהרי אני השתדלתי בתורה על ידי בני אחד, שאני הכנסתיו לבית רב ובגללו הרוחת בתורה. אמר רבי חזקיה, אם על ידי בנך - טוב הוא. אבל הדבר שאנו בו, אני רואה שלמקום אחר רוצה לעלות. אמר אותו האדם, אמר דברך, שלפעמים בתרמיל העני תמצא מרגלית.

אמר לו פסוק זה שאמר שלמה. סח לו. אמר לו, וכי (כמו) **במה אתם נפרדים משאר בני אדם שלא יודעים? אמרו לו, ובמה? אמר להם, על זה אמר שלמה פסוק זה, ולא אמר זה מעצמו כשאר אותם דברים, אלא חזר על אותם דברים של טפשי העולם שאומרים כך. ומה אומרים? כי מקרה [בני] האדם ומקרה הבהמה וגו'. טפשים שלא יודעים ולא מסתכלים בחכמה, אומרים שהעולם הזה הולך במקרה, והקדוש ברוך הוא לא משגיח עליהם, אלא מקרה [בני] האדם ומקרה הבהמה**

— זוהר תהלים —

ומקרה אחד וגו'. וכששלמה הסתכל בטפשים הללו שאומרים את זה, קרא להם בהמה, שהם עושים עצמם בהמה ממש משום שאומרים דברים אלו. ומנין לנו? הפסוק שעליו מוכיח, שכתוב (קהלת ג) אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה להם. אמרתי אני בלבי, וחשבתי בזה להסתכל על מה? על דברת בני האדם, על אותו דבר טפשות שהם אומרים לברם האלהים לבדם, ולא יתחברו יחד עם בני אדם אחרים שיש להם אמונה, ולראות שהם בהמה המה להם.

ולראות בהם אותם בני אמונה שהם בהמה ממש, ודעתם כבהמה. המה להם - בלבדם, ולא להכניס את בני האמונה בדעת וטפשות זו, ועל כך המה להם, ולא לאחרים. ומה דעתם? כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד לכלם וגו'. תפח רוחם של אותן בהמות, אותם טפשים או מחסרי אמונה. אוי להם! אוי לנפשם! טוב להם שלא יבואו לעולם! ומה השיבם שלמה על זה? הפסוק אחריו, ואמר, ומי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ. מי יודע באותם טפשים שלא יודעים בכבוד המלך העליון ולא מסתכלים בתורה, רוח בני האדם העלה היא למעלה, למקום עליון, למקום נכבד, למקום קדוש, להזון מאור עליון, מאור המלך הקדוש, להיות צרור בצרור החיים, ונמצא לפני המלך הקדוש עולה תמימה, וזוהי העלה היא למעלה.

זוהר תהלים

וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הַיֵּרֶדֶת הִיא לַמָּטָה לְאָרֶץ, וְלֹא לְאוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁהִיא
כָּל אָדָם, שִׁכְתוֹב בּוֹ (בראשית ט) בְּצֵלָם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם,
וְכָתוּב (משלי כ) נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם. אֵיךְ אוֹמְרִים אוֹתָם טַפְשִׁים
שְׂאִינָם מִבְּנֵי הָאָמוּנָה, וְרוּחַ אֶחָד לְכָל (קהלת ג) תִּפְחַ רוּחָם!
עֲלֵיהֶם כָּתוּב (תהלים לה) יִהְיֶה כָמוֹן לִפְנֵי רוּחַ וּמִלֶּאךָ ה' דּוּחָה.
אֵלֶּה יִשְׁאַרוּ בִּגְיָהֶנָּם לְאוֹתָן דְּרָגוֹת תַּחְתּוֹנוֹת, וְלֹא יַעֲלוּ לְדוּרֵי
דְּרוֹרוֹת. עֲלֵיהֶם כָּתוּב (שם קד) יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד
אֵינָם בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת ה' הַלְלוּיָהּ. בָּאוּ רַבִּי חֲזַקְיָה וְרַבִּי יִיסָא
וַיִּנְשְׁקוּ רֹאשׁוֹ. אָמְרוּ, וּמָה כָּל זֶה הָיָה אֵתָךְ וְלֹא יִדְעֵנוּ? אֲשֶׁרִי
הַשְׁעָה הַזֹּאת שֶׁפָּגְשָׁנוּ אוֹתָךְ.

מִי שֶׁשׁוּפָּךְ זֶרַע בְּרִיקָנוֹת, לֹא יִהְיֶה לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא

עוד אָמר, וְכִי עַל זֶה בִּלְבַד תָּמָה שְׁלֵמָה, וְהָרִי בְּמָקוֹם אַחֵר
אָמר כִּמוֹ זֶה? פָּתַח וְאָמַר, (קהלת ט) זֶה רָע בְּכָל אֲשֶׁר
נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. זֶה רָע וְדָאִי. מַהוּ זֶה רָע? זֶהוּ מִי שֶׁשׁוֹפֵךְ
זֶרַע בְּרִיקָנוֹת וּמַחְבֵּל דְּרָכָיו, מִשּׁוּם שֶׁזֶּה אֵין מְדוּרוֹ בְּקִדּוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק לַעֲוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב (תהלים
ה) כִּי לֹא אֵל חִפְץ רָשָׁע אַתָּה לֹא יִגְרֹךְ רָע. עַל זֶה אָמַר, זֶה רָע,
שֶׁלֹא יִהְיֶה לוֹ מְדוּר לְמַעַלָּה. כִּי מְקַרָּה אַחַד לְכָל וְגַם לֵב בְּנֵי
הָאָדָם מְלֹא רָע (משום זֶה) וְהוֹלִלּוֹת בְּלִבָּבָם בְּחַיֵּיהֶם (קהלת ט).
שְׁטוֹת תְּקוּעָה בְּלִבָּם, וְהֵם מַחְסְרֵי אֲמוּנָה, וְאֵין לָהֶם חֵלֶק
בְּקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְאוֹתָם בְּנֵי אֲמוּנָה, לֹא בַּעֲוֹלָם הַזֶּה וְלֹא
בַּעֲוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב (שם) וְאַחֲרָיו אֵל הַמֵּתִים.

— זוהר תהלים —

הַחֲבֵרִים הוּא, וְשִׁלְחוּהוּ הַחֲבֵרִים מִכָּכָל לְדַעַת דְּבָרִים מִרְבִּי
שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְשָׂאֵר הַחֲבֵרִים. אָמַר רַבִּי יִיסָא, וְדָאִי זֶהוּ רַבִּי
חֲגִי, שְׁכָל יָמָיו לֹא רָצָה לְהִרְאוֹת עֲצָמוֹ בְּמָה שִׁידַע, וְעַל זֶה אָמַר
לְנוּ שְׁהֵרִי בְּנוֹ זָכָה לוֹ בַּתּוֹרָה, מְשׁוּם שֶׁאָמַר הַפְּסוּק, (שם) רָאִיתָ
אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו תִּקְנָה לְכֶסֶל מִמֶּנּוּ. וְדָאִי שְׁלִיחַ נֶאֱמָן הוּא,
(ואשריו הוא שליח נאמן) וְאֲשָׁרִיו מִי שֶׁשָּׁלַח דְּבָרָיו בְּיָדֵי שְׁלִיחַ נֶאֱמָן.

קָה א חודו ליהוה ^{אֱלֹהֵינוּ} קראו בשמו חודיעו
 בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו שיחו
 בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יהוה ^{אֱלֹהֵינוּ}: ד דרשו יהוה ^{אֱלֹהֵינוּ} ועזו
 בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה
 מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחיריו: ז הוא יהוה ^{אֱלֹהֵינוּ} אלהינו ^{הַתְּהִלָּה הַזֶּה} בכל הארץ
 משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה דור:
 ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישראל: י ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לך
 אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי
 מספר כמעט זגרים בה: יג ויתחלבו מגוי אל גוי
 מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם
 ויזכח עליהם מלכים: טו אל הגעו במשיחי ולנביאי
 אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם
 שבר: יז שלח לפניהם איש לעבד נמבר יוסף:

———— ❦ שימוש תהלים ❦ ————

לקדחת רביעית

חודו לה' קראו בשמו (קה, א): [שימוש תהלים לפרק קה] טוב לאמרו
 לקדחת רביעית.

יח עֲנֵנו בִּכְבֹּל רַגְלֵנוּ בִּרְגֵל בָּאָה נַפְשֵׁנוּ:

— זוהר תהלים —

יְשֻׁמַּח אֲבִיךָ וְאִמְךָ וְתַגֵּל יוֹלְדֶתְךָ

עֲנֵנו בִּכְבֹּל רַגְלֵנוּ (קה, יח): [זוהר ויקרא פ'שט מצורע (דף נה.)] וְכֹא רֵאָה, בְּיוֹסֵף פְּתוּב, (שם קה) עֲנֵנו בִּכְבֹּל רַגְלֵנוּ וְגו'. עַד מָתִי עֲנֵנו בִּכְבֹּל רַגְלֵנוּ? עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ אִמְרַת ה' צִרְפָּתָהּ. עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ שֶׁל מִי? אֲלֹא עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ (של יוסף, ונבחן) אוֹתוֹ דְּבוּר. זֶהוּ שְׁפָתוֹב אִמְרַת ה' צִרְפָּתָהּ. וְאֵז – שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהּ. בִּינָתִים הָיָה בֹּא הַבֶּקֶר.

בְּלִילָה לִוְמָדִים תּוֹרָה וּבִבְקָר מִתְקַשְּׂרִים בַּה' וְהַשְׁכִּינָה
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, פְּתוּב (שמואל א כה) וְהִיטָה נֶפֶשׁ אֲדֹנִי
צָרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים. נֶפֶשׁ אֲדֹנִי, סָתָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(תהלים כד) אֲשֶׁר לֹא נִשָּׂא לְשׂוֹא נֶפֶשׁ. הֵרִי הַזְּמַן בִּבְקָר לְקֶשֶׁר
אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וּלְחַבְרָה לְבַעֲלָהּ. אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים
שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה בְּלִילָה וּבָאִים לְהִתְקַשֵּׁר עִם הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְעַם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, עָלֵיהֶם פְּתוּב (משלי כג) יְשֻׁמַּח
אֲבִיךָ וְאִמְךָ וְתַגֵּל יוֹלְדֶתְךָ.

כל מילה של תפלה נבחנת

עֲנֵנו בִּכְבֹּל רַגְלֵנוּ וְגו' (קה, יח): [זוהר חלק ג', מצורע (דף נה.) זוהר
תורה] אָמַר רַבִּי חֲזַקִּיָּה, כִּךְ לְמַדְנֵנו, כָּל דְּבוּר וּדְבוּר שֶׁל
תְּפִלָּה שְׁמוּצִיא אָדָם מִפִּיּוֹ, עוֹלָה לְמַעְלָה, וּבֹקֵעַ רְקִיעִים,
וְנִכְנָסֶת לְמִקּוֹם שְׁנִכְנָסֶת, וְשֵׁם נִבְחַנְתָּ תְּפִלָּה הִיא, אִם הִיא

יֵשׁ עַד עַתָּה בֹּא דְבַרְוּ אִמְרַת יְהוָה: ^{אִתְּנָהּ לָהֶם} צִרְפְּתָהּ:
 ב' שֶׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ מִשְׁלַ עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כֹּא שְׁמוֹ

— זוהר תהלים —

תפלה כשרה, מכניסין אותה לפני המלך הקדוש, לעשות רצונה, ואם לא, דוחים אותה החוצה, ונתעורר בתפלה זו רוח אחר.

כשנתקבלה תפלת יוסף הוציאו אותו מבית האסורים

עַד עַתָּה בֹּא דְבַרְוּ וְגו' (קה, יט): [זוהר חלק ג', מצורע (דף נה).
 זוהר תורה] ובוא וראה, כתוב בו ביוסף, "עֲנֵנוּ בְּכָפֶל רְגְלוֹ וְגו'", עד מתי "עֲנֵנוּ בְּכָפֶל רְגְלוֹ", "עַד עַתָּה בֹּא דְבַרְוּ אִמְרַת ה' צִרְפְּתָהּ", עד עת בא דברו של מי, אלא עד עת בא דברו של יוסף למעלה, ונבחנה תפלתו, זהו שכתוב: "אִמְרַת ה' צִרְפְּתָהּ", ואז "שֶׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ מִשְׁלַ עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ".

ה' שלח את השכינה שתתיר את יוסף מבית האסורים

שֶׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ וְגו' (קה, כ): [זוהר חלק א' פרשת מקץ (דף קצה). זוהר
 תורה] אמר רבי שמעון, כתיב "ה' מִתִּיר אֲסוּרִים" (תהלים
 קמו, ז), וכאן כתיב: "שֶׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ", ומהו "מִשְׁלַ עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ" קמ"ד? אלא "שֶׁלַח מֶלֶךְ" זה הקדוש ברוך הוא, "מִשְׁלַ עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ" קמ"ד?

זיו הזוהר

קמ"ד. ה' מתיר אסורים, משמע הוא בעצמו, וכאן משמע על ידי שליח, ועוד מושל עמים ויפתחהו כפל לשון במלות שונות למה, ומתרץ שהכל מוסב על הקדוש ברוך הוא, הוא שלח את המלאך הגואל הידוע, שעליו נאמר אשר שמי בקרבו, לפיכך הרי זה כאילו הקדוש ברוך הוא בעצמו היה מתיר אסירתו.

אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמֹשֶׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ: כִּי לְאִמֵּר שָׂרִיו בְּנַפְשׁוֹ
וַיִּקְנֶינִי יְחִבָּם: כִּי וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ
חָם: כִּי וַיַּפֵּר אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצָּרָיו: כִּי הִפְךָ

— ❧ — זוהר תהלים ❧ —

עַמִּים" זה הקדוש ברוך הוא, "שֶׁלַח מֶלֶךְ", מלך עליון שלח
ויתירהו, ומי הוא ששלח אותו, זה מלאך הגואל, שהוא מושל
עמים, שהוא מושל על התחתונים, והכל מעם הקדוש ברוך
הוא הוא.

ה' התיר אותו מהכלא

שֶׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירֵהוּ וְגו' (קה, כ): [בְּרֵאשִׁית פְּרָשֶׁת מִקְץ (דף קצד ע"ב)]
בֹּא רֵאֵה מָה כָּתוּב? שֶׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירֵהוּ מֹשֶׁל עַמִּים
וַיַּפְתָּחֵהוּ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, כָּתוּב (תהלים קמו) ה' מִתִּיר
אֲסוּרִים וְגו', וְכָאֵן כָּתוּב שֶׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירֵהוּ, לָמָּה מֹשֶׁל
עַמִּים וַיַּפְתָּחֵהוּ? אֵלָּא שֶׁלַח מֶלֶךְ - זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
מֹשֶׁל עַמִּים - זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁלַח מֶלֶךְ - הַמֶּלֶךְ
הַעֲלִיּוֹן שֶׁלַח וַיִּתִּירֵהוּ. וְיָמִי הוּא שֶׁשֶׁלַח לוֹ? זֶה הַמֶּלֶךְ
הַגּוֹאֵל, שֶׁהוּא מֹשֶׁל עַמִּים, שֶׁהוּא מֹשֶׁל עַל הַתַּחְתּוֹנִים,
וְהַכֹּל הוּא מִן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מִגִּלְגָל גִּלְגּוּלִים בְּעוֹלָם

וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים וְגו' (קה, כג): [בְּרֵאשִׁית פְּרָשֶׁת מִקְץ (דף קצד
ע"ב)] רַבִּי אֱלֵעָזָר פָּתַח, (תהלים קה, כג) וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל
מִצָּרִים וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם. בֹּא רֵאֵה שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

לָבָם לְשָׁנָא עֲמֹו לְהַתְנַבֵּל בְּעִבְדֵּיו: כו שְׁלַח מֹשֶׁה
עֲבָדוֹ אַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: כז שָׁמֹו בָּם דְּבָרֵי אֲתוּתָיו
וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא מָרוּ
אֶת (דבריו) דְּבָרוֹ: כט הִפֵּךְ אֶת מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמָת אֶת

— זוהר תהלים —

מַגְלָגֵל גְּלָגוּלִים בְּעוֹלָם, וּמִקְּיָם נְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת כְּדֵי לְקַיֵּם
שְׁבוּעָה וּגְזֵרָה שֶׁהוּא גּוֹזֵר.

אַהֲבַת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאֲבוֹת

שְׁהָרִי שְׁנִינוּ, אִם לֹא שֶׁחֲבִיבוֹת וְאַהֲבָה שָׁאֵב הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת הָאֲבוֹת, הִיָּה רְאוּי לְהוֹרִיד אֶת יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם
בְּכַבָּלִים שֶׁל בְּרוֹזֵל. וּבְאַהֲבָתוֹ אוֹתָם הִמְלִיךְ לְיוֹסֵף בְּנוֹ, וַעֲשֵׂה
אוֹתוֹ מֶלֶךְ שְׁשׁוּלֵט עַל כָּל הָאֶרֶץ, וַיְרַדּוּ כָּל הַשְּׂבָטִים בְּכָבוֹד,
וַיַּעֲקֹב כְּמֶלֶךְ.

ה' הִשְׁלִיט אֶת יוֹסֵף עַל מִצְרַיִם

וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וּגְו' (קה, כג): בֹּא רְאֵה מָה כָּתוּב? (שם)
וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם. כִּינּוּן שְׁכָתוּב
וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, לֹא יִדְעֵנוּ שֶׁיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם? לָמָּה
צָרִיךְ אֶת זֶה? אֵלָּא, וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם - זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם - זֶה יַעֲקֹב. שְׁהָרִי בְּשָׂבִיל יַעֲקֹב
וּבְנָיו בָּאָה הַשְּׂכִינָה לְמִצְרַיִם, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גִלְגַּל
גְּלָגוּלִים וְהוֹרִיד אֶת יוֹסֵף בְּרָאשׁוֹנָה, שְׁבֻזְכוֹתוֹ הַתְּקִימָה
הַבְּרִית עִמּוֹ, וְהִשְׁלִיט אוֹתוֹ עַל כָּל הָאֶרֶץ.

וַהֲתָם: ל שְׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֻדָּעִים בְּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם:
 לֹא אָמַר וַיָּבֹא עָרֵב בָּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: לֹב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם
 בָּרָד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לֹב וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֱנָתָם
 וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לֹד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה וַיִּלֶּק וַאֲיוֹן
 מִסָּפָר: לֹה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי
 אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל בָּבוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם:
 לו וַיִּצְיֵאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיוֹן בִּשְׂבָטָיו בּוֹשֵׁל: לז שָׁמַח
 מִצָּרִים בְּצִאתָם בִּי נָפַל פִּתְחֵם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֵנָן

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

הקדוש ברוך הוא מקים גזרותיו

וַיִּצְיֵאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וּגו' (קה, לו): [בְּרֵאשִׁית פְּרֻשֶׁת מִקֵּץ (דף קצו ע"א)]
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל מֵה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה,
 הַכֹּל הוּא לְגַלְגַּל גְּלוּלִים, מְשׁוּם שֶׁרָצָה לְקַיֵּם הַגְּזֵרָה. בֹּא רֵאָה,
 כְּשֶׁבָרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הֵבִיא כָּל מֵה שֶׁצָּרִיךְ
 הָעוֹלָם בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחֵר כֵּךְ הֵבִיא אֶת הָאָדָם לְעוֹלָם וּמָצָא
 מְזוֹן. [בֹּא רֵאָה] כִּמוֹ כֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לְאַבְרָהָם, (בְּרֵאשִׁית
 טו) יָדַע תִּדְעַ כִּי גֵר יִהְיֶה זִרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וּגו', וְאַחֲרֵי כֵן
 יֵצְאוּ בְּרִכְשׁ גָּדוֹל. כְּשֶׁבָא יוֹסֵף לְאֶרֶץ מִצְרַיִם, לֹא מָצָא בָּהּ
 רְכוּשׁ גָּדוֹל. גְּלוּל גְּלוּלִים, וְהֵבִיא רָעַב עַל הָעוֹלָם, וְכָל הָעוֹלָם
 הָיוּ מִבִּיאיִם כֶּסֶף וְזָהָב לְמִצְרַיִם, וְהִתְמַלְּאָה כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם
 כֶּסֶף וְזָהָב. לְאַחֵר שֶׁהַכֹּל נִתְקַן רְכוּשׁ גָּדוֹל, הֵבִיא אֶת יַעֲקֹב
 לְמִצְרַיִם.

⚡ ————— ⚡ זוהר תהלים ⚡ ————— ⚡

מקדים רפואה למכה

שֶׁכֶּךָ יִרְכִּי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא – בְּרֵאשׁוֹנָה בּוֹרָא [מקדים]
רְפוּאָה, וְאַחֵר כֶּךָ מִכָּה. כֶּךָ בְּרֵאשׁוֹנָה הִתְקִין רְכוּשׁ
גָּדוֹל, וְאַחֵר כֶּךָ הִבִּיא אוֹתָם לְגָלוּת, וְעַל כֵּן גִּלְגַּל גִּלְגּוּלִים
וְהִבִּיא רָעַב עַל [כָּל] הָעוֹלָם, כְּדִי שִׁיְהִיו מְבִיאִים כֶּסֶף וְזָהָב כָּל
הָעוֹלָם לְמִצְרַיִם.

עַל יְדֵי יוֹסֵף הַצַּדִּיק נִשְׁפַּע עֲשִׁירוֹת לְיִשְׂרָאֵל

בֹּא רְאֵה, מִשּׁוּם יוֹסֵף שֶׁהוּא צַדִּיק, הוּא גָרַם עֲשׂוֹר שֶׁל כֶּסֶף
וְזָהָב שִׁיטְלוּ יִשְׂרָאֵל, כִּכְתוּב (תהלים קה, לד) וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף
וְזָהָב וַאֲיֵן בְּשִׁבְטֵי כּוֹשֵׁל. וּמִיָּדוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק זֶה בֹּא לְיִשְׂרָאֵל,
וְהַכֹּל לְזָכוֹת אוֹתָם לָעוֹלָם הַבֹּא.

בזכות האהבה שאהב ה' את האבות ירד יעקב למצרים כמלך
וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וגו' (קה, כג) : [זוהר ח"א, (מקץ קצד): זוהר תורה]
אמר רבי אלעזר, בוא וראה, שהקדוש ברוך הוא מסבב
סבות בעולם, לקיים השבועה והגזרה שהיה גוזר, שהרי
למדנו, אלמלי החביבות והאהבה שאהב הקדוש ברוך הוא
להאבות, היה ראוי יעקב לרדת למצרים בשלשלאות של
ברזל, ובאהבתו אותם השליט ליוסף בנו, ועשה אותו למלך
המושל על כל הארץ, וירדו כל השבטים בכבוד, ויעקב כמלך.

השכינה באה למצרים וגם יעקב ובניו

בוא וראה מה כתוב: "וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ

לְמַסָּךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ' שָׁאֵל וַיָּבֹא שְׁלֹו וְלֶחֶם
שְׁמַיִם יִשְׁפִּיעַם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הָלְכוּ בְּצִיּוֹת
נָהָר: מב בִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִנְיָנוֹ אֶת אֲבֹתָהֶם עֲבָדָיו:
מג וַיִּזְצֹא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם

— זוהר תהלים —

חֶם", כיון שכתוב: "וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם" האם לא ידענו
שיעקב גר בארץ חם, ולמה הצריך לומר זה, אלא "וַיָּבֹא
יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם", זה הקדוש ברוך הוא (ב), "וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ
חֶם", זה יעקב, שהרי בשביל יעקב ובניו באה השכינה
למצרים, והקדוש ברוך הוא היה מסבב סבות, והוריד
ליוסף בראשונה, שבזכותו נתקיים עמו הברית, והשליטו
על כל הארץ.

הלא היה מלכנו עוד לפני ארץ מצרים?

וַיִּזְצֹא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת בְּחִירָיו" (קה, מג): [זוהר חלק ג' רע"א
מהימנא קדושים (דף ט"ז): זוהר תורה] פתח רבי אלעזר ואמר,
"וְאֵנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֱלֹהִים זִוְלָתִי לֹא תִדְעַ"
(הושע יג, ד), לא כתוב אשר הוצאתיך מארץ מצרים, אלא
"וְאֵנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם", וכי מארץ מצרים היה להם
למלך ולא מקודם לזה, והלא כתוב: ויאמר יעקב אל בניו
"הֲסֵרוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֹּכַח אֲשֶׁר בְּתֹכְכֶם" (בראשית לה, ב), ונאמר:
"וַיִּקְרָא וַיִּנְעֹלָה בֵּית אֵל" (שם, ג'), וכתוב כאן: "מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם"? (ב) זה יובן מהברייתא דרבי עקיבא שיש חיה אחת

— ❧ — זוהר תהלים ❧ —

נושאת הכסא עומדת באמצע הרקיע וישראל שמה וחקוק על מצחה ישראל שאומרת בקול רם ברכו וכו'.

במצרים נודע כבודו של הקדוש ברוך הוא
אלא מן היום שהיו ישראל בעולם, לא הכירו כבודו של
הקדוש ברוך הוא מלבד בארץ מצרים, שהיו בעבודה
קשה, ויצעקו אל הקדוש ברוך הוא, ולא שינו ממנהגים
שלהם, שם נזדקקו אבותינו, כזהב בתוך הכור.

ישראל הלכו אחר האמונה הפשוטה שקיבלו מאבותיהם
ועוד שהיו רואים בכל יום כמה כשפים כמה מינים רעים,
להטעות לאנשים, ולא סרו מדרכם לימין ולשמאל,
ואף על פי שלא היו יודעים כל כך בכבודו של הקדוש ברוך
הוא, אלא שהלכו אחר מנהגי אבותם.

באותות ומופתים שבמצרים והים, אמונתם נתחזקה ביותר
ואחר כך ראו כמה נסים וכמה גבורות, ולקחם הקדוש ברוך
הוא לעבודתו, ולפי שכלם ראו כמה נסים ואותות
וגבורות בעיניהם, אמר "וְאֶנֶכִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם", כי
שם היה בהתגלות הכבוד שלו, ונגלה אליהם על הים, וראו
זיו כבוד העליון פנים בפנים.

אני שעשיתי המופתים אני נתתי לכם התורה
ולפיכך אל תאמרו שאלהים אחר הוא שדיבר עמנו, אלא
אני הוא אשר ראיתם בארץ מצרים, אני הוא

אַרְצוֹת גּוֹיִם וְעַמִּל לְאַמִּים יִירָשׁוּ: מִה בְּעֶבֶר וְיִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

— ❧ — זוהר תהלים ❧ —

שהרגתי שונאיכם בארץ מצרים, אני הוא שעשיתי כל אותן
עשר מכות בארץ מצרים, ובעבור זה "וְאֵלֶּהִם זִוְלָתִי לֹא
תִדְעַ" (הושע יג, ד), אל תאמר שיש אחר אלא אני הוא הכל.

כב לחודש

קָדְשׁ אֵל תְּלַלְוִיהָ חֲזָרוּ לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ: בִּמְיֻלָּל גְּבוּרוֹת יְהוָה יִשְׁמִיעַ כָּל
תְּהִלָּתוֹ:

שימוש תהלים

לקדחת שלישית

מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת (קו, ב): [שימוש תהלים לפרק קו] טוב לקדחת שלישית ושם שלו ו"ה.

זוהר תהלים

מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת ה' וגו' (קו, ב): [זוהר ח"א פ' תולדות (דף קלד:)]: וְאֵלָה תוֹלְדֵת יִצְחָק וגו'. פָּתַח רַבִּי חֲזִיָּא וְאָמַר, (תהלים קו, ב) מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת ה' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ. בֹּא רֵאָה, כְּשֶׁרָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעָלָה בְּרָצוֹן לִפְנֵינוּ לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם, הִיָּה מְסִתְּכָל בַּתּוֹרָה וּבוֹרָא אוֹתוֹ, וּבְכָל מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּעוֹלָם, הִיָּה מְסִתְּכָל בַּתּוֹרָה וּבוֹרָא אוֹתוֹ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (משלי ח) וְאֵהִיָּה אֶצְלוֹ אֲמוֹן וְאֵהִיָּה שְׁעִשׂוּעִים יוֹם יוֹם. אֵל תִּקְרִי אֲמוֹן אֶלָּא אֲמֵן. כְּשֶׁרָצָה לְבָרָא אָדָם, אָמְרָה הַתּוֹרָה לִפְנֵינוּ: אִם הָאָדָם יִבְרָא וְאַחֵר כֵּךְ יַחֲטֵא וְאַתָּה תְּדִין אוֹתוֹ, לָמָּה יִהְיוּ מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ לְחִנָּם, שֶׁהֲרִי לֹא יוּכַל לְסַבֵּל אֶת דִּינֶךָ? אָמַר לָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הִנֵּה תִקְנֵנִי תְּשׁוּבָה טָרָם שֶׁבָּרָאתִי אֶת הָעוֹלָם. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם בְּשַׁעָה שֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ וּבָרָא אֶת הָאָדָם, אָמַר לוֹ: עוֹלָם, עוֹלָם, אַתָּה וְחֻקּוֹתֶיךָ לֹא יִתְקִימוּ אֶלָּא עַל הַתּוֹרָה. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ בָּרָאתִי כֵךְ אֶת הָאָדָם, כִּדִּי

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

שִׁיתַּעֲסֹק בָּהּ, וְאִם לֹא - הֲרִינִי מִחֲזִירָךְ לְתַחֲוֹ וּבַחֲוֹ, וְהִכַּל
בְּשִׁבִּיל הָאָדָם קָיָם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (ישעיה מה) אֲנֹכִי עָשִׂיתִי אֶרֶץ
וְאָדָם עָלֶיהָ בָּרָאתִי. וְהַתּוֹרָה עוֹמֶדֶת וּמְכַרִּיזָה לִפְנֵי בְנֵי אָדָם
כְּדֵי שִׁיתַּעֲסֹקוּ וַיִּשְׁתַּדְּלוּ בָּהּ, וְאֵין מִי שִׁירְכִין אֲזוּנֹו.

בֹּא רֵאָה, כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, מְקַיֵּם הָעוֹלָם וּמְקַיֵּם כָּל
מַעֲשֵׂה וּמַעֲשֵׂה עַל תְּקוּנֹו כְּרָאוּי, וְאֵין לָךְ כָּל אִיכָר וְאִיכָר
בְּאָדָם שֶׁאֵין כִּנְגְדֹו בְּרִיָּה בְּעוֹלָם. שֶׁהָרִי כְּמוֹ שֶׁאָדָם נִחְלָק
לְאִיכָרִים, וְכֻלָּם עוֹמְדִים דְּרָגוֹת עַל דְּרָגוֹת מִתְקַנְיִם אֵלּוּ עַל
אֵלּוּ וְכֻלָּם גּוֹף אֶחָד - כִּף גַּם הָעוֹלָם, כָּל אוֹתָם בְּרִיּוֹת כָּלָם
אִיכָרִים אִיכָרִים וְעוֹמְדִים אֵלּוּ עַל אֵלּוּ, וְכֹאֲשֶׁר כָּלָם מִתְקַנְיִם
- הִנֵּה גּוֹף [תנא] מִמֶּשׁ. וְהִכַּל כְּמוֹ שֶׁהַתּוֹרָה. שֶׁהָרִי כָּל הַתּוֹרָה
אִיכָרִים וּפְרָקִים וְעוֹמְדִים אֵלּוּ עַל אֵלּוּ, וְכִשְׁכֻּלָּם נִתְקַנְיִם -
נַעֲשִׂים גּוֹף אֶחָד. כִּיּוֹן שֶׁדּוֹד הַסֵּתֶכֶל בַּמַּעֲשֵׂה הַזֶּה, פֶּתַח
וְאָמַר, (תהלים קד) מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ ה' כָּלָם בַּחֲכָמָה עָשִׂיתָ מְלָאָה
הָאֶרֶץ קִנְיָנָךְ.

בַּתּוֹרָה כָּל הַסּוּדוֹת עֲלִיוֹנִים חֲתוּמִּים שְׁלֹא יְכוּלִּים לְהַשִּׁיג. כָּל
הַדְּבָרִים שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא
בַּתּוֹרָה כָּל הַסּוּדוֹת עֲלִיוֹנִים חֲתוּמִּים שְׁלֹא יְכוּלִּים לְהַשִּׁיג.
בַּתּוֹרָה כָּל אוֹתָם דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים שֶׁהִתְגַּלוּ וְלֹא
הִתְגַּלוּ. בַּתּוֹרָה הֵם כָּל הַדְּבָרִים שֶׁלֹּא מַעֲלָה וְלֹא מַטָּה. כָּל הַדְּבָרִים
שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא הֵם בַּתּוֹרָה,
וְאֵין מִי שֶׁמִּשְׁגִּיחַ וּמַכִּיר אוֹתָם. וּמַשׁוּם כִּף כָּתוּב (תהלים קו) מִי
יִמְלֵל גְּבוּרוֹת ה' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ. בֹּא רֵאָה, בֹּא שְׁלֹמָה

זוהר תהלים

וּבִקֵּשׁ לַעֲמֹד עַל דְּבַר הַתּוֹרָה וְעַל דְּקִדּוּקֵי הַתּוֹרָה וְלֹא יִכְלֶה.
 אָמַר, אֲמַרְתִּי אַחֲכֶמָּה וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנִּי. דָּוִד אָמַר, (תהלים קיט)
 גַּל עֵינַי וְאִבִּיטָהּ נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. בֹּא רְאֵה, כְּתוּב בִּשְׁלֹמֹה
 (מלכים א ה) וַיִּדְבֹּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מָשָׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאַלְף.
 וְהָרִי בְּאֶרְוָהוּ שְׁחַמְּשָׁה וְאַלְף טַעֲמִים הָיוּ בְּכָל מָשָׁל וּמָשָׁל
 שֶׁהִיא אוֹמֵר. וְמָה שְׁלֹמֹה, שֶׁהוּא בֶּשֶׁר וָדָם, כֵּן הָיוּ בְּדִבְרָיו –
 דְּבַר הַתּוֹרָה שֶׁאָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל אַחַת כֶּמָּה וְכֶמָּה
 שֶׁבְּכָל דָּבָר וְדָבָר יֵשׁ בּוֹ כֶּמָּה מִשְׁלִים, כֶּמָּה שִׁירִים, כֶּמָּה
 תִּשְׁבָּחוֹת, כֶּמָּה סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים, כֶּמָּה חֲכָמוֹת, וְעַל כֵּן כְּתוּב
 מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת ה'. בֹּא רְאֵה מָה כְּתוּב לְמַעְלָה, וְאַלֶּה תִּלְדֹת
 יִשְׁמַעְעָל. שֶׁהֵם שְׁנַיִם עָשָׂר נְשִׂאִים. אַחֵר כֵּן אָמַר וְאַלֶּה
 תּוֹלְדֹת יִצְחָק. הַתַּעֲלָה עַל דַּעְתָּךְ שֶׁכְּתוּב בּוֹ בִּישְׁמַעְעָל
 שֶׁהוּלִיד שְׁנַיִם עָשָׂר נְשִׂאִים וַיִּצְחָק הוּלִיד שְׁנֵי בָנִים, שֶׁזֶּה
 הַתַּעֲלָה וְזֶה לֹא הַתַּעֲלָה? עַל כֵּן כְּתוּב מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת ה'.
 זֶה יִצְחָק. וַיִּצְחָק הוֹצִיא אֶת יַעֲקֹב, שֶׁהוּא הָיָה לְבָדוֹ יוֹתֵר
 מִכָּלֶם, שֶׁהוּלִיד שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים, הַקִּיּוֹם שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה.
 אֲבָל יִצְחָק לְמַעְלָה בַּקִּדּוּשׁ עֲלִיוֹנָה, [וישמעאל] וְעָשָׂו לְמַטָּה,
 וְעַל כֵּן כְּתוּב מִי יִמְלֹל גְּבוּרוֹת ה' יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ. זֶה יַעֲקֹב.
 כְּשֶׁנִּדְבַּק הַשֹּׁמֵשׁ בְּלִבָּנָה, כֶּמָּה כּוֹכָבִים מֵאִירִים מֵהֶם.

מִי הוּא שְׂיִסְלַק וַיַּעֲבִיר גְּזֵרָה אַחַת מֵאוֹתָן גְּבוּרֹת שְׁעוֹשָׁה
הַקִּדּוּשׁ בְּרוּחַ הוּא

מִי יִמְלֹךְ גְּבוּרֹת ה' וְגו' (קו, ב): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף רמט:)] פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קו) מִי יִמְלֹךְ גְּבוּרֹת ה' יִשְׁמִיעַ כָּל תַּהֲלָתוֹ.

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

פסוק זה בארוהו, אבל מה זה ימלל? ידבר היה צריך לכתב! ואם תאמר שזו דרך הכתוב, שהרי הפסוקים הם כך - לא, שכלם באים להראות דבר, אף כאן בא להראות דבר. מי ימלל [גבורות ה'], ככתוב (דברים כג) וקטפת מלילת. גבורות ה', משום שהם רבים, שהרי כל גזרת הדין באה משם, ולכן מי הוא שיסלק ויעביר גזרה אחת מאותן גבורות שעושה הקדוש ברוך הוא? עוד, מי ימלל וידבר, הכל אחד. ידבר, שהרי כמה וכמה גבורות הן שאין להם חשבון, כמה בעלי דינים, כמה בעלי מגנים, כמה שומרי החקים, והדבור לא יכול לדבר להם. ובמה ידועות? כלם בהגדה, שיש בה סוד החכמה, שהרי בדבור ובאמירה לא יכול לדבר להם ולדעת אותם, אבל בהגדה הן ידועות, ככתוב (תהלים קמה) דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו. בסוד זה יודעים, אבל גבורתך, שהיא גבורה תחתונה, ידברו, שכתוב וגבורתך ידברו. ישמיע כל תהלתו, שרבים הם [הדרגות] הדינים שנודעים ומחברים בתהלה, וכמה חילות וכמה מחנות שמתחברים בה, ככתוב (איוב כה) הִישׁ מִסֹּפֶר לַגְּדֻדָיו, ועל זה מי יכול להשמיע כל תהלתו?

שש מאות ושלשה עשר מיני עצה נתנה תורה לאדם להיות שלם ברבוננו משום שרבוננו רוצה להיטיב לו בעולם הזה ולעולם הבא ויותר לעולם הבא

מי ימלל גבורות ה' וגו' (קו, ב): [זוהר ח"ב פ' יתרו (דף עב:)] וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר. רבי יהודה פתח,

— ❧ — זוהר תהלים ❧ —

(תהלים קו) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו. בכמה דרכים העידה התורה באדם שלא יחטא לפני רבונו. בכמה דרכים נתנה לו עצה שלא יסטה מדרכיו ימין ושמאל. בכמה דרכים נתנה לו עצה איך ישוב לפני רבונו וימחל לו. ששנינו, שש מאות ושלושה עשר מיני עצה נתנה תורה לאדם להיות שלם ברבונו, משום שרבונו רוצה להיטיב לו בעולם הזה ולעולם הבא, ויותר לעולם הבא, שהרי שנינו, כל מה שהשלים הקדוש ברוך הוא לאדם – מאותן טובות שזוכה בהם לעולם הבא השתלם בהם. מה הטעם? משום שהעולם הבא הוא של הקדוש ברוך הוא. (ואם תאמר שהעולם הזה אינו שלו אלא) וכך שנינו, העולם הזה כנגד העולם הבא אינו אלא כפרוזדור לטרקלין. (משום כך העולם הבא הוא של הקדוש ברוך הוא) וכשזוכה אותו הצדיק – בשלו הוא זוכה. ששנינו, כתוב (דברים ב) ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו. מה הטעם? משום שה' הוא נחלתו. אשרי חלקו מי שזוכה לחלק ירשה עליון זה. זוכה בה בעולם הזה, ובבית של העולם הזה. כך בעולם הבא ובבית העליון הקדוש, שכתוב (ישעיהו) ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם. אשרי חלקו של אותו צדיק שמדורו עם המלך בביתו.

רבי שמעון אמר, אשרי חלקו של אותו צדיק שזוכה לזה, שכתוב (ישעיה נח) אז תתענג על ה'. לא כתוב עם ה', אלא על ה'. מה זה על ה'? מקום שעליונים ותחתונים נמשכים ממנו ותאבים לאותו מקום, שכתוב (תהלים קכא) מאין

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

יבא עזרי. וכתוב (דניאל ז) ועד עתיק הימים מגיע ולפניו הקריבוהו. ותשוקת וענג הצדיקים להסתכל לאותו זיו, שכל זיו יוצא ממנו, וממנו נמשכים כל אותם הכתרים. עוד אמר רבי שמעון, שנינו בפסוק זה אז תתענג על ה', בסוף הפסוק מה כתוב? והרפכתיו על במתי ארץ, על אותו מקום שנקרא במתי ארץ, הוא למעלה מהארץ הזו. ואותו מקום שנקרא במתי ארץ, הינו שמים, והינו שכתוב על במתי ארץ. על ה' - אמר רבי אבא, לא כתוב אז תשב, אלא אז תתענג על ה', הינו שמים, שכתוב (תהלים נז) רומה על השמים אלהים. והרפכתיו על במתי ארץ, הינו ארץ החיים, ממשמע שכתוב על במתי, להכליל ציון וירושלים שנקראו במתי ארץ, והינו שמים שלמעלה וארץ שלמעלה. והדבר שאמר רבי שמעון כף הוא, והכל אחד, שכתוב ועד עתיק הימים מגיע וגו', וכל הדברים הללו עולים למקום אחד.

אמר רבי אבא לרבי שמעון, יאמר לי מורי, פסוק זה כלו במה בארנו אותו, שכתוב אז תתענג על ה' והרפכתיו על במתי ארץ והאכלתיו נחלת יעקב אביך? אמר לו, הרי הכל נאמר כבר, שתפנוק ועדון על ה' כתוב, מקום שהוא למעלה, וכתוב ועד עתיק הימים מגיע. על במתי ארץ, כמו שנתבאר. והאכלתיו נחלת יעקב אביך, כמו שכתוב (בראשית כז) ויתן לך האלהים מטל השמים וגו', והינו נחלת יעקב. והברכה שברך יצחק את יעקב, על השמים הללו הוא אמר, וברכו בברכה, שעתידים בני יעקב, להחיות באותו טל

תהלים ספר רביעי | כב לחודש | מזמור קו

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

עָנְשׁוּ סָבֵל בְּכֶמֶה מִיָּנִים, וְהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מְקַפֵּחַ שְׂכָר שׁוֹם בְּרִיּוֹת שֶׁבָּרָא, פָּרֵט לְאוֹתָם שִׁיּוּצָאוּ מִתּוֹךְ הָאֱמוּנָה שְׁלוֹ וְלֹא הָיָה בָּהֶם טוֹב לַעֲלֹמִים, וּפָרֵט לְאֵלֹו שְׁלֹא כָרְעוּ בְּמוֹדִים, שֶׁמֵּאֲלָה עוֹשֶׂה הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרִיּוֹת אַחֲרוֹת, כְּדִי שְׁלֹא יִבְנֶה בְּאוֹתוֹ הַגּוֹף בְּדַמּוֹת שֶׁל אָדָם וְלֹא יָקוּם לַעֲלֹמִים. אֲבָל אֱלֹה לֹא כָךְ.

מָה עוֹשֶׂה הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אִם אוֹתָהּ רוּחַ זוֹכָה לְהִתְתַּקֵּן בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּאוֹתוֹ הַגּוֹף הָאֲחֵר, מָה עוֹשֶׂה הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אוֹתוֹ הַגּוֹאֵל שְׁגוֹאֵל אוֹתָהּ, אוֹתָהּ הָרוּחַ שְׁלֹו שֶׁמְכַנִּים לְשֵׁם, וּמְשַׁתֵּף וּמְעַרֵב בְּאוֹתָהּ רוּחַ שֶׁהִיָּתָה בְּאוֹתוֹ הַכְּלִי, וְדַאי שְׁלֹא נֶאֱבָדָת. וּמָה נַעֲשֶׂה? שֶׁהֲרִי יֵשׁ שֵׁם שְׁלֹשׁ רוּחוֹת (בְּאוֹתוֹ גּוֹף אֲחֵר בּוֹ יָקוּם. וּמָה עֲשֵׂה הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, ' בֹּא וּרְאֵה, הַגֹּאֵל הַהִיא שֶׁהִיא גּוֹאֵל אוֹתָהּ, רוּחַ שְׁלֹו הֲרִי נִכְנַסְתָּ שָׁם וְנִעֲזַבְתָּ, וּמִשְׁתַּתֶּפֶת וּמִתְעַרֶבֶת בְּכִלִּי הַהוּא. וְאוֹתָהּ הָרוּחַ הָרִאשׁוֹנָה שֶׁהִיָּתָה בְּאוֹתוֹ כְּלִי וְנִדְבַקְתָּ בּוֹ, וְדַאי שֶׁגִּשְׁאֲרַת שָׁם וְלֹא נִאֲבַדְתָּ, וּמִשּׁוֹם זֶה אוֹתָהּ הָרוּחַ שֶׁעֹזֵב בְּאוֹתוֹ הַכְּלִי וְנִדְבַקָה שָׁם, הוּא רוֹדֵף אֲחֵר הַשֶּׁרֶשׁ שְׁלֹו וְהִיסוּד שְׁלֹו שֶׁהִיא יוֹצֵא מִמֶּנּוּ וּמִבִּיאוֹ אֵלָיו, וּבִוְנָה אוֹתוֹ בְּמִקּוֹם שֶׁהִיָּתָה בַּת זִוְגוֹ. הֲרִי שְׁלֹשׁ רוּחוֹת (שָׁם) – אַחַת שֶׁהִיָּתָה בְּאוֹתוֹ הַכְּלִי וְנִשְׁאַרָה שָׁם, וְאַחַת אוֹתָהּ שֶׁנִּמְשָׁכָה לְשֵׁם וְהִיָּתָה עֲרִטִּילָאִית, וְאַחַת אוֹתָהּ שֶׁהִכְנִיס לְשֵׁם אוֹתוֹ הַגּוֹאֵל וְהִתְעַרֵב בָּהֶן. לְהִיּוֹת שְׁלֹשׁ רוּחוֹת אֵי אֶפְשָׁר, וּמָה נַעֲשֶׂה?

אָלָּא כֵּךְ הֵן הַגְּבוּרוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁעוֹשֶׂה הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אוֹתָהּ רוּחַ שֶׁהִכְנִיס לְשֵׁם אוֹתוֹ הַגּוֹאֵל, בּוֹ הִתְלַבְּשָׁה הַנְּשֻׁמָּה הַזֹּאת בְּמִקּוֹם שֶׁל לְבוּשׁ הַגֵּרִים, (וְהוּא) וְאוֹתָהּ רוּחַ

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

עֲרִטִילָאִית שְׁשָׁבָה שָׁם לְהַפְנוֹת לְהִיּוֹת לְבוֹשׁ לְנִשְׁמָה
הַעֲלִינָהּ. וְאוֹתָהּ רוּחַ שְׁהִיָּתָהּ בַּתְחִלָּה שֶׁנִּשְׁאַרָה בְּאוֹתוֹ כְּלִי,
פָּרָחָה מִשָּׁם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּין לָהּ מָקוֹם בְּתוֹךְ סוּדוֹת
הַחֲלוֹנוֹת שֶׁבִּסְלַע שְׁאָחַר כְּתָפֵי הַגֶּן עֵדֶן, וְנִטְמָנֶת שָׁם.
וּמִתְעַלָּה לְאוֹתוֹ הַגּוֹף הָרָאשׁוֹן שְׁהִיָּהּ בַּתְחִלָּה, וּבְאוֹתָהּ רוּחַ
יְקוֹם אוֹתוֹ הַגּוֹף, וְזֶהוּ אֶחָד מֵאוֹתָם הַשְּׁנַיִם שְׁאֻמְרָנוּ (לְמַעֲלָה).
אֲבָל אוֹתוֹ הַגּוֹף טָרָם שְׁיָקוֹם עֲנִשׁוֹ גְדוֹל, שְׁהִרִי מִשׁוֹם שְׁלֹא
זָכָה לְהַתְרַבּוֹת, הוֹרִידוֹ אוֹתוֹ לְתוֹךְ הָאֲדָמָה, שֶׁסְמוּכָה לְאַרְקָא,
וְנִדּוֹן שָׁם. וְאַחֵר כֵּךְ מַעֲלִים אוֹתוֹ לְתַבֵּל. עֲכָשׁוּ יוֹרֵד וְעֲכָשׁוּ
עוֹלָה, הִנֵּה עָלָה וְהִנֵּה יָרַד, אֵין לוֹ מְנוּחָה, פָּרַט לְשִׁבְתוֹת
וַיָּמִים טוֹבִים וּבְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים. וְאַלֶּה יִשְׁנִים בְּאֲדָמַת עֶפֶר.
אֲדָמַת - מֵאֲדָמָה. עֶפֶר - מִתַּבֵּל. וְעַל אֵלוֹ כָּתוּב (דִּנְיָאֲלִיכ) וְרַבִּים
מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפֶר יִקְיָצוּ אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאַלֶּה לְחַרְפּוֹת
וּלְדִרְאוֹן עוֹלָם. כָּל אֵלֶּה שְׁלֹא זָכוּ לְהַתְתַּקֵּן. אֲבָל אִם זָכָתָה
אוֹתָהּ רוּחַ עֲרִטִילָאִית שְׁשָׁבָה כְּמוֹ מִקְדָּם לְהַתְתַּקֵּן, אֲזִי צָדִיק
הוּא, שְׁהִרִי אוֹתָהּ רוּחַ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ שֶׁנִּשְׁמָרָה בִּסְלַע, תִּתְקַן
בְּאוֹתוֹ הַגּוֹף הָרָאשׁוֹן, וְעַל אֵלֶּה כָּתוּב אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאַלֶּה
לְחַרְפּוֹת וְגו'. כָּל אוֹתָם שְׁלֹא זָכוּ לְהַתְתַּקֵּן.

וְאַלֶּי הֵן הַגְּבוּרוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן הַקְדוּשׁ,
וּכְלוּם לֹא נֶאֱבָד. אֲפֹלוּ הֵבֵל הַפָּה יֵשׁ לוֹ אֶתֶר וּמָקוֹם,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה מִמֶּנּוּ מָה שְׁעוֹשֶׂה, וְאֲפֹלוּ דְבוּר שֶׁל
אָדָם וְאֲפֹלוּ קוֹל אֵינוֹ בְּרִיקָנוּת, וְאֶתֶר וּמָקוֹם יֵשׁ לְכֻלָּם. זֶה
שֶׁנִּבְנָה עֲכָשׁוּ וַיֵּצֵא לְעוֹלָם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה, אֵין לוֹ בֵּת זוּג, וְעַל

ג אֲשֶׁרִי שְׁמִרִי מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת: ד וְזִכְרִנִי

— זוהר תהלים —

זֶה לֹא מִכְרִיזִים, שְׁהָרִי בֶּת זֹוגוֹ אֲבָדָה מִמֶּנּוּ. בֶּת הַזֹּוג שְׁהִיתָה לוֹ נַעֲשֵׂתָה אָמוֹ, וְאַחִיר לְאָבִיו.

אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁהַקְבֵּה נָתַן לָהֶם תּוֹרַת אֱמֶת לְהַשְׁתַּדֵּל בָּהּ יָמִים וְלִילּוֹת שְׁהָרִי כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה יֵשׁ לוֹ חֲרוֹת מִהַפֵּל חֲרוֹת מִן הַמּוֹת, שֶׁלֹּא יָכוֹל לְשַׁלֵּט עָלָיו

אֲשֶׁרִי שְׁמִרִי מִשְׁפָּט וְגו' (קו, ג): [זוהר ח"א פ' ויצא (דף קנב:)] דְּבָר אַחֵר וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה - רַבִּי אֲבָא פִּתְחָה וְאָמַר, (תהלים קו) אֲשֶׁרִי שְׁמִרִי מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת. אֲשֶׁרִי שְׁמִרִי מִשְׁפָּט, אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָהֶם תּוֹרַת אֱמֶת לְהַשְׁתַּדֵּל בָּהּ יָמִים וְלִילּוֹת, שְׁהָרִי כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, יֵשׁ לוֹ חֲרוֹת מִהַפֵּל, חֲרוֹת מִן הַמּוֹת, שֶׁלֹּא יָכוֹל לְשַׁלֵּט עָלָיו, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ, מִשּׁוּם שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה וְנִאֲחָז בָּהּ, נִאֲחָז בְּעֵץ הַחַיִּים. וְאִם מִרְפָּה אֶת עַצְמוֹ מִעֵץ הַחַיִּים, הִנֵּה עֵץ הַמּוֹת שׁוֹרָה עָלָיו וְנִאֲחָז בּוֹ. זֶהוּ שִׁכְתוּב (משלי כד) הַתְּרַפִּית בְּיוֹם צָרָה צָר כַּחֲכָה. הַתְּרַפִּית - אִם מִרְפָּה יָדָיו מִן הַתּוֹרָה. בְּיוֹם צָרָה צָר כַּחֲכָה, מֶה זֶה צָר כַּחֲכָה? צָר כַּח כָּה. שְׁהָרִי הִיא תָּמִיד לִימִין, וּשְׁמִירָתָהּ תָּמִיד עַל בֶּן אָדָם כְּאִשֶּׁר הוּלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, וְאִזּוֹ דּוֹחָה אֶת הָרַע הַחוּצָה שֶׁלֹּא יִקְרַב לְבֶן הָאָדָם וְלֹא יוֹכֵל לְקַטְּרֵג לוֹ. וְכִשְׁאָדָם סוּטָה מִדַּרְכֵי הַתּוֹרָה וּמִתְרַפֶּה מִמֶּנָּה, אִזִּי צָר כַּח כָּה, מִשּׁוּם שֶׁאוֹתוֹ הָרַע, שֶׁהוּא הַשְׁמָאֵל, שׁוֹלֵט עַל הָאָדָם, וְדוֹחָה אֶת הַ"כָּה" הַזֶּה הַחוּצָה, עַד שֶׁדּוֹחַק אוֹתוֹ מִקּוֹם בְּצָרָה.

— זוהר תהלים —

כַּאֲשֶׁר בֶּן אָדָם אוֹחֵז בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, אֱהוּב שֶׁל הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא

דָּבָר אַחֵר צָר כִּחְכָּה - שְׂכַאֲשֶׁר בֶּן אָדָם אוֹחֵז בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה,
נֶאֱהָב לְמַעַלָּה וְנֶאֱהָב לְמַטָּה, וְהוּא אֱהוּב שֶׁל הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוּאֵל ב' יב) וְה' אֱהָבוּ, שֶׁהִיא אֱהוּב
שֶׁל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאוֹהֵב אוֹתוֹ. וְכַשְּׁאִדָּם סוּטָה מִדַּרְכֵי
הַתּוֹרָה, אָזִי צָר כֹּחַ כֹּה, צָר שְׁלוֹ וּבַעַל שְׁנָאָה הוּא אֵלָיו,
וְשׁוֹלֵט עָלָיו אוֹתוֹ שֶׁנֶּקְרָא רַע, עַד שֶׁמִּקְטָּרָג בּוֹ בַּעֲוֹלָם הַזֶּה
וּבַעֲוֹלָם הַבָּא. בֹּא רְאֵה, הָרַע הַזֶּה, שֶׁהוּא יֵצֵר הָרַע, שׁוֹלֵט
עַל הָעוֹלָם בְּכֹמָה צָדִידִים, וְכֹמָה שֶׁלֹּטוֹן יֵשׁ לוֹ בַּעֲוֹלָם, וְהוּא
נֶחֱשׁ תַּקִּיף שֶׁחָטָא בּוֹ אָדָם, וְנִכְשָׁלִים בּוֹ בְּנֵי הָעוֹלָם
וּמוֹשְׁכִים אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם, עַד שֶׁמוֹצִיא לָהֶם אֶת נִשְׁמוֹתֵיהֶם.
וּבֹא וּרְאֵה, כִּשֶּׁהוּא שׁוֹלֵט, שׁוֹלֵט עַל הַגּוֹף. וְכִיּוֹן שֶׁשׁוֹלֵט עַל
הַגּוֹף, יוֹצֵאת מִמֶּנּוּ הַנִּשְׁמָה, מִשּׁוּם שֶׁהַגּוֹף נִטְמָא, וְהַנִּשְׁמָה
עוֹלָה, וְאֵין שׁוֹלֵט עָלָיו עַד שֶׁנוֹטֵל רְשׁוּת. וְכֹמָה הֵם שֶׁבָּאִים
מִצָּדוֹ וְשׁוֹלְטִים עַל הָעוֹלָם, וְהָרִי שְׁנִינוּ שֶׁכָּל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם
שֶׁנַּעֲשִׂים וְשׁוֹלְטִים בָּהֶם, וַיֵּשׁ לוֹ מִמֶּנִּים וְשִׁמְשִׁים, כָּלֵם
שִׁמְשִׁים בְּמַעֲשֵׂי הָעוֹלָם. וְעַל כֵּן הוּא קֵץ שֶׁל הַשְּׁמָאֵל, וְהָרִי
פֶּרֶשׁוּהָ שֵׁישׁ קֵץ לִימִין וַיֵּשׁ קֵץ לַשְּׁמָאֵל, וְהַקֵּץ שֶׁל הַשְּׁמָאֵל
הַזֶּה הוּא קֵץ כָּל בָּשָׂר. נִקְרָא קֵץ כָּל בָּשָׂר, לֹא נִקְרָא קֵץ כָּל
רוּחַ, וְסוּד הַדָּבָר - זֶהוּ קֵץ [כָּל בָּשָׂר] וְזֶהוּ קֵץ. זֶה קֵץ עַל בָּשָׂר,
וְזֶה עַל רוּחַ. מִשּׁוּם כֵּךְ זֶה פְּנִימִי וְזֶה חִיצוֹנִי, זֶה יְמִין וְזֶה
שְׁמָאֵל, זֶה קְדוּשָׁה וְזֶה טִמְאָה, וְהִנֵּה פֶּרֶשׁוּהָ.

— זוהר תהלים —

ובא וראה סוד עליון קדוש של האמונה, הסוד של עולם הזכר ועולם הנקבה, וכל קדש הקדשים בו, וכל סודות האמונה מכאן וצא, וכל החיים וכל החרות, וכל הטובות וכל האורות הם מכאן, וכל הברכות וטללי נדבות, וכל האהבה של האהבות הכל מהצד הזה, סוד הדרום. מצד הצפון מתפשטות דרגות עד שמגיעה למטה פסלת הזהב, בצד הטמאה, לכלוך טמא, ואוחז את זה למעלה, ואוחז את זה למטה. וכאן מזדווגים זכר ונקבה יחד, והם רוכב נחש, הסוד של זכר ונקבה, וזה סוד עזאז"ל. ומכאן נפרדות הדרגות ויוצאים כמה צדדים לעולם, שמתפשטים מכאן ושולטים על העולם, וכלם צדדי הטמאה, וממנים שרים לתוך העולם. בא ראה, כשיצא עשו לעולם, כלו אדם כשושנה בשער כמו השער, ומשם אלופים, מגנים ממנים ששולטים בעולם, והנה פרשוה.

שומרים האמונה של הקדוש ברוך הוא

בא ראה, אשרי שמרי משפט - ששומרים האמונה של הקדוש ברוך הוא, משום שהקדוש ברוך הוא הוא משפט, וצריך לאדם לשמר שלא יסטה לדרך אחרת, אלא שיהיה שומר משפט, משום שהקדוש ברוך הוא הוא משפט, שכל דרכיו משפט. עשה צדקה בכל עת - וכי בכל עת יכול אדם לעשות צדקה? אלא מי שמשתדל בדרכי התורה ועושה צדקה עם אותם שצריכים אותה. שכל מי שעושה צדקה עם העני, מרבה אותה צדקה למעלה ולמטה. בא

❦ ————— ❦ זוהר תהלים ❦ ————— ❦

רֹאֵה, מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּצַדִּיקָה, אוֹתָהּ צַדִּיקָה שֶׁעוֹשֶׂה עוֹלָה לַמַּעֲלָה וּמַגִּיעָה לַמַּעֲלָה לְאוֹתוֹ הַמָּקוֹם שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁהוּא מְרַכֵּבָה עָלֵינוּהָ, וּמְמַשִּׁיךְ בְּרָכוֹת לַמָּקוֹם הַהוּא מִן הַמַּעֲיָן שֶׁל כָּל הַמַּעֲיָנוֹת. וּמֵאוֹתָהּ הַצַּדִּיקָה מְמַשִּׁיךְ וּמְרַבֶּה בְּרָכוֹת לְכָל אוֹתָם הַתַּחֲתוֹנִים וּלְכָל הַמְּרַכְבוֹת וּלְכָל הַחֲיָלוֹת, וְכֻלָּם מִתְּבָרְכִים, וְנוֹסְפִים אוֹרוֹת כְּרָאוּי, מִשּׁוּם שֶׁכֻּלָּם נִקְרְאוּ עֵת, וְזֶהוּ שֶׁכְּתוּב עֲשֵׂה צַדִּיקָה בְּכָל עֵת.

**עוֹשֶׂה צַדִּיקָה בְּכָל עֵת - וְכִי בְּכָל עֵת יָכוֹל אָדָם לַעֲשׂוֹת צַדִּיקָה?
אִם כֵּן שְׁתִּים עֶשְׂרֵה שְׁעוֹת בְּיוֹם מִי יָכוֹל?!**

עֲשֵׂה צַדִּיקָה צַדִּיקָה בְּכָל עֵת. (קו, א): [זוהר ח"ג פ' בהר (דף ק"א).]

הַשְׁלֵמָה מִהַשְׁמָטוֹת (סִימָן ט) וְהָרִי נִתְּבָאֵר: וְכִי בְּכָל עֵת יָכוֹל אָדָם לַעֲשׂוֹת צַדִּיקָה? אִם כֵּן, שְׁתִּים עֶשְׂרֵה שְׁעוֹת בְּיוֹם מִי יָכוֹל?! אֵלָּא כֵּן לְמַדְּנוּ, מִי שֶׁעוֹשֶׂה צַדִּיקָה בְּכָל עֵת. מֵהוּ בְּכָל עֵת? כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא טז) וְאֵל יָבֹא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, וּבִבְרִיאוֹתָהּ. וְלֹא תֵאמַר בְּכַנְסֶת יִשְׂרָאֵל לְבִדְהָ, שֶׁהִיא עֵת רְצוֹן קָדוֹשׁ בְּצַדִּיק, אֵלָּא אֶפְלוּ בְּכָל עֵת שֶׁלְּמַטָּה מְרַבֶּה צַדִּיקָה עֲלֵיהֶם, וּמִתְעוֹרֶרֶת צַדִּיקָה בְּכֻלָּם, בְּעָלְיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים. מִפְּנֵי כֵן יֵשִׁים אָדָם לְבוֹ וּרְצוֹנוֹ וְיִדְבֹּק בּוֹ בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כִּיִּן שֶׁהִגִּיעוּ לְפָנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן, סִפְּרוּ לוֹ הַמַּעֲשֶׂה. אָמַר, וּמָה זֶה בְּעֲצָמוֹ, אֶפְלוּ כָּל מִי שֶׁמִּחְזִיק לְאֵילָן (בִּאִילוֹ) הַחַיִּים נִצּוֹל בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֶפְלוּ מִן מִיתַת הָעוֹלָם מִשְׁאָר בְּנֵי אָדָם, כָּל שָׂכָן מֵאַחֵר.

זוהר תהלים

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּכֻלָּם מְעוֹרְרֵת הַצִּדְקָה אֶת אֵילָן הַחַיִּים,
וּמָקוֹם זֶה הוּא הַמְּזוֹן לְכָל, וּלְתַלְמִידֵי הַחֲכָמִים מֵהַ
מַעֲשִׂיהֶם? שֶׁהָרִי כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא יְכוּלִים לַעֲוֹרֵר צִדְקָה
עָלֵיהֶם, שֶׁהָרִי הֵם אֲחוּזִים בַּצִּדְקָה, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם נִזְוָנִים
בְּזִכְוָתָם, בָּהֶם מִמֶּשׁ. וְהֵם לֹא יְכוּלִים לְהַתְּפָרֵס מֵהֶם מִמֶּשׁ,
מִפְּנֵי שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, מִשְׁתַּדֵּל בְּאֵילָן הַחַיִּים שֶׁכָּל
בְּנֵי הָעוֹלָם מִתְּפָרְסִים מִמֶּנּוּ. נִמְצָא שֶׁהַתְּלָמִידִי חֲכָמִים
מְעוֹרְרִים מְזוֹן לָעוֹלָם וְשָׁלוֹם. אִם לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם מִתְּעוֹרֵר
מְזוֹן, מִדּוּעַ לָהֶם לֹא מִתְּעוֹרֵר? אֲלֹא תַלְמִיד חָכָם הוּא אֵילָן
הַחַיִּים מִמֶּשׁ, וְאֵילָן הַחַיִּים לֹא נִזּוֹן אֲלֵא מִן הָעוֹלָם הַבָּא,
וְהָעוֹלָם הַבָּא לֹא נִמְצָא בָּעוֹלָם הַזֶּה, אֲלֵא אַחֵר שֶׁעוֹלָה
לָעוֹלָם הַהוּא, אַז נִזּוֹן מִמֶּנּוּ וְנִשְׁרֵשׁ שְׁרָשָׁיו עָלָיו. עַכְשָׁו
אוֹכְלִים מִפְּרֵי עֵץ הַחַיִּים. וּמָה הוּא? אוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁנִּמְצָא
אֲצֵל הָעֲנִיִּים, וְהוּא נִקְרָא (בְּרֵאשִׁית ג) פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בַּתּוֹךְ הַגֶּן.
וְעַל זֶה אוֹכְלִים מִהַפְּרִי הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה.

וַיֵּלֶךְ זֶה לְמַדְּנוֹ, הֵם נִזְוָנִים בְּזִרְעוֹ. מִהֵנָּה הַזִּרְעָה? זֹאת גְּבוּרָה. וְהֵם מְזַמְּנִים לְעוֹלָם הַבָּא. שְׁמִיזוֹן הָעוֹלָם הַבָּא אֵינוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲלָא צְמִצּוֹם קָטָן שֶׁל הַכַּחַשׁ שֶׁלֹּא שֶׁנִּמְצָא בְּמַתִּיקוֹת הַתּוֹרָה. וְזֶה טַעְמוֹ עַל הַפָּרִי הַהוּא שֶׁל הָעֵץ הַתַּחְתּוֹן, וְזוֹ שְׂמִיחָה שֶׁל הַתְּלִמִּידֵי חֻכְמִים וּמִזִּיזוֹן הָעֲלִיּוֹן שְׁלֵהֶם. כִּיּוֹן שִׁיעֲבְרוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה, כְּמָה נִחָלִים עֲלִיּוֹנִים שֶׁל עוֹלָם הַבָּא מְקִיפִים לְמִקּוֹמָם, וַיִּשְׁתַּדְּשׁוּ בּוֹ וַיַּעֲלוּ לְמַעְלָה לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאֲתָה אֱלֹהִים זֹאתָ וְלֹא יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה

תהלים ספר רביעי | כב לחודש | מזמור קו

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּרִצּוֹן עִמָּךְ פָּקַדְנִי בִּישׁוּעָתְךָ: ה' לְרֹאוֹת
בְּטוֹבָתְךָ בְּחִירֶיךָ לְשִׁמְחָה בְּשִׂמְחַת גִּיּוֹךְ לְהַתְחַלֵּל עִם
נַחֲלָתְךָ: וְחָטְאֵנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ הָעֲוִינוּ הִרְשָׁעֵנוּ:

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

מי שְׁעוֹשֶׂה זֶה הַהִתְעוֹרְרוֹת (שְׁעוֹשֶׂה הַתְעוֹרְרוֹת זֶה) שְׁלֵמָטָה,
בּוֹדְאֵי כָּאֵלּוּ עָשָׂה אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּשִׁלְמוֹת. כְּמוֹ
שֶׁהוּא עוֹשֶׂה לְמָטָה, כִּךָּ מִתְעוֹרֵר לְמַעְלָה. וְעַל זֶה כָּתוּב,
(שם קו) אֲשֶׁרִי שְׁמִרִי מִשְׁפָּט עָשָׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת. עָשָׂה צְדָקָה
- זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּכִיכּוֹל הוּא עוֹשֶׂה אוֹתוֹ. בֹּא רֵאָה,
הָעֲנִי הִרִי נִתְבָּאֵר מִיְהוּ מְקוֹמוֹ. מָה הִטָּעַם? כִּי הָעֲנִי אֵין לוֹ
מִשְׁלוֹ כְּלוֹם אֵלֶּא מָה שֶׁנוֹתְנִים לוֹ, וְהַלְבֵּנָה אֵין לָהּ אוֹר
מִשְׁלָה אֵלֶּא מָה שֶׁהִשְׁמַשׁ נוֹתֵן לָהּ. בֹּא רֵאָה, לָמָּה עָנִי
חָשׁוּב כְּמַת? מָה הִטָּעַם? כִּי אוֹתוֹ מְקוֹם גּוֹרֵם לוֹ, שֶׁהִרִי
בְּמְקוֹם הַמּוֹת הוּא מְצוּי, וְלִכֵּן נִקְרָא מֵת. אוֹתוֹ שָׁחַס עָלָיו
הוּא נוֹתֵן לוֹ צְדָקָה, עֵץ הַחַיִּים שׁוֹרֶה עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(משלי י) וְצְדָקָה תַצִּיל מִמָּוֶת. וְכְמוֹ שֶׁעוֹשֶׂה אָדָם לְמָטָה, כִּךָּ
גַּם הוּא עוֹשֶׂה לְמַעְלָה מִמֶּשׁ. אֲשֶׁרִי חָלְקוֹ שֶׁל הַזּוֹכָה
לַעֲשׂוֹת שֵׁם קָדוֹשׁ לְמַעְלָה, מְשׁוּם כִּךָּ הַצְדָקָה עוֹלָה עַל
הַכֹּל. וְהַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, כִּשֶׁהַצְדָקָה לְשִׁמְחָה, שֶׁהִרִי מִעוֹרֵר
צְדָקָה לְצֹדֵק לְחִבְרָם כְּאַחֵד, וְשִׁיְהִיָּה הַכֹּל שֵׁם קָדוֹשׁ כְּרֵאוּי.
שֶׁהִרִי צֹדֵק לֹא מִתְתַקֵּן וְלֹא נִשְׁלָם אֵלֶּא בַּצְדָקָה, שֶׁכָּתוּב
(ישעיה נד) בַּצְדָקָה תִּכּוֹנְנִי. וְלִכְנֹסֶת יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר, וּמְשׁוּם כִּךָּ
וְעֲשִׂיתֶם אִתָּם וְגו'.

ו אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו
את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף: ח וישיעם למען
שמו להודיע את גבורתו: ט ויגער בים סוף ויחרב
ויזליכם בתהומות במדבר: י וישיעם מיד שזנא ויגאלם
מיד אויב: יא ויכפו מים צריהם אחד מהם לא נותר:
יב ויאמינו בדברי ישרו תהלתו: יג מחרו שכחו מעשו
לא חבו לעצתו: יד ויתאוו תאנה במדבר וינסו אל
בישימון: טו ויתן להם שאלתם וישלח רוזן בגפשם:
טז ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה: ^{זחגה}
יז תפתח ארץ ותבלע דתן ותרם על עדת אבירם:
יח ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים: יט יעשו
עגל בחרב וישתחוו למסכה: כ וימירו את כבודם
בתבנית שור אבל עשב: כא שכחו אל מושיעם עשה

— זוהר תהלים —

ראשון לנזיקין מאותם ארבעה הוא שור והם ארבעה אבות
להזיק לעולם

וימירו את כבודם וגו' (קו, כ): [זוהר ח"ב פ' כי תשא (דף קצ"א.)]
בני החטא שעשו (ערב רב) העם שבחוץ, והשתתפו
בו העם הקדוש - כאם הם חטאו, שכתוב קום עשה לנו
אלהים, אלהים ודאי. כבוד ישראל הזה, הוא ששורה עליה
כאם על בנים, וזהו סוד הכתוב (תהלים קו) וימירו את כבודם

— זוהר תהלים —

בְּתַבְנִית שׁוֹר. זֶה כְּבוֹדָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הָאָמָא שְׁלָהֶם. וְזֶהוּ שְׁכָתוּב (שמואל א ד) גָּלָה כְּבוֹד. שְׁגָרְמוּ לְשִׁכְנָה לְגָלוּת בְּגָלוּת עִמָּהֶם. וְעַל זֶה וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם. בְּמָה? בְּתַבְנִית שׁוֹר. כָּאֵן הוּא סוּד הַדָּבָר. בֹּא וּרְאֵה, לְמַטָּה בְּתוֹךְ שְׁמַרְי הַיֵּין הַשְּׁמָרִים הָרָעִים, יֵצֵא מִפְּגִיעַ אֶחָד, מְקַטְרֵג, מְזִיק קִדְמוֹן, וְהוּא בְּסוּד דְּמוּת אָדָם. כְּשֶׁקָּרַב לְתוֹךְ הַקִּדְשׁ, כִּיּוֹן שְׁמַעְבֵּר מִשֶּׁם וּרְוָצָה לְרִדָּת לְמַטָּה, רוּצָה לְהִתְלַבֵּשׁ בְּלָבוּשׁ לְהִזְיק אֶת הָעוֹלָם. וַיּוֹרֵד הוּא וּמִרְכָּבוֹתָיו. וְהִלְבוּשׁ הָרָאוּשׁוֹן שֶׁהוּא לֹקֵחַ - תַּבְנִית שׁוֹר, דְּמוּת שׁוֹר, וְרָאוּשׁוֹן לְנִזְיָקִין מֵאוֹתָם אֲרֻבָּעָה. הוּא שׁוֹר. וְהֵם אֲרֻבָּעָה אָבוֹת לְהִזְיק לְעוֹלָם, וְכָל שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת הַנִּזְיָקִין פָּרִט לְשׁוֹר, כָּלֶם שָׁלוּ, וְעַל זֶה כָּתוּב וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר.

מָה זֶה אֵכֹל עֹשֵׁב? הֲרֵי דָרְשָׁנוּ בּו, אֲכָל עֵקֶר הַדָּבָר מִתְמַצִּית שֶׁל לֶחֶם וְשִׁבְעָה מִיָּנִי דָגָן אֵין לוֹ בְּהֵם חֶלֶק. וּמִשּׁוּם כֵּן הָאֵם לֹא הִיָּתָה שָׁם, וְלֹא נָאָה לָהּ לְהִיּוֹת שָׁם. וּמִשּׁוּם שֶׁהָאֵב הִיָּה יוֹדֵעַ אֶת רַחֲמֵנוֹת הָאֵם וְדִרְכָּהּ, אָמַר לְמֹשֶׁה, בְּנֵי אֱהוּיָבִי, הִעֲצָה בָּזֶה תְּמִיד בְּשִׁנְיָהֶם. וְזֶהוּ שְׁלַחְשׁוֹ לִי בְּלַחֲשׁ, שְׁלֹא רָאוּי לְגָלוּת, שֶׁהֵבִין לֹא יָדַע, וַיִּרְאֵה שֶׁהָרִי רָצוּעָה מוֹכֵנָה, וְתְמִיד יִפְחַד. אֲבָל שְׁנֵיהֶם בָּעֲצָה זֶה וּבָעֲצָה אַחַת.

וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם - זֶה שִׁכְנָה שֶׁהִלְכָה לִפְנֵיהֶם וְהִחְלִיפוּ אוֹתָהּ בְּמִקוֹם טָמֵא אֶל אַחֵר

וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם וְגו' (קו, כ): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף רל"ז.)] כָּתוּב (תהלים קו) וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֵכֹל עֹשֵׁב.

גְּדֻלּוֹת בְּמִצְרַיִם: כַּב נִפְלְאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נִרְאוֹת עַל יָם
סוּף: כַּב וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידם לִילֵי מוֹשֶׁה בְּחִירוֹ עֶמֶד
בְּפָרֶץ לְפָנָיו לְהָשִׁיב חַמְתּוֹ מִהַשְׁחִית: כַּב וַיִּמָּאֵסוּ

— זוהר תהלים —

מה זה תבנית שור? זה עגל. שור מצד השמאל, אהרן ימין,
ונכלל בו שמאל והתגבר בו ויצא על ידו. בא וראה, וימירו
את כבודם - זו שכינה שהלכה לפניהם, והחליפו אותה
במקום טמא, אל אחר. ומשום כך לא עברה הזהמה הזו
מהעולם עד אותו זמן שיעבירנה הקדוש ברוך הוא מהעולם,
כמו שנאמר (זכריה יג) ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ, והרי
בארנו.

כָּל זְמַן שֶׁהַצְדִּיקִים בְּדוֹר אֵין מִדַּת הַדִּין יְכוּלָה לְשַׁלֵּט בָּהֶם

וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידם לִילֵי מוֹשֶׁה בְּחִירוֹ וּגו' (קו, כג): [זוהר חדש פ'

בראשית (דף ט"ז:)] שְׁהָרִי שְׁנִינוּ, אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַב,

וַיֵּשׁ אֲוִמְרִים אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּשֵׁם רַב, כָּל זְמַן שֶׁהַצְדִּיקִים
בְּדוֹר, אֵין מִדַּת הַדִּין יְכוּלָה לְשַׁלֵּט בָּהֶם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים
קו) וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידם לִילֵי מוֹשֶׁה בְּחִירוֹ עֶמֶד בְּפָרֶץ לְפָנָיו
לְהָשִׁיב חַמְתּוֹ מִהַשְׁחִית. וּכְשֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת
דִּין בְּרָשָׁעִים, מְסַלֵּק הַצְדִּיקִים מִבִּינֵיהֶם, וְאָז עוֹשֶׂה דִין
בְּרָשָׁעִים. מָשָׁל לָמָּה הַדָּבָר דּוּמָה? לְמַלְךְ שֶׁהִיא לוֹ פֶּרֶדֶס. יוֹם
אֶחָד נָכַס לָגֹנוּ וְרָאָה שֶׁהָיוּ שָׁם בְּכָלוֹ דִּרְדָּרִים רַבִּים. אָמַר,
אֲנִי רוֹצֵה לְבַעַר אוֹתָם מִכָּאן. הָרִים עֵינָיו וְרָאָה וְרָדִים טוֹבִים
וְנָאִים. אָמַר, בְּשָׁבִיל אוֹתָם הִרְדִּים אֲשָׁאִיר אֶת כָּל הַדִּרְדָּרִים,

זוהר תהלים

וּכְשֶׁנִּתְּנוּ רִיחַם אוֹתָם הַיּוֹרְדִים, נָטַל אוֹתָם וַעֲקַר אוֹתָם מִן הַגֶּן.
כִּיּוֹן שֶׁעָקַר אוֹתָם, אָמַר, הִרִי הַזֶּמֶן לַעֲקַר אֶת הַיּוֹרְדִים שֶׁל
הַגֶּן וּלְבַעַר אוֹתָם מִכָּאן. כִּךְ הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל זֶמֶן
שֶׁהַצַּדִּיקִים בַּדּוֹר, אֵין נַעֲשֶׂה דִין בְּרָשָׁעִים. נִסְתַּלְקוּ הַצַּדִּיקִים
מִבִּינֵיהֶם, אַז נַעֲשֶׂה דִין בְּרָשָׁעִים.

מהו ויחל? מלמד שהתפלל עד שאחזתו חלחלה חכמים
אומרים לא הניח משה להקב"ה עד שנתן נפשו עליהם מן
העוה"ז ומן העוה"ב

וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לְאֵלֵי מֹשֶׁה בַּחֲרִירוֹ וְגו' (קו, כג) : נזוהר חדש פ'

נח (דף כט. השמטות ט"י יב) אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, בָּא וְרָאָה מַה
בֵּין הַצַּדִּיקִים שֶׁהָיוּ לְיִשְׂרָאֵל אַחֵר כָּךְ וּבֵין נֹחַ. נֹחַ לֹא הֵגֵן עַל
דָּוָרוֹ וְלֹא הִתְפַּלֵּל עָלָיו כְּאַבְרָהָם. שֶׁכִּיּוֹן שֶׁאָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְאַבְרָהָם (שם יח, כ) זַעֲקַת סָדוֹם וְעַמּוּרָה כִּי רָבָה, מִיד -
וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר, וְהִרְבֵּה דְבָרִים כִּנְגַד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
עַד שֶׁשָּׂאֵל שָׂאֵם יִמָּצֵא שֵׁם עֲשָׂרָה צַדִּיקִים שֶׁיִּכְפֹּר לְכָל הַדּוֹר
בְּשָׁבִילָם. וְחָשַׁב אַבְרָהָם שֶׁהָיוּ עֲשָׂרָה בְּעִיר, עִם לוֹט וְאַשְׁתּוֹ
וּבְנָיו וּבְנוֹתָיו וְחֻתָּנָיו, וְלָכֵן לֹא הִתְפַּלֵּל יוֹתֵר. בָּא מֹשֶׁה וְהֵגֵן
עַל כָּל הַדּוֹר. כִּיּוֹן שֶׁאָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה, יִשְׂרָאֵל
חֲטָאוּ, סָרוּ מֵהָר מִן הַדֶּרֶךְ - מַה כָּתוּב בּוֹ? (שְׁמוֹת לב) וַיַּחֲלֵ
מֹשֶׁה. מַהוּ וַיַּחֲלֵ? מְלַמֵּד שֶׁהִתְפַּלֵּל עַד שֶׁאַחֲזָתוֹ חִלְחָלָה.
חֲכָמִים אוֹמְרִים, לֹא הֵנִיחַ מֹשֶׁה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שֶׁנָּתַן
נִפְשׁוֹ עֲלֵיהֶם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁכָּתוּב (שם)
וַעֲתָה אִם תִּשָּׂא חֲטָאתָם וְאִם אֵין מַחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר

בְּאֶרֶץ חֲמֻדָּה לֹא הֶאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ: כֹּה נִירָגְנוּ בְּאֲחֵלִיָּהֶם
 לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה: כֹּה וַיֵּשֶׂא יְדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל
 אוֹתָם בַּמִּדְבָּר: כֹּה וּלְהַפִּיל זֶרַעַם בְּגוֹיִם וּלְזוֹרוֹתָם
 בְּאֶרְצוֹת: כֹּה וַיִּצְמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֵּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים:
 כֹּס וַיִּכְעִסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וּתְפָרִין בָּם מִגָּפָה: ל וַיַּעֲמֹד
 פִּינָחָם וַיַּפְלִל וַתַּעֲצֹר הַמִּגָּפָה: לֹא וַתַּחֲשֹׁב לוֹ לִצְדָקָה
 לְדֹר וָדֹר עַד עוֹלָם: לֵב וַיִּקְצִיפוּ עַל מִי מְרִיכָה וַיִּרַע
 לְמוֹשֶׁה בְּעֵבֹרָם: לֵב כִּי חָמְרוּ אֶת רוּחוֹ וַיִּבְטֹא בִשְׁפָתָיו:
 לֵד לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה: וַתִּתְחַלְחֵל
 לָהֶם: לֵה וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם: לו וַיַּעֲבְדוּ
 אֶת עֲצֻבֵיהֶם וַיַּחֲיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ: לו וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם
 וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם לְשִׁדִּים: לֵה וַיִּשְׁכְּבוּ דָם נָקִי דָם בְּנֵיהֶם
 וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לְעֲצָבֵי בָנָעַן וַתַּחֲנַף הָאָרֶץ
 בְּדָמִים: לט וַיִּטְמְאוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם: מ וַיַּחֲרֹ

— ❦ — זוהר תהלים ❦ —

כְּתִבְתָּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי מִכָּאן, (תהלים קו) וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לְדוֹלֵי
 מֹשֶׁה בְּחִירוֹ עֲמַד בְּפָרִץ לְפָנָיו. וְכֵן כָּל הַצְדִּיקִים הִגְנוּ עַל
 דוֹרָם, וְלֹא הִנִּיחוּ מִדַּת הַדִּין לְשִׁלֹּט בָּהֶם. וְנֵחַ הַתַּעֲכָב עִמּוֹ
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר לוֹ רַבּוּי דְּבָרִים שְׁמָא יִבְקֹשׁ עֲלֵיהֶם
 רַחֲמִים, וְלֹא הִשְׁגִּיחַ וְלֹא בִקֵּשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים, וַעֲשֵׂה הַתִּבְּה
 וְנִגָּבֵד כָּל הָעוֹלָם.

אֵלֶּיךָ יְהוָה ^{אֵלֶּיךָ יְהוָה} בְּעֶמְלִי וַיִּתְּעַב אֶת נַחֲלָתִי: מֵא וַיִּתְּנֵם
 בְּיַד גִּזְיִים וַיִּמְשְׁלוּ בָּהֶם שְׂנְאֵיהֶם: מִב וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם
 וַיִּכְנְעוּ תַּחַת יָדָם: מִג פְּעָמִים רַבּוֹת יִצִּילֵם וְהִמָּה יִמְרוּ
 בַּעֲצָתָם וַיִּמְכְּרוּ בַּעֲוֹנָם: מִד וַיֵּרָא בָּצָר לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ אֶת
 רִנָּתָם: מִה וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֶם בָּרַב (חסדו) חֲסָדָיו:
 מו וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָּל שׂוֹבֵיהֶם: מז הוֹשִׁיעֵנו
 יְהוָה ^{אֵלֶּיךָ יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ ^{תְהִי כֵּל חַסְדֶּיךָ} וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְחַדּוֹת
 לְשֵׁם קִדְשְׁךָ לְחִשְׁתִּיבָתָהּ בְּתַהֲלֻתָּךְ: מח בְּרוּךְ יְהוָה
 אֱלֹהֵי ^{אֵלֶּיךָ יְהוָה} יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר
 כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ:

ספר חמישי

ק א חדו ליהוה ^{אברהם} בי טוב בי לעולם חסדו:
ב יאמרו גאולי יהוה ^{אברהם} אשר גאלם מיד
צ: ג ומאצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומזם:
ד תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו:
ה רעים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: ו ויצעקו
אל יהוה ^{אברהם} בצר להם ממצוקותיהם יצילם:

— — — — — שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים — — — — —

לקדחת תמידיית

יאמרו גאולי ה' (קז, ב): [שימוש תהלים לפרק קז] זה המזמור הוא טוב מאוד לאמרו לקדחת תמידית. והשם שלו הוא י"ה.

זוהר תהלים

שָׁנָנוּ רַבּוּתֵינוּ: זֶה מִי שְׁמֹתָפֶלֶל וּבֹכָה וְצוּעֵק עַד שֶׁלֹּא יִכּוֹל לָרַחֵשׁ בְּשִׁפְתָיו - תִּפְלָה זוֹ שֶׁלֹּמָה שֶׁהִיא בַּלֵּב וְלַעוֹלָם לֹא חוֹזֶרֶת רִיקָם

וַיִּצְעֲקוּ אֵל ה' וּגְו' (קז, ו): [זוהר ח"ב פ' שמות (דף כ)] שְׁנוּ רַבּוֹתֵינוּ, זֶה מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל וּבוֹכָה וְצוֹעֵק עַד שֶׁלֹּא יָכוֹל לְרַחֵשׁ בְּשִׁפְתָיו - תִּפְלָה זוֹ שְׁלֵמָה, שֶׁהִיא בָּלֵב, וּלְעוֹלָם לֹא חוֹזֶרֶת רִיקָם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, גְּדוּלָּה צָעָקָה שֶׁקּוֹרֶעַת גִּזְרֵי דִינֵי שָׁל אָדָם מִכָּל יָמָיו. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, גְּדוּלָּה צָעָקָה שֶׁמוֹשֶׁלֶת עַל

וַיְדַרְיָם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לָלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב: ח יוֹדוּ
 לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲסִדוֹ וְנַפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: ט בִּי
 הַשְׁבִּיעַ נַפְשׁ שְׁקָקָה וְנַפְשׁ רַעֲבָה מְלֵא מוֹב: י יִשְׁבִּי
 חֶשֶׁד וְצִלְמוֹת אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרוּל: יא בִּי הִמְרוּ אֲמָרֵי אֵל
 וַעֲצַת עֲלִיזִין נָאֲצוּ: יב וַיִּכְנַע בַּעֲמָל לָבָם בְּשָׁלוֹ וְאִין
 עֶזֶר: יג וַיִּזְעַקוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּצָר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם
 יוֹשִׁיעֵם: יד יוֹצִיאֵם מִחֶשֶׁד וְצִלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּן:
 טו יוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲסִדוֹ וְנַפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם:
 טז בִּי שֹׁבֵר דְּלִתּוֹת נְחֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בְרוּל גִּדְעֵ: יז אֲוִלִּים
 מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעִים וּמַעֲזוֹנֵתֵיהֶם יתַעֲנֵנו: יח כָּל אֲכָל תִּתַּעֲב
 נַפְשָׁם וַיִּגְעֻ עַד שְׁעָרֵי מוֹת: יט וַיִּזְעַקוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּצָר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: כ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם

— זוהר תהלים —

מִדַּת הַדִּין שֶׁל מַעֲלָה. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, גְּדוּלָּה צָעָקָה שְׁמוּשָׁלַת
 בַּעוֹלָם הַזֶּה וּבַעוֹלָם הַבָּא. בְּשִׁבִּיל צָעָקָה נּוֹחַל הָאָדָם הָעוֹלָם
 הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, שְׁכָתוֹב (תהלים קז) וַיִּזְעַקוּ אֶל ה' בְּצָר לָהֶם
 מִמַּצְקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם.

רְפוּאָה עַל יְדֵי הַקֶּבֶ"ה הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה וּתְמִידוּת

וַיִּשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיַּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם (קז, כ): [זוהר ח"ג

(תוספות) זוהר תורה] פתח רבי אלעזר ואמר (ירמיה יז)

רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה, כיון שאמר רפאני ה'

וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: כֹּא יוֹדוּ לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵין רֵשֶׁת חֲסִדוֹ

— ❧ — זוהר תהלים ❧ —

מהו וארפא, וכיון שאמר הושיעני מהו ואושעה, הלא כיון שהרופא ירפא אין עוד מחלה, אלא כל הרפואות שבעולם ביד הקב"ה, אבל יש מהן על ידי שליח, ויש מהן שאינן נמסרין בידי שליח, אותן שנמסרין בידי שליח רפואות הן, אבל לפעמים חוזרין אליו המחלות, מלבד אותן שהקב"ה מרפא אינן חוזרין לעולם, וע"כ הרפואה שלו היא רפואה שאין עוד מחלה כלל, ובשביל זה רפאני ה' וארפא בודאי בלי קטרוג כלל.

רְפוּאָת הָרֹפֵא לְרְפוּאָת גַּם רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ

וַיִּשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וְגו' (קו, כ): [זוהר ח"ג (רצט.) זוהר תורה] תאנא כתוב (תהלים מא) אשרי משכיל אל דל, דל נקרא זה ששוכב במחלתו, והוא אסיר על מטתו בבית אסירי המלך, ואם נמצא רופא שהוא חכם, נותן לו הקב"ה ברכות לזה שמתיגע באיש הזה ששוכב במחלתו כמו אסיר בבית אסירים, ויעזור לו להוציאו מבית האסירים, ובוא וראה שהקב"ה דן הדינים של בני העולם למעלה, הן למות הן לשרש הן לעקור הן לעונש רכוש והן להאסר, מי שנידון לעונש רכוש נופל במחלה, ולא ירפא עד שיתן ויפסיד מן רכושו כפי מה שנגזר עליו, וכיון שנענש בממונו שהפסיד ונתן כפי מה שנגזר עליו נרפא ויוצא מבית האסירים של מחלתו, וע"כ נצרך להתיגע אצלו שיתן עונשו במוקדם

וּנְפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: כִּי וַיִּזְכְּחוּ וּבָחִי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ
מַעֲשָׂיו בְּרָנָה: כִּי יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאִנְיֹת עֲשִׂי מְלָאכָה בְּמִים
רַבִּים: כִּי הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה ^{הַתְּהוֹמָה} וּנְפְלְאוֹתָיו
בְּמִצִּילָה: כִּי וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֶם גְּלוֹי:
כִּי יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוּגָג:
כִּי יִחוּגּוּ וַיִּנְעֻעוּ בַּשָּׁבוֹר וְכָל חֲכָמָתָם תִּתְבַּלֵּעַ: כִּי וַיִּצְעֲקוּ
אֵל יְהוָה ^{אֱלֹהֵי הַתְּהוֹמָה} בְּצַר לָהֶם וּמִמִּצְוִקְתֵּיהֶם יוֹצִיאֵם:

— ❧ — זוהר תהלים ❧ —

וישתחרר, מי שנידון לשרש יהיה נתפס וינתן בבית אסירים עד שישתרש מהכל, ולפעמים ישתרש מאבר שבגופו ואח"כ יוציאו אותו מבית האסירים, אבל מי שנידון למות אף אם יתן כל כופר וכל ממון שבעולם לא ינצל, ולכן נצרך לרופא שהוא חכם להתיגע אצל החולה, שאם יכול לתת לו רפואה לגופו הרי טוב, ואם לא יתן לו רפואה לנשמתו ויתיגע על רפואת הנפש, זה הוא רופא חכם שהקב"ה נמצא בעזרתו בעולם הזה ובעולם הבא.

תַּפְלָה שְׁלָמָה מִתְמַלֵּאת וְאֵינָה חוֹזֶרֶת רִיקָם, אֵין לָהּ שַׁעַר שְׁלָא
יִפְנֹסוּ אוֹתָן דְּמִעוֹת

וַיִּצְעֲקוּ אֵל ה' בְּצַר לָהֶם וּמִמִּצְוִקְתֵּיהֶם יוֹשִׁיעֵם (קו, כח): [זוהר
ח"ב (דף כ.) זוהר תורה] תנו רבנן כל מי שמתפלל

ובוכה וצועק עד שאינו יכול למרחש בשפתיו, זו היא תפלה שלמה שהיא בלב, ולעולם אינה חוזרת ריקם, אמר

כַּט יָקָם סַעְרָה לְדַמָּה וַיַּחֲשֹׂנוּ גַלְיָהֶם: ל וַיִּשְׁמְחוּ בִי
 וַיִּשְׁתַּקְּנוּ וַיִּנָּחֶם אֶל מַחֲזֹ חֲפָצָם: לא יוֹדֵנוּ לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ
 חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: לב וַיִּרְמְמוּהוּ בִקְהָל עָם
 וּבְמוֹשֵׁב זִקְנִים יַחֲלִלוּהוּ: לג יֵשֶׁם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי
 מַיִם לְצִמְאֻן: לד אֶרֶץ פָּרִי לְמִלְחָה מִרְעֵת יִשְׁבִי בָהּ:
 לה יֵשֶׁם מִדְבָּר לְאֵנָם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם:
 לו וַיִּזְעַק שָׁם רָעָבִים וַיִּבְזְזֵנוּ עֵיר מוֹשָׁב: לו וַיִּזְרְעוּ

— זוהר תהלים —

רבי יהודה גדולה צעקה שקורע גזר דינו של אדם מכל
 ימיו, וצעקה היא בלב שכתוב (איכה ב) צעק לבם אל ה',
 וזו קרובה להקב"ה יותר מתפלה ואנחה, שנאמר (שמות סב)
 כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו, וא"ר יהודה כל
 דבר שבעולם תולה בתשובה ובתפלה שמתפלל האדם
 להקב"ה, וכל שכן מי ששופך דמעות בתפלתו, שאין לך
 שער שלא יכנסו אותן דמעות, אמר רבי ברכיה בשעה
 שאמר הקב"ה לשמואל (שמואל א טו) נחמתי כי המלכתי את
 שאול למלך, מה כתוב ויחר לשמואל ויצעק אל ה' כל
 הלילה, הניח הכל ולקח צעקה, משום שהיא קרובה יותר
 להקב"ה, רבי יצחק אמר גדולה צעקה שמושלת על מדת
 הדין שלמעלה, רבי יוסי אמר גדולה צעקה שמושלת
 בעוה"ז ובעוה"ב, ובשביל צעקה נוחל האדם עוה"ז
 ועוה"ב, שכתוב ויצעקו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם
 יצילים.

שָׁרוֹת וַיִּטְעוּ בְּרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה: לֹא וַיִּבְרָכֶם
וַיִּרְבוּ מְאֹד וּבְהֶמְתָּם לֹא יִמְעִיט: לֹט וַיִּמְעֶטוּ וַיִּשְׁחוּ
מַעֲצֵר רָעָה וַיִּגְזֹן: מ' שֶׁפֶךְ בּוֹז עַל גְּדִיכִים וַיִּתְּעֶם בְּתַחוּ
לֹא דָרָךְ: מ"א וַיִּשְׁגֹּב אֲבִיזֹן מַעֲזֵנִי וַיִּשֶׁם כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת:
מב יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל עֲזָלָה קָפְצָה פִּיהָ: מג מִי
חָכֵם וַיִּשְׁמֹר אֱלֹהִים וַיִּתְּבוּנֵנוּ חֲסִדֵי יְהוָה: ^{אֱלֹהֵינוּ}

כג לחודש

קח א שיר מזמור לדוד: ב נכון לבי אלהים
 אשירה ואזמרה אף כבודי: ג עזרה הנבל וכנור
 אעירה שחר: ד אודך בעמים יהוה ^{ההנהגה} ואזמרה
 בלאמים: ה כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים
 אמתך: ו רומה על שמים אלהים <sup>חנה בעל חסות
 ובעל תפלות מרים</sup> ועל כל הארץ
 כבודך: ז למען יחלצון ידידיך חושיעה ימינך וענגי:

— ❦ — **שימוש תהלים** — ❦ —

להצלחה

נכון לבי אלהים (קח, ב): [שימוש תהלים לפרק קח] תכתוב אותו ותטמנהו אחורי פתח הבית ותצליח. והשם שלו הוא ו"ה. ו' מן "צרינו דבסוף המזמור, ה' מן נ' ד"נכון בחלוף הנ"ך.

— ❦ — **זוהר תהלים** — ❦ —

כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך (קח, ה): [זוהר ח"א (דף ר"ט). זוהר תורה] למדנו אשרי חלקו מי שזוכה לאחר שתצא נשמתו מעולם הזה, להעלות נשמתו במקום יותר עליון, שהוא למעלה מהמקום נקרא שמים, ושם תזכה לחזות בכבוד המלך ולהתעדן בעדון העליון, כמו שכתוב (ישעי' נח) אז תתענג על ה', על ה' דוקא, אשרי חלקו מי שזוכה לחסד הזה שכתוב כי גדול מעל שמים חסדך, וכי על השמים הוא הלא כתוב (תהלים נז) כי גדול עד שמים חסדך, אמר רבי יוסי יש חסד ויש חסד, חסד עליון וחסד

זוהר תהלים

תחתון, חסד עליון מעל שמים הוא קמה חסד תחתון הוא שכתוב (ישעי' נה) חסדי דוד הנאמנים קמו ובהם כתיב עד שמים.

מֵעַל שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ - בְּאוּרוֹ מִדּוֹעַ מֵעַל שָׁמַיִם

כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חֲסֶדְךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמַתְּךָ (קה, ה): [זוהר ח"ג (דף טז.) זוהר תורה] רבי יצחק אמר כתיב כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חֲסֶדְךָ מֵעַל שָׁמַיִם, שעולה למעלה מהמקום שנקרא שמים קטן ומה הוא, זו היא הבינה והיינו שנקרא תשובה, רבי יהודה אמר ממשמע שכתוב מעל השמים, אלמלי כתוב על שמים היה נשמע שזהו המקום שעוד מעל שמים ולא יותר, אבל כיון שאמר מעל שמים משמע שזה המקום שעוד מעל השמים למעלה מעלה, שלמדנו כי בזמן ההוא שטובים המה מעשה האנשים למטה ואם הבנים היא בשמחה, אז מופיע בהתגלות הקדמון הקדוש ומאיר אורו אל פני הקטנות, ובכך הכל בשמחה הכל בשלמות, כלם נמצאים בברכות ורחמים מתפשט, וכל העולמות בשמחה.

זיו הזוהר

קמה. חסד עלאה שהוא מעל שמים, פי' למעלה מן התפארת שנקרא שמים, היינו ספירת חסד שהיא ספירה הראשונה של ז' ספירות התחתונות: **קמו.** חסדי דוד הנאמנים נקראין ב' הספירות נצח ווהו, על שהן מכינות ומתקנות שפע החסד עבור דוד, פי' עבור המלכות, והן עד שמים, היינו מ תחת התפארת: **קמוז.** דעת רבי יצחק ג"כ שמעל שמים רומז על הבינה עולם הבריאה, ודעת רבי יהודה שרומז על הספירה היותר גבוה מן הבינה שהיא חכמה עולם האצילות, ואור אי"ן סו"ף

ה אֱלֹהִים <sup>הקף בעל חובלות
ובקל תפוזות מולם</sup> דָּבָר בְּקִרְשׁוֹ אֶעֱלֶה אֶחְלֶקָה שְׁכֵם
 וְעֵמֶק סִבּוֹת אֲמַדֵּד: ט לִי גִלְעָד לִי מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם מְעוֹז
 רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחַקְקִי: י מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֲדָמָה
 אֲשֶׁלֶךְ נַעֲלִי עָלַי פְּלִשֶׁת אֶתְרוּעֶע: יא מִי יִבְלֵנִי עִיר
 מִבְּצָר מִי נַחֲנִי עַד אֲדָמָה: יב הֲלֹא אֱלֹהִים <sup>הקף בעל חובלות
ובקל תפוזות מולם</sup> זָנַחְתָּנִי
 וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים <sup>הקף בעל חובלות
ובקל תפוזות מולם</sup> בְּצַבְאֲתֵינוּ: יג הֲבָה לָנוּ עֲזָרָת
 מִצָּר וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אָדָם: יד בְּאֱלֹהִים <sup>הקף בעל חובלות
ובקל תפוזות מולם</sup> נַעֲשֶׂה חֵיל
 וְהוּא יָבוֹם צָרֵינוּ:

זיו הזהר

שנמצא שם נקרא בשם אבא עתיקא קדישא, ולעומתו אור אי"ן סו"ף
 שנמצא בהתפארת נקרא בשם ברא זעיר אנפין פני קטנותו:

קט א לְמִנְצָה לְדוֹד מִזְמוֹר אֱלֹהִי תִּהְיֶה לִּי תַּחֲרֹשׁ:
 ב כִּי פִי רָשָׁע וּפִי מִרְמָה עָלַי פָּתְחוּ דְבָרוֹ אֶתִּי לְשׁוֹן
 שָׁקֶר: ג וְדִבְרֵי שִׁנְאָה סָבְבוּנִי וַיִּלְחַמוּנִי חֲנָם: ד תַּחַת אֲהַבְתִּי
 יִשְׁטַנּוּנִי וְאֲנִי תִּפְלָה: ה וַיִּשְׁמְצוּ עָלַי רָעָה תַּחַת מְזִכָּה וְשִׁנְאָה
 תַּחַת אֲהַבְתִּי: ו חֲפָקָד עָלָיו רָשָׁע וְשָׁטָן יַעֲמֵד עַל יְמִינוֹ:
 ז בְּהִשְׁפָּצוֹ יֵצֵא רָשָׁע וּתְפַלְתּוּ תִּהְיֶה לַחֲטָאָה: ח יִהְיוּ יָמָיו
 מְעַטִּים פְּקַדְתּוֹ יִקַּח אַחֵר: ט יִהְיוּ בָנָיו יְתוֹמִים וְאִשְׁתּוֹ אֶלְמָנָה:
 י וְנוֹעַ יְנוּעֵי בָנָיו וְשִׁאלוֹ וְדַרְשׁוֹ מִחֲרִבּוֹתֵיהֶם: יא יִנְקֹשׁ נִזְשָׁה
 לְכָל אִשָּׁר לֹא יִיבֹזוּ זָרִים וַיִּגְעֹז: יב אֵל יְהִי לֹא מִשָּׁךְ חֶסֶד וְאֵל יְהִי

— שִׁימוֹשׁ תהלים —

אם שונאך מעיק לך

אלהי תהלתי אל תחרש (קט, א): [שימוש תהלים לפרק קט] אי הוה סנאך מעיק לך סב חרדלא וסב קדרה חדתא ומלי יתא מיא דמבוע ואמור עלויה יומין תלתא ושפוך קדם תרעיה דסנאך ותזהר דלא תשפוך טפה. ושם שלו הוא אל. א' מן "אהללנו, ל' מן "כי יעמוד לימין אביון.

— זוהר תהלים —

תַּחַת אֲהַבְתִּי יִשְׁטַנּוּנִי וְאֲנִי תִּפְלָה (קט, ד): [זוהר ח"ג (דף מט): זוהר תורה] תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה. אמר רבי חזקיה מהו ואני תפלה, זו כנסת ישראל, כמו שביארו שכתוב (תהלים ט) ואני תפלתי לך ה', וכתוב (שם סה) שומע תפלה עדיך וגו', ודוד בשביל כנסת ישראל אמר כך: ומה שאמר ואני תפלה הכל אחד, וזו תפלה של יד שנאמר על ידכה בה"א.

חֲזַן לִיתְמוּמֵי: יג יְהִי אַחֲרִיתוֹ לְחֶבְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח שְׁמָם:
יד יִזְכַּר עֶזְרָא אֲבֹתָיו אֵל יִחְזָקֵהוּ וְחֲטָאת אָמֹן אֵל תִּמָּח:
טו יְהִי נֶגֶד יְחֻזָּהוּ תִּמְיד וַיִּכְרַת מֵאֶרֶץ וְכָרָם: טז יַעַן אֲשֶׁר
לא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד וַיִּרְדֵּף אִישׁ עָנִי וְאֲבִיוֹן וַנִּכְאֹה לִבִּי
לְמוֹתָת: יז וַיֵּאָחֶב קָלָלָה וַתִּבְזֹאֶהוּ: יח חָפִץ בְּבִרְכָּה וַתִּרְחַק
מִמֶּנִּי: יח וַיִּלְבֹּשׁ קָלָלָה בְּמִדּוֹ וַתִּבֹּא בָמִים בְּקִרְבּוֹ וּבְשָׁמֶן
בְּעֶצְמוֹתָיו: יט תִּהְיֶה לוֹ בְּבֶגֶד יַעֲטָה וּלְמוֹחַ תִּמְיד וַחֲנָרָה: כ זֹאת
פְּעֻלַּת שְׂטָנִי מֵאֵת יְחֻזָּהוּ וְהוֹדְבָרִים רָע עַל נַפְשִׁי:
כא נִאֲתָה יְחֻזָּה (קרי אלהים) אֲדֹנִי עֲשֵׂה אֵתִי לְמַעַן שְׁמֹךְ בִּי מִזֶּבֶחַ
חֶסֶדְךָ חֲצִילָנִי: כב בִּי עָנִי וְאֲבִיוֹן אֲנֹכִי וְלִבִּי חָלָל בְּקִרְבִּי: כג בְּצִל
בְּנִמּוֹתָי נִהְלַכְתִּי נִנְעַרְתִּי פֶּאֶרְפָּח: כד בְּרַבִּי בְּשָׁלוֹ מִצּוֹם וּבִשְׂרֵי
כֶּחֶשׁ מִשְׁמָן: כה וְאֲנִי חֵייתִי חֲרַפָּה לָהֶם יִרְאוּנִי יִנְעִיוֹן רֵאשִׁים:
כו עֲזַרְנִי יְחֻזָּהוּ אֱלֹהֵי חֲזָשִׁיעֵנִי כְּחֶסֶדְךָ: כז וַיִּדְעוּ בִּי
יָדְךָ זֹאת אֶתָּה יְחֻזָּהוּ עֲשִׂיתָה: כח יִקְלְלוּ הַמָּוֶה וְאֶתָּה
תִּבְרַךְ קִמּוֹ וַיִּבְשּׁוּ וַעֲבַדְךָ יִשְׁמַח: כט וְלִבִּישׁוֹ שׁוֹטְנִי בְּלִמּוֹה וַיַּעֲמֵנוּ
כִּמְעִיל בְּשִׁתָּם: ל אֲוֶדָה יְחֻזָּהוּ מְאֹד בְּפִי וּבִתְרוֹךְ רַבִּים
אֶחָלָנִי: לא בִּי יַעֲמֵד לִימִין אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטִי נַפְשׁוֹ:

— ❧ — זוהר תהלים — ❧ —

אין לך כלים קרובים יותר להשי"ת יותר מן העניינים

בִּי יַעֲמֵד לִימִין אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטִי נַפְשׁוֹ (קט, לא): נזוהר

⚡ ————— ⚡ זוהר תהלים ⚡ ————— ⚡

ח"ג (דף נ: זוהר תורה) רבי אלעזר שאל לרבי שמעון אביו ואמר לו, הרי למדנו שבשביל ג' פשעים שבעולם רעב בא לעולם, וכל אותן הפשעים לא נמצאים אלא בעשירים, לפי שלכם מתגאה בהם, ואין נמצאים בעניים, א"כ מה הוא הדין שהקב"ה מענה לעניים ומחזק העשירים, שהרי בעבור זה מוסיפין לחטוא לפניו, אמר לו יפה שאלת, והרי ביארו החברים ואמרו שכאשר חפץ הקב"ה להפרע מן הרשעים ולהאבידם מן העולם, אז נותן להם שלמות ומשלים להם בכל, אבל בוא וראה שכל בני העולם אין נמצאים קרובים למלך העליון כאלה הכלים שהוא משתמש בהם, ומי הם, לב נשבר ונדכה, ואת דכא ושפל רוח, אלה הם הכלים של המלך, וכאשר יש בצורת בעולם והרעב והדין מתגבר על העניים, אז הם בוכים וגועים לפני המלך, והקב"ה קרוב אליהם יותר מלאחרים, זש"ה (תהלים כב) כי לא בזה ואל שקץ ענות עני, ואז הקב"ה פוקד בשביל מה בא הרעב לעולם, אוי לאותן הרשעים שגרמו הרעב כאשר נתעורר המלך להשגיח בעולם על צעקת העניים, רחמנא ליצלן מהם ומעלבונם, בכך כתוב (שמות כב) שמוע אשמע צעקתו, שמוע אשמע שני פעמים, אחד להשגיח בצעקתם, ואחד להפרע מאותן שגרמו להם כך, וע"כ בזמן שהרעב נמצא בעולם אוי להם לאותן עשירים הרשעים מצעתקם של העניים לפני הקב"ה.

ק"א א לְדָוִד מְזֻמָּר נָאִם יְהוָה ^{אֶתְּנֶה לְךָ אֶתְּנֶה לְךָ} לְאֲדָנִי שָׁב
לְיָמֵינִי עַד אֲשִׁית אִיכָבֶד הָדָם לְרַגְלִיךָ: ב מִטָּה

— שִׁימוֹשׁ תְּהִלִּים —

שישלימו לך שונאין

נאום ה' לֵאדָנִי (ק, א): [שימוש תהלים לפרק קי] שישלימו לך שונאין
ושם שלו יה.

— זוהר תהלים —

נָאִם ה' זֶה יַעֲקֹב לֵאדָנִי - זֶה אַרְוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ

נָאִם ה' לֵאדָנִי שָׁב לְיָמֵינִי וגו' (ק, א): [זוהר ח"א פ' בראשית (דף נ:)]

עוֹד פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאַמֵּר, (תהלים ק) נָאִם ה' לֵאדָנִי שָׁב
לְיָמֵינִי עַד אֲשִׁית אִיכָבֶד הָדָם לְרַגְלִיךָ. נָאִם ה' לֵאדָנִי - הִדְרָגָה
הַעֲלִינָה לְדִרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה אוֹמֶרֶת שָׁב לְיָמֵינִי, לְקָשֶׁר
מַעֲרָבִית בְּדְרוֹמִית, שְׁמַאל בְּיָמִין, כְּדִי לְשַׁבֵּר אֶת כָּחַם שֶׁל
שָׂאֵר הָעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. נָאִם ה' לֵאדָנִי - נָאִם ה'
זֶה יַעֲקֹב. לֵאדָנִי - זֶה (יהושע ג) אַרְוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ.
דְּבַר אַחֵר נָאִם ה' - זֶה יוֹבֵל. לֵאדָנִי - זֶה שְׁמִטָּה, שְׁכָתוֹב בָּהּ
(שמות כא) אֶהְבֵּתִי אֶת אֲדָנִי. שָׁב לְיָמֵינִי - שֶׁהָרִי הַיָּמִין מִתְחִיל
בְּיוֹבֵל, וְשְׁמִטָּה צָרִיךְ לְקָשֶׁר בְּיָמִין. בֹּא רֵאֵה, שְׁמִטָּה זֹו לֹא
נִקְשְׁרֶת בְּקִיּוֹם שָׁלֹם בְּיָמִין וּבְשְׁמַאל מִיּוֹם שְׁנִבְרָאֵת. כְּשֶׁרוֹצֶה
לְהִתְקַשֵּׁר, הוֹשִׁיט זְרוֹעַ שְׁמַאל כְּנִגְדָּה וּבְרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה.
וּבִגְלָל שֶׁהוּא מַצֵּד שְׁמַאל, אֵין בּוֹ קִיּוֹם עַד הַזְמַן שֶׁל הָאֶלֶף
הַשְּׂבִיעִי, שְׁבָאוֹתוֹ יוֹם לַחֹדֶר מִתְקַשֵּׁר אֶז בְּיָמִין. וְאִז תִּהְיֶה בֵּין
הַיָּמִין וְהַשְׁמַאל בְּקִיּוֹם שָׁלֹם, וַיִּמָּצְאוּ שְׁמֵים חֲדָשִׁים וְאָרֶץ

זוהר תהלים

חֲדָשָׁה, וְאִזּוֹ לֹא תִזְוֶה מִשֶּׁם לְעוֹלָמִים. אִם כֵּן, בְּמֵה נַעֲמִיד שֶׁב לִימִינִי? אֲלֵא עַד זְמַן יָדוּעַ, שִׁכְתּוֹב עַד אֲשִׁית אִיבִיךָ הַדָּם לְרִגְלֶיךָ, וְלֹא תִמִּיד. אֲבָל בְּאוֹתוֹ זְמַן לֹא תִזְוֶה מִשֶּׁם לְעוֹלָמִים, שִׁכְתּוֹב (יִשְׁעִיָּה נד) כִּי יִמִּין וּשְׂמֹאלוֹ תִפְרָצִי, לְהִיּוֹת הַכֹּל אַחֵד.

שֶׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת נִמְנָה בָּאן

נָאֵם ה' לְאֹדְנִי שָׁב לְיָמֵינִי וְגו' (ק', א): נזוהר ח"ב פ' תרומה (דף קט"ב.)

זו ראשית הימין, לְאַהֵב אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַהֲבָה שֶׁל הַדְּבָקוֹת שָׁלוֹ, וּמִיָּהוּ? (האהבה של התעוררות הימין)

הַיְמִין, שֶׁהוּא מְעוֹרֵר הָאַהֲבָה. מִי שְׁאוּהֵב אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְעִיר אֶת יְמִינוֹ אֵלָיו וּמִקְבְּלוֹ בְּאַהֲבָה. כָּל דְּבָרֵי הָעוֹלָם לֹא תְלוּיִים אֲלָא בְּרִצּוֹן, רוּחַ מְמַשִּׁיכָה רוּחַ וּמְבִיָּאָה רוּחַ, וְסִימָנָךְ זֶה – (איובלד) אִם יָשִׁים אֵלָיו לְבוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֵאָסֵף. כְּשֶׁמְעוֹרֵר הָאָדָם אֶהְיָ לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַתְעוֹרְרוֹת הַיְמִין לֹא נִעוֹרָה אֲלָא בְּשִׁלְשָׁה גִּוְנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ו) בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. הֵרִי כֹאן שִׁלְשָׁה גִּוְנִים. שְׁלֹשׁ תֵּאֱמַר אוֹ זֶה אוֹ זֶה, שֶׁהֵרִי לֹא כָּתוּב אוֹ בְּכָל לִבְבְּךָ אוֹ בְּכָל נַפְשְׁךָ אוֹ בְּכָל מְאֹדְךָ. אֲלָא צָרִיךְ אֶת כָּלֶם, לֵב וְנַפֶּשׁ וּמָמוֹן. וְאִזּוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעִיר אֶת יְמִינוֹ אֵלָיו, וּפּוֹשֵׁט אוֹתָהּ כְּנֻגְדּוֹ וּמִקְבֵּל אוֹתוֹ.

וַיֵּלֶךְ זֶה פָּתוּב, (תהלים קו) **נָאֵם ה'** לֵאדָנִי שָׁב לִימִינִי. וְסוּד
הַפָּתוּב הַזֶּה הָרִי הָעֲרָנוּ בּוֹ, שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ עַל דִּרְגָתוֹ
אָמַר, כְּשֶׁנִּשְׁקָר בִּימִין. שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה מִצְוֹת כָּאֵן בִּימִין: